

OB OBISKU PREDSEDNIKA MESTNE SKUPŠČINE ING. TONETA KOVIČA NA VIČU

POGOVORI O NADALJNJEM RAZVOJU

Predsednik mestne skupščine ing. Tone Kovič ter sekretar SML Ivan Bitenc sta pred dnevi obiskala našo občino. S političnim aktivom občine sta se pogovarjala o nadaljnjem razvoju (osnovni poudarek je bil na naslednjem petletnem planu razvoja občine) in možnostih industrializacije tega območja Ljubljane. V tem razgovoru so podčrtali predvsem nekatere ugodne možnosti stanovanjske izgradnje na Viču, kakor tudi načrtnejši razvoj industrijskih cen ter ob tem seveda nujno potrebno izgradnjo osnovnih infrastrukturnih objektov (predvsem energetske).

Reševanje teh problemov pa bo vsekakor moralo ob razpoložljivih sredstvih, realnih možnostih, skrbno in dobro pripravljenih programih potekati v okviru enakovrednega in enakovrednega razvoja mesta Ljubljane. Takšen kompleksen in enoten razvoj našega mesta pa seveda ne sme in ne more dopuščati deficitarnosti nekaterih območij in neupoštevanja interesov vseh, ki v Ljub-

ljani živimo in ustvarjamo", je dejal ing. Tone Kovič. Pri tem pa imajo veliko vlogo in nosijo pomembne naloge prav skupščine in delegacije v okviru delegatskega sistema, ki mora postati še učinkovitejši odločujočo funkcijo pa morajo imeti vsi delovni ljudje in občani našega mesta.

Ob tej priložnosti si je predsednik mestne skupščine ogledal še TOVIL. Zanimal se je za uspehe in poslovne rezultate tega 300-članskega delovnega kolektiva, ki se uvršča med vodilne jugoslovanske izdelovalce vijakov. Tovil je v zadnjih letih močno razširil obseg proizvodnje in tako letno izdelava že okrog 2000 ton vijakov, ki jih izdeluje v več kot 2600 oblikah.

Jože Setnikar — kmet iz Črnega vrha pa je v popoldanskih urah predstavil predsedniku Koviču svojo kmetijo, ki jo prav sedaj preureja za potrebe kmečkega turizma.

V celodnevno šolo radi hodimo

CELODNEVNA ŠOLA — USPEŠNA

Kakšne rezultate prinaša celodnevna šola, kaj bo potrebno še dopolniti, izboljšati in kaj spremeniti, da bo ta oblika pouka še popolnejša? O tem so se pogovarjali predstavniki kolektiva dobrovske šole, Zavoda za šolstvo z nekaterimi predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine pred nedavnim obiskom predsednika CK ZKS Franceta Popita na tej šoli.

Celodnevna šola ne postaja samo primerna oblika pouka in razvijanja svobodnih aktivnosti šoloobvezne mladine, ampak nadvse koristna in vzpodbudna tudi za pedagoške delavce, okolje ali boljše povedano krajevno skupnost ter delovne organizacije v katerih bližini je takšna šola in seveda tudi za starše teh otrok. Prednosti, ki jih ta celodnevna šola prinaša se bogato obrestujejo in s tem tudi delo pedagoških delavcev. Njihova začetna prizadevanja in napore, ki so bili zahtevni, so odtehtali uspehi. In ne nazadnje tako organiziran pouk so šolarji kljub nekaterim novim obveznostim z zadovoljstvom sprejeli.

Zato ni naključje, da je ob tem obisku Franceta Popita na Dobrovi stekla tudi beseda o akciji za uvajanje celodnevne šole na ostalih osemletkah v občini. Lahko

rečemo, da je v naši občini ta akcija v okviru socialistične zveze že stekla. Realne prostorske možnosti, opremljanje s sodobnimi pripomočki, možnosti za razvijanje svobodnih dejavnosti in rekreacije so poleg prvega pogoja — dobre pripravljenosti, predvsem pedagoških strokovnih kadrov na šolah, tiste, ki narekujejo uvajanje celodnevne šole. Ob vsem tem pa bomo morali zagotavljati prehod na to obliko pouka na vseh tistih šolah, kjer bi ob relativno majhnih finančnih sredstvih lahko celodnevno šolo čimprej uvedli. Bržkone pa bo treba predvsem objektivne možnosti v prvih fazah uvajanja te vrste pouka ponekod iskati tudi v izven šolskih a že obstoječih oblikah dela (n. pr. v krajevni skupnosti sami) kot so kulturni in športni ter razni drugi društveni pogoji. Uvajanje celodnevne šole mora spremljati pojmovanje, da je izobraževanje tudi funkcija proizvodnega procesa. Ob tem je treba upravičeno pričakovati večje sodelovanje delovnih organizacij. Skratka, nujnost celodnevne šole je v sedanjem trenutku močno prisotna. Upravičeno. Mlad človek kot družbeno socialistično razvito bitje lahko vse vrednote za svoj razvoj dobi in razvija le v tako zasnovani obliki pouka kot je celodnevna šola.

*Vsem borkam, borcem,
nekdanjim aktivistom NOB
iskreno čestitamo ob dnevu
borca 4. juliju*

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV
LJUBLJANA VIČ — RUDNIK

Na razgovorih v Tovilu

Na obisku pri kmetu Setnikarju na Črnem Vrhju

SREČANJE BORCEV IN AKTIVISTOV NOTRANJSKE OSREDNJA PROSLAVA BO SEPTEMBRA V LOGATCU

Priprave na to osrednjo prireditev ob 30. obletnici osvoboditve na kateri se bodo srečali borci in aktivisti iz Notranjske so že v polnem teku. Čeprav bo osrednja prireditev in proslava vršile že dober teden dni prej. Tako bodo odkrili spomenik partizanki Bavdkovi, spominski plošči (na hiši, kjer je bil leta 1941 ustanovljen prvi odbor OF v Logatcu, na kraju kjer so padli trije partizani), poimenovali bodo šolo v Rovtāh po Francu Krču, novo šolo v Gornjem Logatcu, dalje bodo odprli raz-

stavo NOB od leta 1941—1945 ter razstavo razvoja po vojni vseh štirih občin, ki to srečanje pripravljajo. Se pravi Vrhniko, Logatca, Cerknice in Ljubljane Vič—Rudnik. Na predvečer osrednje proslave pa bo v Logatcu velika revija pevskih zborov in godb na pihala.

Osrednja proslava bo v nedeljo dopoldan v centru Logatca na Poštnem vrtu. Odbor za proslavo pričakuje, da se bo te osrednje slovesnosti udeležila tudi delegacija 29. Hercegovske divizije na čelu z narodnim herojem Vladom Šegrtom, ki je 4. maja 1945 osvobodila Logatec.

88 NOVIH ČLANOV ZVEZE KOMUNISTOV

Občinski komite ZKS Ljubljana Vič—Rudnik je maja pripravil slovesen sprejem za 88 mladih iz šol, gospodarskih organizacij in krajevnih skupnosti v vrste Zveze komunistov. Ob prisotnosti članov občinskega komiteja, aktivna prosvetnih delavcev in aktivna delavcev — komunistov, predstavnikov občinskih družbenopolitičnih organizacij, mestnega komiteja ZKS in občinskega izvršnega sveta, med katerimi je bil tudi član sveta republike Franc Krese — Čoban, je novospregjetim članom ZK spregovoril sekretar občinskega komiteja ZK Darko Perovšek. Poudaril je vlogo in lik komunista, ki jih mora spremljati pri vsakodnevem življenju tako v delovnih organizacijah kot tudi na terenu in jim ob tej priložnosti zaželel veliko uspešnih prizadevanj in dobrih rezultatov.

Gojenci Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje (sprejem je bil v osrednji dvorani tega zavoda) ter Glasbene šole Vič pa so pripravili prijeten kulturni program.

OB DOSEDANJEM DELOVANJU DELEGATSKEGA SISTEMA

Dobro leto dni je minilo odkar smo sprejeli ustavo in prav toliko časa odkar smo konstituirali skupščine družbeno političnih skupnosti. V tem času smo ustanovili že vrsto samoupravnih interesnih skupnosti, na ustavnih osnovah so ustvarjeni formalno pravni pogoji za celovito oblikovanje delegatskega sistema in razmerij v družbenopolitičnih skupnostih in SIS, pri samoupravnem sporazumevanju in dogovarjanju družbenem ter v drugih oblikah odločanja o vseh skupnih oziroma splošnih družbenih vprašanjih. V delovanje tako zasnovanega delegatskega sistema je vključeno ogromno število občanov in delovnih ljudi, ki posredujejo zahteve, ocene in predloge z vseh področij delovanja, tako iz organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, občin in interesnih področij, ki jih zastopajo in predstavljajo. Skratka, delegatski sistem je dobil polno veljavo ter postal sestavni del samoupravne socialistične zavesti in praktičnega družbenopolitičnega ravnanja delovnih ljudi in občanov v naši družbi. Dosedanje uveljavljanje in uresničevanje delegatskih raz-

merij in delegatskega sistema sta že ocenila predsedstvo CK ZKS in republiška konferenca SZDL. Oblikovana so že stališča, ki iz teh ocen izhajajo in ki jih bo potrebno v naslednjem obdobju dopolniti in ovrednotiti še s stališči, pripombami in predlogi, ki jih bodo ob svojih ocenah podale tudi občinske družbenopolitične organizacije in skupščine. Tako bodo člani občinske konference ZKS na svoji 11. seji, ko bodo razpravljali o akcijski usposobljenosti komunistov pri uresničevanju ustave in gospodarske stabilizacije, verjetno nad vse pozorno

in kritično opozorili tudi na številne pomanjkljivosti, ki se še pojavljajo. Predsedstvo OK SZDL pa prav v tem času zaključuje posvete, ki so jih prav v s tem v zvezi organizirali po vseh krajevnih skupnostih.

Namen vseh teh ocen, analiz mora biti vzpostavitev vseh tistih akcij in prizadevanj, ki bodo pripomogla in navsezadnje tudi vzpodbujala k večji učinkovitosti dela delegacij in delegatov. Delo organov samoupravnih interesnih skupnosti in družbenopolitičnih skupnosti bo tako lažje potekalo in ob tem, če se bo to izkazalo,

tudi v nekaterih primerih prilagodilo in racionalnejše organiziralo.

Prvi in glavni pogoj za uresničevanje vpliva delavcev in občanov na spreminjanje temeljnih družbenoekonomskih odnosov v celotni družbi in reprodukciji, pa je razvitost notranje samoupravne demokracije v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih. Se posebej si je potrebno prizadevati za hitrejši proces samoupravnega preoblikovanja odnosov povsod tam, kjer so sedanje spremembe marsikje ostajale na ravni zgolj formalnega prilagajanja določbam ustave.

Družbenopolitične organizacije v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih se morajo odločno postaviti po robu težnjam, da bi oblikovali stališča in odločitve v skupščinah, mimo zborov delovnih ljudi in da bi se odgovornost zanje zožila zgolj na delegacije.

Premalo ali skoraj nič ni bilo storjenega na področju usposabljanja delegatov in bo v ta namen potrebno v najkrajšem času organizirati učinkovit in posebno pripravljen program izobraževanja.

Informiranost ali bolje povedano kompleksen sistem obveščanja mora postati učinkovitejši. Gradiva morajo biti razumljiva, kratka, jasna in po svoji vsebini problemsko obarvana. Sam pretok informacij mora biti kompleksnejši, zastavljen nevsiljivo preko vsakodnevnih delovnih stikov med delavci in delegati v vsaki temeljni organizaciji združenega dela in kra-

jevni skupnosti.

Ob tem pa je za uspešno delovanje in zato, da bodo usposobljeno za svoje ustavno vlogo v delegatskem sistemu treba pospešiti tudi proces preoblikovanja družbenopolitičnih organizacij, zlasti socialistične zveze in sindikatov.

Vse te ocene in analize, ki bodo oziroma so že v ta namen izdelane pa ne smejo biti prve in zadnje, torej dokončne. Krajevne organizacije SZDL morajo spremljati in občasno ocenjevati ter predlagati rešitve za probleme, ki bodo izstopali v

delovanju in razvoju delegatskega sistema. Prav tako morajo in so dolžne tudi družbenopolitične organizacije različnih vrst posamezna odprta vprašanja in preseganje dilem ter odločati v praksi, pri čemer morajo biti priprave na odločilen pripravi idejne ovire ter nasprotovanju, ki se pojavljajo pri poglabljanju in razvijanju delegatskih raz-

merij. Utrip življenja in dela vseh nas, delavcev in občanov mora biti prisoten in odločilen pri reševanju vseh družbenih vprašanj v učinkovitem delovanju delegatskega sistema.

KOMISIJA ZA DRUŽBENO EKONOMSKE ODNOSE

O gospodarski situaciji

Člani te komisije pri občinskem komiteju ZKS so v zadnjem času pretresali in ocenjevali ekonomsko situacijo delovnih organizacij v naši občini. Ob tej priložnosti so organizirali tudi več razgovorov v tistih organizacijah združenega

dela, kjer se kolektivi srečujejo s težjimi problemi. Tako so skupaj s predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij in izvršnega sveta obiskali Ilirija - Vedrog, Tobačno tovarno in Hojo in Ljubljanske opekarni-

Knjižnica Prežihovega Voranca v novih prostorih

Pred dnevi so na Vrhovnikovi ulici 2 (v bivših prostorih Komunalnega podjetja Vič) odprli nove prostore matične knjižnice Prežihov Voranc. Adaptacijska dela so stala preko 140

tisoč dinarjev. Knjižnica, ki se nahaja na polaga z okrog 13.000 knjigami, je sodobno in funkcionalno opremljena. Odprta pa vsak dan od 8 do 19 ure, razen sobote

DEJAVNOST CENTRA ZA SOCIALNO DELO OBČINE LJUBLJANA VIČ RUDNIK

18. junija 1975 je bila 3. seja skupščine skupnosti socialnega skrbstva občine Ljubljana Vič-Rudnik. Med drugimi so na tej seji delegati obravnavali tudi program dela centra za socialno delo za leto 1975.

Dejavnost socialnega skrbstva je bila doslej v celoti odgovornost in skrb občine, ki je to dejavnost tudi v celoti pokrivala. V letošnjem letu pa je ta odgovornost prenešana na skupnost socialnega skrbstva občine Ljubljana Vič-Rudnik.

Socialno skrbstvo ima kot eno od področij socialne politike posebno nalogo, da zagotavlja nacionalno varnost tistim posameznikom, družinam ali skupinam občanov, ki jim socialna varnost zaradi različnih vzrokov ni zagotovljena.

Naj omenimo najprej, da bo center za socialno delo v letošnjem letu analitično obdelal problematiko mladoletnega prestopništva v občini Ljubljana Vič-Rudnik. Izdelavo te analize zahteva predvsem dejstvo, da se doslej o pravilni izrabi prostega časa mladoletnih prestopnikov nihče ni sistematično ukvarjal. Zato je namen te analize podrobno in sistematično opredeliti okupacijo mladoletnikov ter na podlagi ugotovitev stanja predlagati družbeni skupnosti vse možne alternative na tem področju družbenega življenja in udejstvovanja. V letošnjem letu bo Center za socialno delo analitično obdelal tudi problematiko zdomcev, ki so se po začasni emigraciji v tu-

jino vrnili v domovino ter mnogi izmed njih naleteli na težke socialne, sociološke in ekonomske težave.

Tudi letos bo center za socialno delo z nezmanjšano skrbjo reševal problematiko varstva orok in družine. V to področje socialnega skrbstva štejemo predvsem mladoletne osebe pod skrbništvom, rejništvo, nezakonska rojstva, družbeno neprilagojeno mladino, materialno in socialno ogrožene otroke, otroke motene v telesnem in duševnem razvoju in podobno.

Tudi na področju socialnega skrbstva odraslih in ostarelih oseb, bo center z vso skrbjo reševal problematiko teh oseb in jim bo po strokovni presoji nudil najrazličnejše primerne oblike družbene pomoči. Sem kaj sodi zavodsko varstvo odraslih in ostarelih oseb, oskrba v drugi družini in na domu, družbena denarna pomoč in podobno. Problematika družbeno neprilagojenih oseb (alkoholiki, narkomani, obsojene osebe itd.) je zelo težka in je moč doseči njihovo resocializacijo s skrajnimi naporji, predvsem pa s sodelovanjem z drugimi pristojnimi službami in organi.

Ko je skupščina obravnavala letošnji program dela centra za

socialno delo v naši občini, je pozitivno ocenila tudi njegovo opravljeno delo v minulem letu. Še posebej je skupščina pozitivno ocenila sodelovanje centra za socialno delo s krajevnimi skupnostmi, šolami, z zdravstveno službo, z vzgojnovarstvenimi zavodi, s socialno zdravstvenimi komisijami pri krajevnih skupnostih ter z družbenopolitičnimi organizacijami in društvi, predvsem z rdečim križem. Mimo tega delajo socialni delavci (navzlic pomanjkljivi zasledbi) na vsakih 14 dni po en dan na krajevnih uradih, kjer opravljajo polivalentno socialno delo. S takim načinom dela je zagotovljen tudi teritorialni princip dela, kar bistveno pripomore k uspešnejšemu reševanju socialnih problemov v občini. Skupščina je izrazila prepričanje, da bo center za socialno delo v prihodnjem še bolj razvijal takšno sodelovanje in odnose, saj prav od tega v mnogočem zavisi še bolj uspešno delo socialne dejavnosti. Takšno se je prikazalo že v minulem letu, ki ga je center za socialno delo uspešno zaključil, tako na področju strokovnega dela kot tudi finančnega poslovanja navzlic še določenim pomanjkljivostim in težavam objektivnega značaja.

SLAVO KOBE

Orientacijsko taktičnega pohoda, ki ga je občinski odbor ZRVS pripravil 8. junija na Igu, se je udeležil tudi Vlado Janžič - namestnik sekretarja IK SK ZKS. Na sliki: tovariš Janžič pre-
verja znanje članov ZVRS iz vojne teorije.

V SPOMIN TOVARIŠU LOJZETU ANKONU

Pokojni tovariš Ankon je bil vseskozi skromen, toda vedno razpoložen in vesel človek. Življenje ga je oblikovalo v trdnega in jeklenega moža. Bil je vzor, napredne delavske družine iz Lavrice pri Ljubljani. Rodil se je leta 1893 v Ponikvah pri Dobrem polju. Že v otroški dobi, star komaj 15 let, se je moral zaradi številnih otrok v družini skorajda preživljati sam. Potem, ko se je izučil za mizarja, si je poiskal delo, kjer se je že kot mlad fant vključil v delavsko gibanje.

V prvi svetovni vojni je bil na ruski fronti zajet od Rusov in preživel dalj časa kot vojni ujetnik v Tašken-

tu. Kot vedno zaveden član delavskega razreda, se je tudi vključil v delavsko gibanje in aktivno sodeloval v Oktobrski revoluciji.

Po vrnitvi iz Sovjetske zveze se je njegova usmerjenost vse bolj prepletala v revolucionarnem vzdušju. Vseskozi je bil v naprednih revolucionarnih vrstah ter je bil zaradi tega tudi večkrat preganjan s strani nasprotnikov delavskega razreda. Sodeloval je tudi v stavki železničarjev in njihovemu shodu na Zaloški cesti v Ljubljani. Okupacija ga je zatekla na službenem mestu v Dravogradu. Že prve dni okupacije Dravograda, so ga izdali do-

mači izdajalci. Zato so ga Nemci odpeljali v zapor v Šentvid, od tam pa v Kragujevac. V Kragujevcu je delal kot dodeljeni nadzornik proge. Tudi tu se je vključil v narodno osvobodilno gibanje in bil aktivno vsehkozi do osvoboditve. Po osvoboditvi se je vrnil v Slovenijo in delal v Kranjski gori z vso vneto pri obnovi porušenih železnic. Hkrati je tudi aktivno sodeloval v raznih družbenih organizacijah, predvsem v mladinski in planinski sekciji.

To je le kratek opis življenjske poti prekaljenega borca za boljši in lepši jutrišnji dan naše mlade generacije.

Glasilo občinske konference SZDL Ljubljana-Vič-Rudnik. Urejata izdajateljski svet - Častni predsednik dr. Josip Vidmar - in uredniški odbor: ing. Janez Čemažar, Milovan Dimitrić, Janja Domitrovič, (odgovorna urednica), ing. Alojz Habjan, Janez Jagodic, Bine Lenaršič. Tehnični urednik France Anžel. Uredništvo in uprava Ljubljana Trg MDB 7/1, tel. 23-381 int. 26, tekoči račun SDK 50103-678-51173. Rokopisov ne vračamo. Tiska tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani. Glasilo dobijo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

**BRALCI,
SODELUJTE
S SVOJIMI
PRISPEVKI
V NAŠI KOMUNI!**

OB PETINDVAJSETLETNICI SAMOUPRAVLJANJA IN DNEVU SAMOUPRAVLJAVCEV

Pred 25. leti ali natančneje 25. junija leta 1950 je skupščina SFRJ sprejela zakon o upravljanju državnih gospodarskih podjetij preko delovnih kolektivov. S tem so bili dokončno vzpostavljeni delavski sveti kot oblika delavskega samoupravljanja v Jugoslaviji. Drugi kongres samoupravljalcev je maja 1971 razglasil ta zgodovinski dan za dan samoupravljalcev. Ko letos že četrtrič proslavljamo ta dan istočasno proslavljamo tudi 25-letnico začetka samoupravljanja. Prav ob

te obletnicilahko že trdimo, da se je pri nas uspešno uresničilo staro načelo, proletarsko geslo „tovarne delavcem — zemljo kmetom“ in da je samoupravljanje postalo temeljni družbeno-ekonomski odnos ter hkrati socialistična moralna vrednota.

Ob vsakoletnem dnevu samoupravljalcev — in tako tudi letos — pregledujemo in ocenjujemo razvoj in rezultate samoupravljanja, podeljujemo priznanja kolektivom in posameznikom za izredne dosežke ter se

usmerjamo v nadaljni razvoj samoupravljanja z željo in ciljem, da ustvarimo take pogoje, ko bo delovni človek v celoti odločal o rezultatih svojega dela ter o celotni družbeni reprodukciji in o svojih medsebojnih razmerjih v združenem delu.

Letošnja množična republiška proslava Dneva samoupravljalca je bila 14. junija v Celju in je sovpadala s proslavljanjem pomembnega jubileja v slovenskem delavskem gibanju: 40-letnice Zleta Svobod. Ob tej

priložnosti je bilo podeljenih 7 kolektivnih in 10 posamičnih republiških priznanj in nagrad samoupravljalcem. Posebno slavnostno sejo v Ljubljani pa bo imel razširjeni mestni sindikalni svet 27. junija, kjer bodo podeljena priznanja in nagrade samoupravljalcem, ki jih vsako leto podeljuje predsedstvo MSZS na območje ljubljanskih sindikatov. Tudi občinski sindikalni svet bo na svoji razširjeni seji 26. junija proslavil ta slovesni jubilej.

J. ČEBULJ

RAZPRAVLJAMO ○ RAZPRAVLJAMO

Posveti po KS opravljani

Predsedstvo OK SZDL Ljubljana Vič—Rudnik je organiziralo po vseh krajevnih skupnostih posvete, na katerih so vodstva KS seznanili z osnutkom družbenega dogovora in samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za financiranje krajevnih skupnosti. Prav tako so na teh posvetih skušali tudi oceniti uresničevanje delegatskega sistema in organizirati socialistične zveze v krajevnih skupnostih. Podrobnejšo oceno teh posvetov bo podalo predsedstvo na zadnji seji.

Izdajateljski svet Naše komune

Predsedstvo OK SZDL bo prav tako na svoji seji imenovalo izdajateljski svet našega glasila. Izdajateljski svet sklepa o temeljnih vprašanih izvajanja osnovne vsebine časopisa ter obravnava druga vprašanja, ki so temeljnega pomena za izdajanje in urejanje glasila. V tem svetu bodo predstavniki izdajatelja (OK SZDL), družbeno političnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti, občinske skupščine ter predstavniki rednih sodelavcev glasila.

Mednarodni položaj

Na 10. seji OK ZKS Ljubljana Vič—Rudnik je članom spregovoril o aktualnem mednarodnem političnem položaju predsednik MK SZDL Ljubljana Jože Smole. Še posebej je poudaril aktualno politično situacijo Jugoslavije z ozirom na trenutna dogajanja v svetu. Prav tako je orisal trenutno politično situacijo v mednarodnih odnosih tudi vsem predsednikom krajevnih konferenc SZDL, za katere je OK SZDL pripravila poseben posvet.

Poslovnik sprejet

Člani občinske konference OK ZKS so na zadnji seji soglasno sprejeli poslovnik o delu konference in njenih organov. Na tej seji je bil sprejet tudi finančni načrt občinskega komiteja za leto 1975.

O programu dela

Delegati skupščine za socialno skrbstvo so na svoji zadnji seji pretresali poročilo in program dela Zavoda za socialno delo. Prav tako so spregovorili tudi o programu, ki naj bi ga ta skupščina izvajala v naslednjem petletnem obdobju.

O izgradnji stanovanj

Na 7. razširjeni seji občinskega sindikalnega sveta bodo delegati spregovorili tudi o uresničevanju usmerjene stanovanjske izgradnje in poteku akcije izgradnje 26.000 stanovanj v občini Ljubljana Vič—Rudnik. Na dnevnem redu te seje bo tudi ocena družbene akcije sindikatov pri uresničevanju stališč 7. kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije o družbeni pripravi delavcev za večjo družbeno skrb otrok in za organiziranje oddiha in rekreacije delavcev.

O organiziranosti in programu

Pred dnevi se je sestel tudi izvršilni odbor izobraževalne skupnosti in je razpravjal o organiziranosti programov in finančnem načrtu mestne izobraževalne skupnosti.

Slavje v Kozarjah

Občani krajevne skupnosti Kozarje so 22. junija praznovali 30-letnico osvoboditve in zmage nad fašizmom. Ob tej priložnosti je zbranim spregovoril predsednik občinske skupščine Vili Belič. Podelili so številna odlikovanja in jubilejne značke ter diplomu častnemu članu PGD Kozarje. Na tej proslavi je gasilsko društvo Kozarje prevzelo nov gasilski avtomobil.

SEMINAR ZA POVERJENIKE IN DELEGATE SINDIKALNIH ORGANIZACIJ

Občinski sindikalni svet Ljubljana Vič—Rudnik je v prvih dneh junija priredil dvodnevne seminarje za predsednike, podpredsednike in sekretarje osnovnih organizacij sindikata. Program teh seminarjev je bil izobraževalni in zasnovan na določilih 8. kongresa ZSS. Udeležilo se ga je preko 300 delegatov in poverjenikov osnovnih sindikalnih organizacij. Namen seminarjev je bil uvesti sindikalne funkcionarje in delegate v njihovo funkcijo, ki jo bodo v naslednjem štiriletnem mandatnem obdobju opravljali. Prav v tej mandatni dobi prevzema sindikat pomembne politične naloge v združenem delu in zlasti pri razvijanju in poglobljanju delegatskega sistema in samoupravnih odnosov.

Sindikalni poverjeniki iz industrijskih delovnih organizacij na seminarju.

RAZVITJE PRAPORA V TRNOVEM

V domu TVD Partizan v Trnovem je bila 7. maja velika svečanost na kateri je krajevna organizacija ZB NOV Dušan Kraigher razvila svoj prapor v počastitev 30. obletnice osvoboditve. Te svečanosti so se udeležili: predsednik slovenske skupščine, dr. Marijan Breclj, upokojeni general Jaka Avšič, predsednik medvojnega aktiva OF mesta Ljubljane Franc Kilmovc—Žiga, predstavniki ZB NOV občine Vič—Rudnik, ZB NOV Prule, Kolezije iz Trnovega ter predstavniki drugih družbenopolitičnih organizacij. Pred samim kulturnim programom sta številnim navzočim spregovorila predsednik ZB NOV Trnovo Alojz Baraga in sekretar ZK Trnovo Peter Kastelic.

nemu delavcu in članu uredniškega odbora Naše komune ob izvolitvi za novega generalnega direktorja Tobačne tovarne Ljubljana. Skupni delavski svet te delovne organizacije, ki združuje osem temeljnih organizacij združenega dela ga je izvolil na seji 19. junija.

Milano Vrtačniku — znanemu družbenopolitičnemu delavcu, pedagoškemu svetovalcu na Zavodu za šolstvo SRS, ki je pred dnevi prejel za svoje dolgoletno in požrtvovalno delo na področju šolstva nagrado Staneta Žagarja.

SVEČANOST

Občinski odbor ZRVS bo na svečanosti 26. junija v dvorani krajevne skupnosti Malči Belič

podelil zlate, srebrne in bronaste plakete zaslužnim članom te organizacije. Ob tej priložnosti bodo tudi prebrali ukaz o napredovanju članov, ki so napredovali v višji čin.

Celotni program bo popestril podpeški in iški oktet s partizanskimi in narodnimi pesmimi.

PRIZNANJA MSS

Ob dnevu samoupravljalcev 1975

BOŽIDAR KOLENC, rojen 15. maja 1938 v Ševnici pri Trebnjem, kovinostrugar in plener materiala v Utensiliji je prejel priznanje za izredne dosežke pri razvijanju in krepitvi samo-

upravljanja ljubljanskih sindikatov za leto 1975. Tovariš Božidar, ki mu ob tej priložnosti iskreno čestitamo, se je aktivno vključeval že kot mladinec v dejavnost delavskega sveta in njegovih komisij ter bil kasneje tudi predsednik DS. Njegova družbenopolitična in samoupravljalška prizadevanja so hkrati tudi odraz prizadevanj celotnega kolektiva Utensilije.

DELOVNA SKUPNOST METALURŠKEGA INŠTITUTA pa je prva, ki je v naši občini prejela kolektivno priznanje za vsa prizadevanja v smeri razvijanja samoupravljanja in visoke znanstvene produktivnosti ter vzornega družbenopolitičnega organiziranja. Kolektivu ob tej priložnosti izrekamo čestitke, ki naj pomenijo vzpodbudo tudi za vse ostale delovne skupnosti v občini.

Tomšičeva nagrajenca Peter Likar in Sandi Sitar

ČESTITAMO!

Petru Likarju in Sandiju Sitarju — nekdanjima urednikoma Naše komune za priznanji, ki sta ju dobila za bogato in plodno novinarsko delo. Podeljene so jima bile nagrade Tomšičevega sklada — najvišje nagrade na področju slovenskega novinarstva. Ing. Janezu Čemažarju — uglednemu družbenopolitič-

SPOMINI SO OŽIVELI

Bili smo v Ravensbrücku

Na dan, ko vsi delavci sveta slavijo svoj praznik, smo se v dokaj prijetnem jutru začeli zbirati „veterani“ KC Ravensbruecka na Trgu osvoboditve, odkoder nas je Kompasov avtobus popeljal tja, kjer smo pred 30. leti zaskrbljeno čakali vsako minuto, ali bomo uspeli dočakati svobodo, katera je bila tik pred nami.

Zdaj smo zbrani, zasedli smo svoja mesta in že se peljemo po prelepi Gorenjski proti meji. Nehote mi misli uhajajo nazaj, ko so me kot bandita, takrat z vlakom peljali v „Rajh“. Tudi takrat sem gledal naše prelepe gore z mislijo ali jih bom še kdaj videl, ali jih gledam zadnjič.

Smo že na meji. Formalnosti so hitro končane in že se peljemo ob več kot kilometer dolgi koloni vozil, katera vsa so namenjena v našo domovino. Med njimi so v koloni tudi naši zdomci, vsi pa bi radi prvomajske praznike preživeli pri nas.

Koroška, oziroma Avstrija je že za nami, prešli smo mejo zvezne republike Nemčije in že smo v Muenchnu.

Ne daleč od tu je Dachau, danes spomenik grozot in nasilja nacifašizma, kjer sem pred 32 leti dobil „pižamo velikega rajha“. Od tu naprej nisem bil več človek, temveč le še številka...

Naša pot je še dolga, dan se nagiba že proti koncu in v mraku prispemo v Nuernberg kjer je konec naše prve etape potovanja.

Z nekakim olajšanjem hodimo po tem mestu, saj je to kraj, kjer je po koncu druge svetovne vojne fašizem doživel svetovno obsodbo, del njihovih hlapcev in krvnikov pa zaslužno kazni.

Iz zahodne v vzhodno Nemčijo smo se „prebili“ s pomočjo standardnih obrazcev kar pa sicer ni bilo tako zamudno saj smo na bloku bili sami.

Hitimo naprej in že smo nasproti Buchenwalda, nakdanjega osrednjega koncentracijskega taborišča za to področje s svojimi zloglasnimi podružnicami kot so DORA, LAVRA itd.

Da, DORA lager in tovarna pod zemljo v pogorju ARZ, kjer smo 8 mesecev prebili v rovih in tunelih. Že samo to, da ves ta čas nisi videl drugega kot sivo skalo in umetno svetlobo, je bilo tako ubijajoče, da ni bilo potrebe po posebnih uničevalnih metodah, pa je bil krematorij vedno poln.

V Leipzigu smo obiskali spomenik padlih v bitki narodov in se poklonili njihovem spominu, saj so tudi ti žrtvovali svoja življenja v borbi proti podjarmljenju.

Iz premišljevanja kako smo se kot „heftlingi“ pehali proti svobodi, nas je zdramila objava, da smo že v Berlinu in da je druga etapa našega potovanja s tem končana.

Zvedeli smo oziroma na hitro smo se srečali z nekdanjimi sotrpini, ki so prišli prav tako na proslavo in sicer eni iz Maribora, drugi pa iz Beograda.

Zjutraj zarana smo se odpeljali v Ravensbrueck. Na koncu vasi, kak kilometer pred nekdanjim taboriščem smo se na travniku ustavili. Tu je že vse polno avtobusov z vsemi mogočimi oznakami iz vseh krajev Evrope. Poleg nas so Rusi, malo naprej Čehi, pred nami Francozi in tako naprej.

Razvijemo zastave, vzamemo vence, ter se vključimo v spreved, ki se nemo pomika proti spomeniku, nedaleč od krematorija, ki je sedaj spremenjen v muzej.

Ob cesti stoji nemška mladina — šolski otroci —, ki nam z zastavicami vseh vrst in narodnosti mahajo v pozdrav. Tudi jugoslovanske zastave so med njimi in marsikatero glavico krasi titovka.

Takrat so tudi ob cesti, pa ne ob tej, kajti mi smo prišli v taborišče z zadnje strani, stali Nemci, vojaki s puškami ter nas vse izčrpale — saj teden dni, ves čas transporta nismo ničesar jedli —, priganjali, psovali in gonili v poseben prostor taborišča „Jugendlager“ imenovan.

Ploščad pred spomenikom, za katerega se mi zdi, da je vsako minuto veličastnejši, se vse bolj polni. Ob strani je tribuna, vsa okrašena s zastavami in zasedena z mednarodnimi predstavniki. Več tisočglava množica mirno čaka na začetek. Vse je tako kot na „apelu“.

Poleg mene se nenadoma zgrudi starejša žena, prehud je bil zanjo povratek v preteklost. Tudi takrat smo ure in ure po napornem delu prestali na mrazu in vetru ter na dežju takozvanega „apel“.

Danes stojimo tu kot dokaz zmage nad fašizmom, v srcu pa nam je hudo za vse tiste, ki za vedno počivajo tukaj. Zadoni internacionala. Vrste se govori, vsak govornik pa poudarja misel, da je ves svet dolžan, da že v kali zatre kakršnih-koli poizkusov oživiljanja fašizma. Govorili so: predstavnica Vzhodne Nemčije, predsednika mednarodnega odbora iz Francije, predstavnica Sovjetske zveze in še in še v imenu vseh 16 držav, udeleženk te manifestacije, še po tridesetih letih živih prič, ki tu zbrane nemo a veličastno dokazujejo zmago nad „tovarnami smrti“.

Proslava je končana. Prenekatera udeleženka se približa jezeru in v spomin tistim, ki so tu ostali spusti na vodo cvet, simbol življenja.

Napotimo se v krematorij z bunkerji, kar vse je prurjeno v muzej kot spominsko obeležje ne samo v spomin padlim, temveč tudi v opomin vsem živim, ki še niso razčistili s fašizmom.

Za to obletnico je bil prostor, namenjen Jugoslaviji, prenovljen in preurejen. Po načrtih arh. ing. Kopača je Zveza borcev poskrbela za realizacijo, tako da sedaj stene krasijo marmorne plošče z uklesanimi imeni padlih, istočasno pa krasijo prostor tudi spominska grafika Cite Potokarjeve. Za tako ureditve pa gre največja zahvala tov. ing. Sonji Lapajne, ki je z neutrudnim in požrtvovalnim delom

dosegla to, da smo na tem mestu dostojno uredili zadnji dom onih, ki svobode niso uspeli dočakati.

Množica se je razšla, počasi se zbiramo okrog naših treh avtobusov, kajti vsi Jugoslovani smo sedaj namenjeni še v komaj nekaj deset kilometrov oddaljeno taborišče Sachsenhausen. Za razliko od Ravensbruecka je tu še ohranjen vhod z obzidjem in zidano stražnico.

Arhitektonsko je od vseh to taborišče najlepše urejeno. Zbrali smo se okrog sarkofaga, ki je nad skupnim grobom, nanj položili venec ter ubrano zapeli: „Gozdič je že zelen“. Prenekaterim so po odpeti pesmi tekle solze po licih, kajti misel, da si pred 30 leti pravzaprav vstal od mrtvih, ter da onim, ki tu počivajo kljub pomoči nas vseh, da bi vzdržali, pa tega niso uspeli, te prisili, da se povrneš v preteklost in šele sedaj, kot svoboden človek dojameš vso krutost in nasilje katerim smo le z železno voljo, resničnim prepričanjem in nesebično pomočjo kljubovali in vzdržali.

Znak za zbor pri avtobusih nam napove odhod. Po vrnitvi v Berlin nikakor nismo uspeli, da bi se vsi Jugoslovani sestali, ker enostavno ni bilo prostora. Vseeno smo uspeli, da smo se vsaj v avli hotela sešli in izmenjali medsebojne vtise in pozdrave.

Poklonili smo se tudi padlim borcem za Berlin, ki imajo lepo urejeno in prostranc obeležje na katerega začetku je mati, ki objokuje sina, obrnjena pa je proti vojaku, ki v desnici z mečem seka kljukasti križ, z levico pa v naročju drži in rešuje otroka. Med obema kipoma, ki sta med seboj oddaljena najmanj 500 m, je na sredini nedokončana piramida, narejena iz švedskega marmorja, katerega si je Hitler pripravil, da bi si iz njega postavil slavolok zmage v Moskvi.

Naslednjega dne se odpeljemo proti Dresdenu in za nami vozeči Mariborčani nam signalizirajo, da je nekaj narobe z našim avtobusom. Za silo popravimo zadnje kolo in nadaljujemo pot v Dresden, kjer so nam avtobus popravili.

Še nekaj kilometrov in že smo na meji. Proti pričakovanju dokaj hitro opravimo formalnosti in tako vstopimo v Čehoslovasko. Mrak je že padal na zamljo, ko smo se ustavili na prostoru, kjer je bilo za časa vojne taborišče v Litomerčicah. Tudi tu smo padlim na grob položili venec in jim zapeli žalostinko.

Trda noč je že bila, ko smo dospeli v zlato Prago. Mnogo bi lahko napisali o Pragi in Čehoslovaški, vendar to sedaj ni naš namen.

Vzdušje v avtobusu je vsak trenutek postajalo veselejšo, kot takrat, ko smo se po dolgih letih zaničevanja in mučenja svobodni vračali v naročje svoje domovine.

FRANC SVETIC

Obisk tovarne smrti v Oswieczimu (Auschwitz)

Krajevna organizacija Zveze borcev NOB Kolezija je priredila v dneih od 5. do 10. aprila 1975 izlet na Poljsko z namenom, da obiše zloglasno taborišče v Oswieczimu in še nekatera druga poljska mesta.

Udeleženci izleta (49 članov naše organizacije) so počastili spomin stotisočev, ki niso nikoli zapustili tega taborišča. Po ogledu filma o taborišču, je naš pevski zbor zapel žalostinke in prižgali smo težko svečo, ki jo je podarila Dragica Samsa, nekdanja interniranka v Oswieczimu. Nato smo si ogledali pod vodstvom nekdanjega poljskega interniranca bloke in reprezentativno urejeno spominsko dvorano Jugoslavije. Grozljivo je učinkoval na nas pogled na ogromne kupe las, katere so odrezali žrtvam pred smrtjo, torb in čevljev. Nikoli ne bomo pozabili čevljev in oblek, ki so nekoč pripadali otročkom najnežnejše mladosti, a so jih nacisti sežgali v tej strahotni tovarni smrti.

Pod vplivom teh težkih vtisov smo nadaljevali pot v Krakow, nekdanjo prestolnico poljskih kraljev, ki je edino mesto v Poljski, ki med drugo svetovno vojno ni bilo porušeno. Krakow nekdanje kulturno središče Poljakov, hrani nepreceljive dragocenosti iz poljske preteklosti.

Dva dni smo si ogledovali sedanjo prestolnico Poljske Warszawo, ki jo je iz ruševin na novo postavil ves poljski narod, po starih slikah in načrtih. Pokazali so nam tudi film o Warszawii pred in med vojno in o popolnih ruševinah, ki so ostale ob koncu vojne.

Na povratku smo si ogledali še Czstochowo in se po prelepi Slovaški, skozi Bratislavo vrnili v domovino.

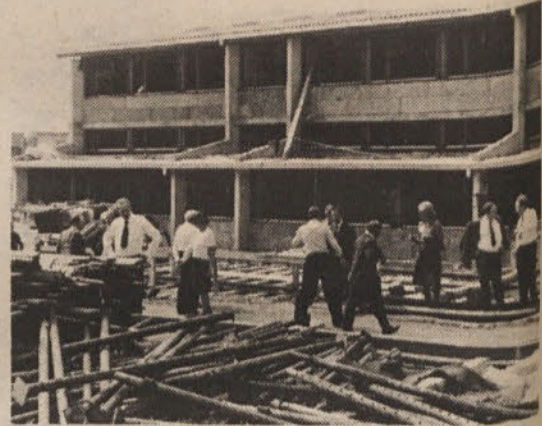
BRANKO LAVREČIČ

Temeljni kamen za novo osnovno šolo na Viču je položil podpredsednik občinske skupščine Franc Krumberger.

NA VIČU NOVA ŠOLA

Sredi prejšnjega meseca so slovesno položili temeljni kamen za gradnjo nove osnovne šole na Viču. To je tudi največji objekt v programu gradenj iz samoprispjevka občanov Ljubljane. Po predračunih bo veljala 35 milijonov dinarjev, imela pa bo 16 oddelkov za pouk na predmetni stopnji in 8 učilnic za razredni pouk. Tako bo zagotovila enoizmenski pouk za 750 učencev.

Na sliki je gradnja šole v Ponikvah na Kozjanskem. To šolo bodo zgradili iz sredstev, ki so jih delovni ljudje in občani vseh ljubljanskih občin solidarno prispevali. Posnetek je bil napravljen ob priliki obiskov predstavnikov ljubljanskih občin in krajevnih skupnosti v občini Šentjur pri Celju.

NOVA ŠOLA BO TUDI V HORJULU

Položitev temeljnega kamna za novo osnovno šolo v Horjulu je bila 25. junija 1975 ob 12. uri. Na tej slovesnosti so sodelovali učenci osnovne šole s kratkim kulturnim programom.

Prva seja koordinacijskega odbora za uresničevanje projekta celodnevne šole

Koordinacijski odbor za uresničevanje projekta celodnevne šole pri OK SZDL Vič-Rudnik, ki šteje 26 delegatov se je 10. maja sestel na svoji prvi seji. Na njej je najprej spregovoril Franc Malovrh, predsednik OK SZDL Vič-Rudnik, ki je tudi ravnatelj osnovne šole Dobrova, ki je prva v Sloveniji prešla na celodnevni pouk. V uvodu je Franc Malovrh podal krajšo razlago izhodišč republiškega koordinacijskega odbora za uresničevanje projekta celodnevne šole, ki že dalj časa obstaja pri republiški konferenci SZDL Slovenije.

Sledila je razprava, v kateri so prisotni predvsem povdarili, da je najprej potrebno ustrezno pripraviti same starše na ta prehod na celodnevni pouk povsod tam, kjer to še ni storjeno, nadalje, da pri določitvi

vrstnega reda nikakor ne smemo pozabiti na podružnične šole, v finančni program je potrebno vključiti tudi stanovanjske potrebe, osebnih dohodke ipd. za nove kadre. Povdarili so tudi, da morajo osnovne šole v vseh krajevnih skupnostih ustanoviti koordinacijske odbore za uresničevanje tega projekta, da pa bi dobili dejanski pregled in za pripravo stanja na osnovnih šolah pa je koordinacijski odbor imenoval posebno komisijo v sestavi: Franc Krumberger, Anica Slobodnik, Anton Bregar in Marica Podlunšek.

Ob koncu seje pa je Franc Malovrh podal še krajši opis stanja in delovanja osnovne šole Dobrova v pogojih celodnevne šolanja.

ANDREJA BERLAN

NOVO NA KNJIŽNEM TRGU

PO SLEDOVH ČRNE ROKE

Pri založbi Borec je izšla knjiga Jožeta Vidica Po sledovih črne roke. Pisec, ki ga poznamo že po knjigah Beg z morišča in Zločin pri Lenartu, v najnovejšem delu obravnava črno roko v Sloveniji. To je dokumentarno-reportažni zapis, ki obsega 580 strani, 160 fotografij in dokumentov.

Črna roka je bila najbolj divja, adinstvena tajna morilska organizacija, ki je v minuli vojni delovala samo v Sloveniji. Morilci so ime povzeli po tajni organizaciji, ki je pred prvo svetovno vojno delovala v okviru obveščevalnega urada srbske vojske. Tudi slovenska črna roka se je izčimila iz obveščevalnega urada komande četniške vojske za Slovenijo in urada tajne domobranske obveščevalne službe.

O črni roki vemo bore malo, čeprav je ta pošast strahotno pustila po naših krajih. Morila je matere z več kot desetimi otroci, mlada dekleta, otroke, starčke, včasih kar cele družine. Sorodnikom partizanov so pošiljali grozilna pisma, to je letak z narisano črno roko. Včasih so črno roko narisali na zid hiše, v kateri so bivali za črnorokce nezaželjeni ljudje. Morilci so bili predvsem mladi kmečki fantje in študentje, katerim je um zmešala klerofašistična duhovščina. Bili so brez srca, brez vesti. Po krivoverskem učenju škofa Rožmana ubiti aktivista OF ali njihovega sorodnika ni bil greh. Po zločinu so brez spovedi hodili k svetemu obhajilu.

Ko letos slavimo 30-letnico zmage nad fašizmom, obletnico osvoboditve, je prav, da se spomnimo žrtev, ki so darovala življenje za svobodo, da jo bomo znali ceniti, negovati in braniti, če bo to kdaj potrebno.

Ne samo da je to prva knjiga o črni roki, ki razgaljuje

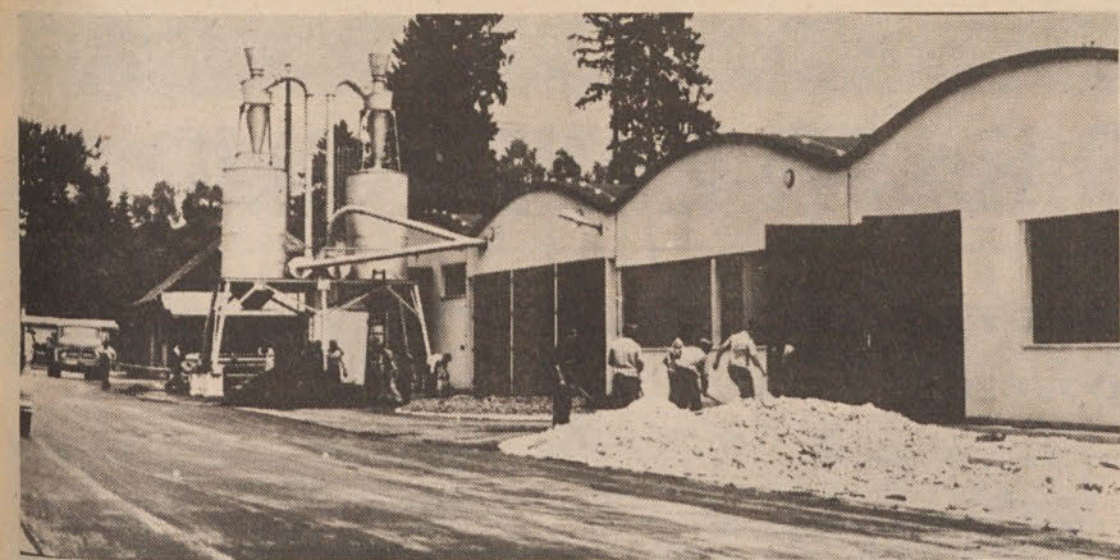
obrazo zločincev in pobudnike teh morij, temveč velja poudariti naslednje: Knjiga Jožeta Vidica Po sledovih črne roke prihaja tudi v pravem trenutku politične klime. Kot je znano, je prav v tem jubilejnem letu beloaristična propaganda zagnala silovito gonjo proti socialistični Jugoslaviji. Krivci za te strahotne zločine

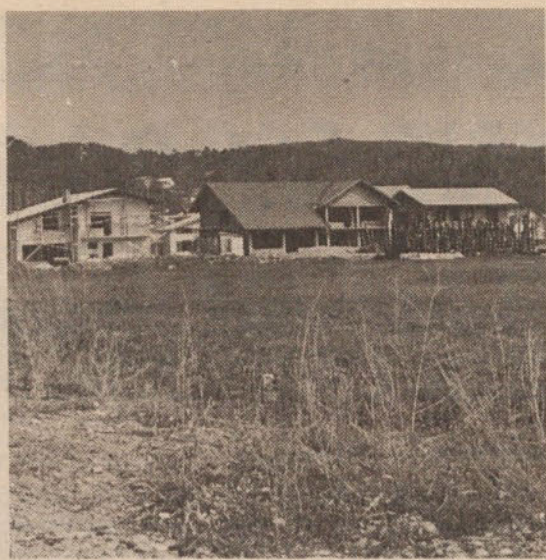
skušajo danes potvarjati zgodovino sebi v prid. Na žalost je del te njihove propagande z obema rokama hlastno prijel del zahodnega reakcionarnega tiska.

Knjiga Po sledovih črne roke je odsev resnice, močnega obtožba proti organizatorjem bratomorilske vojne, zato je njena vrednost še večja, pomen razsežnejši.

Knjigo lahko dobite v vseh knjigarnah ali pa naročite pri založbi Borec, Ljubljana, Miklošičeva 28/1.

Zavzemati se za rezširitev industrijskih zmogljivosti

Do leta 1980 naj bi zgradili 3.000 stanovanjskih enot

OSNUTEK SREDNJEROČNEGA PLANA V JAVNI RAZPRAVI

Razvoj industrije, komunalnega gospodarstva in stanovanjske izgradnje v ospredju

Na junijski seji občinske skupščine bodo delegati vseh treh zborov razpravljali o osnutku družbenega plana razvoja občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1976-1980. Ta osnutek bo nato dan v javno razpravo, kjer ga bodo občani in delovni ljudje s svojimi mnenji in predlogi ocenili in dopolnjevali. Ob tej priložnosti smo naprosili predsednika izvršnega sveta Franceta Martinca in načelnika za gospodarstvo Janka Šolmajerja, da nam v grobih obrisih predstavita osnovne in poglobitvene usmeritve tega petletnega plana. Za boljši vpogled smo pripravili tudi prikaz obstoječega stanja in v nekaj številkah pravzaprav predstavili sliko občine.

Na področju negospodarstva ne razpolagamo v tem trenutku s konkretnimi podatki, posebno kar se tiče vzgojnovarstvenih zavodov in šol, vendar bo treba upoštevati realne možnosti za prehod na celodnevni pouk. V tem planu mora biti bolj prisotna potreba oziroma možnosti za gradnjo vrtcev in ena izmed rešitev mora biti vsekakor tudi vzporedna gradnja tovrstnih objektov ob izgradnjah stanovanjskih sosesk.

Še nekaj o stanovanjski gradnji. Plan predvideva izgradnjo 3.000 stanovanjskih enot. Seveda bo med prioritetaimi nalogami na področju stanovanjskega gospodarstva dokončna izgradnja že začetih gradenj sosesk kot so Murgle, VS 4 in VS 6. Vsekakor pa bo treba pristopiti tudi k izdelavi zazidalnih načrtov oziroma gradnji stanovanjskih enot na izvenmestnem področju (Horjul, Dobrova, Polhov Gradec...). S tem se bomo, vsaj upamo, skušali zoperstaviti „poplavi“ črnih gradenj.

FRANCE MARTINEC: „Ko razpravljamo o osnutku tega srednjeročnega plana moramo vsekakor upoštevati,

radi tega tudi nekoliko večje probleme glede urbanizacije in komunalnega urejanja. Pri tem mislim zaostajanje komunalnega opremljanja v obstoječem sistemu kar se še posebej kaže v zvezi s pridobitvijo novih industrijskih con, skratka z industrializacijo samo. Zato menim, da bo razrešitev dokončnega problema cest odprla hitrejšo pot vsem prej navedenim problemom in še posebej komunalni energetiki brez katere si realizacije tega programa ne moremo zamišljati. To so področja za katera mislimo, da morajo v razpravi zavzemati osrednje mesto.“

S površino 543 kvadratnih km in 70.863 prebivalci — konec leta 1974, je občina Ljubljana Vič-Rudnik med največjimi v SR Sloveniji, po površini pa je za 18.395 ha večja kot vse ostale ljubljanske občine skupaj. V mestnem delu, ki zavzema približno 10 odstotkov celotne površine živi blizu 47.500 prebivalcev ali 67 odstotkov.

Po gospodarski razvitosti sodi občina v drugo polovico na rang lestvici med 60 občinami, saj zavzema po narodnem dohodku na prebivalca v letu 1973 z 14.474 dinarji 46. mesto medtem ko ostale ljubljanske občine uvrščamo med gospodarsko najbolj razvite v republiki. Ti podatki dokazujejo, da je rast gospodarstva v občini v primerjavi s številom aktivnega prebivalstva premajhna. Vzroki takemu stanju ležijo v dokaj neustrezni gospodarski strukturi, ki onemogoča hitrejši napredek proizvodnih sil, kar pa v veliki meri pogojuje specifičnost terena.

Prebivalstvo občine se je v obdobju od leta 1961 do leta 1974 povečalo za 17.580 ljudi ali povprečno letno za 2,2 odstotka. Kot za vse ostale ljubljanske občine je tudi za viško značilno, da predstavlja močno priseljitveno področje. Ob popisu prebivalstva so ugotovili, da je bilo zaposlenih 26.490 prebivalcev od tega je bilo blizu 15.000 zaposlenih na področju naše občine. To pomeni, kako velik del zaposlenih, ki živi na našem območju, odhaja na delo drugam.

Od leta 1967 do 1973 je znašala dimanika rasti družbenega proizvoda v občini 19,3 odstotka, v družbenem sektorju je znašala 20 odstotkov, v zasebnem pa 16,7 odstotka.

Struktura družbenega proizvoda ustvarjenega v posameznih sektorjih dejavnosti kaže na zaostanek terciarnega sektorja in močno dominacijo sekundarnega sektorja v občini predvsem na račun industrije. Razvoj terciarnega sektorja v preteklih letih ni bil dovolj intenziven, čeprav obstajajo v občini dobri pogoji, zato bo v prihodnjih letih skrb za razvoj tega sektorja prisotna. Seveda pa bodo napori usmerjeni tudi na povečanje proizvodnje v primerem (kmetijstvu) in predvsem sekundarnem sektorju (industrija, gradbeništvo), kar je predpogoj za celotni družbeno ekonomski napredek občine kot celote.

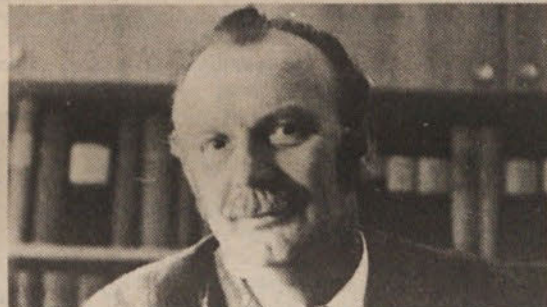
da občina Ljubljana Vič-Rudnik spada med tiste, ki se zaradi določenih specifičnih pogojev v vsem povojnem obdobju ni enakomerno razvijala in se tako še danes srečuje z nekoliko težjimi gospodarskimi pogoji. Nadoknaditi moramo zamujeno, saj se v zadnjih letih razen delovnih organizacij, ki delujejo na področju naše občine, v vlogi investitorjev ni pojavljal skoraj nihče. Preudariti moramo, kakšne so možnosti za razvoj industrijskih con in ponuditi pogoje za investiranje oziroma izgradnjo novih zmogljivosti tudi drugim delovnim organizacijam izven naše občine. To se pravi, da moramo nadaljevati z razširjitvijo industrijskih con in odpiranjem novih (Brdo, Kozarje, Dolenjska cesta). Pri tem moramo upoštevati, da je dnevna migracija prebivalcev izredno visoka in zato, ker smatramo, da visoka struktura zaposlitve v občini v negospodarskih dejavnostih (80 odstotkov vseh inštitutov ima sedež na tem območju) zahteva relativno močan proizvodni in dohodkovni potencial.

Druga važna naloga se nanaša na močno zaostajanje objektov družbenega in življenjskega standarda, tako v novo zgrajenih, posebno pa še v starih soseskah. Zahteve po nekoliko močnejših vlaganjih v infrastrukturo so popolnoma umestne, saj obstajajo realne možnosti za nadaljnjo izgradnjo stanovanj, ob tem pa seveda tudi vseh nujno potrebnih spremljajočih objektov.

Občina Ljubljana Vič-Rudnik, ki je močno obremenjena s programom desetletne izgradnje cest ima prav za-

Janko Šolmajer

France Martinec

JANKO ŠOLMAJER: „Izdelava tega plana temelji na predhodnih tovrstnih planih in pa na razvojnih planih krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela ter samoupravnih interesnih skupnosti. Osnutek tega plana je zaenkrat še okrnjen, ker v tem obdobju še nismo uspeli dobiti vseh potrebnih podatkov od vseh tistih, katerih programi se neposredno vključujejo v ta plan. Ta osnutek, ki je prvi, oziroma ta izhodišča smo napisali z namenom in mislijo, da bo v široki javni razpravi ter v delovnih skupnostih doživel številne spremembe, da bo delu plana, če se lahko tako izrazim kot tudi v družbenem. Srednjeročni plan naj bi vseboval konkretne naloge tako s področja gospodarstva kot z negospodarstva, te opredeljene pa morajo biti kvantificirane. Na področju gospodarstva naj bi obstoječe organizacije združenega dela pristopile k izboljšanju kvalitete proizvodov, v okviru danih možnosti uvajale novo tehnologijo, kar naj velja tudi za zasebni sektor. V tem obdobju naj bi prav tako pristopili k ureditvi industrijskih con (na Brdu), razširili industrijsko cono na Viču ter ob tem uredili komunalno zemljišče, kjer bodo posamezne delovne organizacije gradile nove kapacitete. Prav na področju komunalnega gospodarstva bo plan zajemal številne naloge med katerimi bo ena izmed poglobitvenih, ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za to področje. Vsekakor pa so primarne naloge tudi tiste, ki zadevajo izgradnjo oziroma povečavo zmogljivosti energetskih virov v naši občini.“

Izboljšati družbeno preskrbo

Omogočiti večjemu številu malčkov brezskrbno varstvo

OBČANI HORJULA IN LJUBGOJNE GLASUJEJO

Občani teh dveh naselij so se 8. junija na zboru občanov odločili, da razpišejo referendum o samoprispevku za izgradnjo kanalizacije, ki predstavlja že dolgo časa za to področje pereč problem. V zadnjih letih so se izredno naglo povečale gradnje individualnih stanovanjskih hiš, s tem pa tudi količina odpadka, ki so bile neustrezno speljane kot individualne kanalizacije — površinski jarki oziroma ponekod kar naravnost v potok. Občani teh dveh naselij se zavedajo, da čedalje večja onesnaženost spričo higienskih razmer postaja nevarna.

Ob tem velja omeniti, da nekateri posamezniki še vedno dvomijo v upravičenost in nujnost izgradnje kanalizacije. Taka pridobitev pomeni osnovo za nadaljni uspešni razvoj ter primerno in kulturno ureditev naselij. Prepričani smo, da se bodo tudi ti krajanji v bližnji prihodnosti pridružili vsem ostalim krajanom, ki predstavljajo večino in podpirajo ter si prizadevajo za izpeljavo te naloge.

Trenutno bo možno zgraditi sicer le osnovno mrežo zbirnih kanalov s čistilno napravo. Sredstva bodo prispevali občani sami.

O samoprispevku se bodo občani Horjula in Ljubgojne odločali na referendumu v nedeljo, dne 29. junija 1975 na volišču v osnovni šoli Horjul.

DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE KRAJA, KRAJEVNA SKUPNOST, ŠOLSKA MLADINA IN DELOVNA SKUPNOST OSNOVNE ŠOLE HORJUL TER GRADBENI ODBOR POZIVAJO VSE OBČANE HORJULA IN LJUBGOJNE, DA SE REFERENDUMA UDELEŽIJO IN GLASUJEJO ZA SAMOPRISPEVEK.

NAGRADA SAMOUPRAVLJAVCEV IVANU PREBILU

Letošnje priznanje za dosežke v samoupravljanju je dobil od republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije tovariš Ivan Prebil, delavec iz Hoje, Tovarišu čestitamo! Predlog za priznanje so dala družbenopolitična vodstva skupno s predsedstvom občinskega sveta Zveze sindikatov Ljubljana Vič-Rudnik. Pri tem so predlagatelji upoštevali tovarišovo uporno prizadevnost v času združevanja majhnih lesnih delovnih organizacij v veliko podjetje HOJO, ki tudi na njegove pobude začelja samoupravno živeti. S sprejemom ustavnih dopolnil leta 1971, še posebej pa s sprejetjem ustave v letu 1974 je na čelu tistih delavcev, ki vztrajno oblikujejo temeljne organizacije združenega dela znotraj Hoje. Izkazal se je kot delavec — samoupravljevec z velikim pogumom pri ustvarjanju samoupravnih aktov. Tovariš Ivan pa je znan tudi izven Hoje in uživa ugled vzornega komuniste in prizadnega občana v krajevni skupnosti.

Ivan Prebil

GOVORI PREDSEDNIK STANOVANJSKE SKUPNOSTI VIČ-RUDNIK DR. MARKO VAKSELJ

STANARINE MORAJO RASTI Z INFLACIJO

**Že danes moramo razmišljati o nadaljevanju akcije 26000 stanovanj
Kreditiranje komunale je nujno in povezano s stanovanjsko politiko**

Reševanje stanovanjskih problemov je ena osrednjih političnih akcij in nanjo ne smemo pozabiti, kar pa očitno nekateri že so. Prvotne cene kvadratnega metra stanovanjske površine so že poskočile, čeprav gre za solidarnostna stanovanja, ker se je gradbeni material skokovito podražil. Ob tem so opazne tudi nekatere druge nepravilnosti. Znani so primeri, da gradbena podjetja izsiljujejo višjo ceno za stanovanja in dotlej že gotovih stanovanj enostavno nočejo prodajati oziroma jih izročiti naročniku in plačniku. Ker je bila ta praksa že takoj na začetku razumljivo deležna ostre obsodbe, se sedaj gradbena podjetja poslužujejo različnih trikov. Stanovanje je sicer gotovo, vendar tehnični prevzem „ni mogoč“, ker npr. ni pip te in te znamke, kar je predvidel arhitekt, temveč so le pipe druge znamke itn. Možnosti je vrsta. Zakasnitve zaenkrat še niso hude in verjetno tudi ne bodo, je pa že sedaj vprašanje, kaj bo v prihodnjih letih. Kaj bo po akciji 26000 stanovanj?

O prihodnosti, ki je v tem oziru negotova, smo se razgovarjali s predsednikom samoupravne interesne stanovanjske skupnosti občine Ljubljana Vič-Rudnik dr. Markom Vakseljem.

„Okoli stanovanjskih zadev bo začelo vsak hip grmeti. Stvari niso takšne, kot bi morale biti, predvsem pa nas skrbi prihodnost. Nočem biti črnogled, opozoriti želim le na stvari, ki jih moramo nujno urediti, če na želimo, da bo po akciji 26000 stanovanj praznina. Tega si ne moremo dovoliti, vendar doslej še nisem ničesar slišal o nadaljnjih načrtih. Kako organizirati nadaljnjo kontinuirano stanovanjsko gradnjo? To je za moje

pojme bistveno vprašanje. Na tem vprašanju bi morali že delati, pa še nisem slišal o čem takem. Dolgoročnega finančnega načrta ni, je pa nujen. Stvari ne smemo gledati le trenutno, temveč tudi za bodočnost, če ne želimo težav in pri stanovanjih smo težav že sili in jih ne bi smeli vleči v bodočnost. Sedaj je prilika, da rešimo to vprašanje za dalj časa, saj so za to dane vse politične možnosti.

Iz najemnih stanovanj, ki jih bomo sedaj zgradili, ne bo mogoče graditi novih. Najemnine bodo šle v glavnem za vzdrževanje. Kako torej graditi? K temu problemom je treba pristopiti z vso resnostjo. Če začnemo s tem danes, se bo začelo premikati čez dve ali tri leta. Vsako mižanje pred to „anarhijo“, ki je danes, je neodgovorno in nespametno, saj smo že sedaj videli, kam nas je pripeljala napačna stanovanjska politika. Smo v takšnem položaju, da moramo najti ključ kako hitreje in preprosteje reševati te probleme.

Ob reševanju stanovanjskih problemov pa ne smemo gledati le na kategorije z najnižjimi osebnimi dohodki, temveč moramo skrbeti za vse. Prevečkrat pozabljamo na takoimenovano srednjo kategorijo, ki zasluži preveč za solidarnostna stanovanja in premalo, da bi lahko kupovali stanovanja ali si zidali hiše. Kaj bo s temi?

Mlade družine varčujejo za stanovanja, vendar vse sproti „požre“ inflacija. Tudi stanarine „požira“ inflacija. Zagotoviti bi morali, da bi stanarine rastle enakomerno z inflacijo. Le tako si lahko zagotovimo „stalne“ kvadratne metre stanovanjske površine.

Letni stanovanjski „prispevak“ bi moral biti od 4 do 5 odstotkov. Skoraj polovica tega točneje od 1,5 do 2 odstotka moramo odšteti za nujno reprodukcijo.

Če bi hoteli stanovanja vzdrževati in še graditi nova iz stanarine, bi morala biti ta enaka slovenskemu povprečnemu osebnemu dohodku. To pa je jasno, da ne gre. Tudi šest odstotkov od osebnih dohodkov ni rešitev. Če bi hotela mlada družina (npr. petčlanska) normalno živeti in še kaj privarčevati, da bi si lahko kupili stanovanje, bi moral biti dohodek gospodinjstva 11250 dinarjev. In kdo ima to? To je jasno nemogoče. Vsako

Stanovanj še vedno primanjkuje.

svojo trditev sem pripravil vsakomur dokazati povsem enostavnimi matematičnimi formulami. Stvari so torej jasne in bi jih bilo treba rešiti!

Naša stanovanjska skupnost se mora ukvarjati tudi s komunalnimi problemi. Če ni komunale, ni stanovanja. In na Viču se nam zna to zgoditi zaradi elektrike. Elektro Ljubljana ne dovoli nobenega priklopa več, ker bi bilo vse preobremenjeno in bi se tokokrog razpadel. Nujen je nov transformator. Toda od kod denar zanj? Tu se odpira vprašanje kreditiranja komunale, ki je nujno.

Osebo jaz, pa prav gotovo vsi občani bi radi prisiljeni enkrat do konca misteriju, ki se imenuje stanovanjska cena. Cena naj bo javna, ne kot sedaj, ko je ni mogoče nikjer videti, oziroma dobiti nje razčlemba, tako da bi lahko vsak razumel.

Stanovanjske probleme bi morali reševati tudi tako, da bi projektirali stanovanja za trg oziroma več najemnih stanovanj, ki bi lahko bila prostorsko večja in takrat tudi najemnine oziroma stanarine temu ustrezno visoke.

Če želimo stanovanjski problem v bodočnosti uspešno reševati, moramo zagotoviti malce stabilnejše cene. Gradbeni material se je podražil v kratkem času za 58 odstotkov. To ne gre, da sta čez noč opeka in cement za polovico dražja.

„Na vse to moramo misliti, če želimo zagotoviti bodoče stanovanja, njih vzdrževanje in tudi gradnjo novih“, poudarja dr. Marko Vakselj.

MILOVAN DIMITRIČ

IZVOZ MESA - DA ALI NE?

V zadnjem času pogosto zasledimo ali slišimo informacije, da naj bi se izvoz mesa že v kratkem ojačal. Takšne informacije prihajajo na dan od prvega dne, kar je bila objavljena zapora meja za meso. Vzrok za to je nedvomno sklep EGS, da Italija lahko uvozi 50.000 ton svežega mesa iz tretjih dežel.

Poznavalci tržnih razmer v EGS in v Italiji vedo, da je 50.000 ton zelo malo, zlasti še, ker je kontingent namenjen tudi Poljski, Madžarski, Ro-

muniji in Bolgariji. V najboljšem primeru bo odpadlo na našo deželo 15.000 ton mesa. Vendar prisotni sta še dve močni oviri. Prva je to, da mora kupec svežega mesa izvoziti enako količino zmrznjenega mesa kot uvozi svežega. Druga težava pa je v tem, da so cene s nespodbudne (ekonomsko) in celo diskriminacijske, obremenjene s carinami in prelevmani. Spodbudno je edino dejstvo, da obstaja precejšen interes pri italijanskih kupcih za naše meso

in da le-ti postavljajo zahteve po sprostitvi uvoza svežega mesa iz Jugoslavije. To bo vsekakor prispevalo k hitrejši sprostitvi uvoza. Za našo živinorejo, ki se še vedno nahaja v krizi, bi to le pomenilo olajšanje težkega položaja.

Zavedati se namreč moramo, da ima Zahodna Evropa velike zaloge mesa v zmrznjenem stanju. Informacije govori o 300.000 tonah, ki jih morajo na nek način porabiti. Res je to, da bodo lahko v turistične namene uporabili le manjše količine, ki jih morajo dopolniti s svežim mesom, precej verjetnosti uvoženim. Kmetijskim strokovnjakom je namreč znano, da je živinorejska proizvodnja v državah EGS v letu 1974 porasla za 20 %, kar je izredno veliko in je plod izredno stimulativnih cen. Vendar valovi krize pljuskajo tudi v EGS in se odražajo v prvih težavah in različnih interesih. Za letošnje leto planirajo nadaljnjo rast, vendar le za 5 %. To dovolj nazorno kaže perspektive našega izvoza za letošnje leto, ki ga lahko pričakujemo le v času turistične sezone. Nekaj več izgledov je na programu živega izvoza telet in mladih govedih za nadaljnje pitanje, kar najbrž ni v našem prevelikem interesu v nekrizni situaciji.

Iz vsega tega lahko zaključimo, da je perspektiva našega izvoza mesa v vezani trgovini, česar smo se in se še premalo poslužujemo. Nadaljnja poteza v izvozu je konfekcija izdelkov živilske industrije in zato ne kaže vztrajati na starih osnovah in se bo nedvomno potrebno prilagajati novonastajajočim situacijam. Iz napisanega lahko povzamemo, da ni nobene osnove za dvig odkupnih cen telet in da krize v živinoreji še ni konec. Perspektive izvoza pa so še dokaj meglene, meglene.

ING. LOJZE HABJAN

V teh dneh kmetovalci že skrbijo za krmo živine.

IZ DELOVNIH ORGANIZACIJ KEMOFARMACIJA NA BRDU

Prav sedaj potekajo pogovori o preselitvi oziroma izgradnji novih prostorov Kemofarmacije v industrijski coni na Brdu. Tako naj bi v tej industrijski coni, kamor se bo preselil tudi del kemične tovarne Ilirija-Vedro, ustvarili nove pogoje za razmah kemične industrije na Viču. Občina si prizadeva, da bi z najmanjšimi obremenitvami stavbno zemljišče, kjer bo stala Kemofarmacija, razbremenila visokih stroškov na začetku gradnje.

25 LET METALURŠKEGA INŠTITUTA

15. maja je bila v tem osrednjem inštitutu za metalurgijo v Sloveniji svečanost ob 25-letnici njegovega obstoja. Inštitut že vrsto let uspešno deluje na raziskovalnem področju in je kot tak tudi visoko priznan v evropskem merilu. Še posebno v zadnjih letih pa se je odrepilo sodelovanje ne samo z industrijo (železarnami) pač pa tudi z visokoškolskimi zavodi. Ob tej priložnosti so predali namenu novo napravo za pretaljevanje podzlitro.

Direktor Metalurškega inštituta Alojz Prešeren pozdravlja goste, med katerimi so bili poleg predstavnikov železarn in drugih raziskovalnih ustanov tudi predsednik občinskega sindikalnega sveta, izvršnega sveta in podpredsednik občinske skupščine.

Delegacija Bavarske zadruške zveze je med obiskom v Sloveniji obiskala tudi Notranje gorice. Zanimali so se za razvoj in možnosti kmetijstva pri nas. Na sliki: Ogledali so si tudi kmetijo Janka Kušarja.

OBISKALI SMO KRAJEVNI SKUPNOSTI ČRNI VRH IN POLHOV GRADEC

NEREŠENIH PROBLEMOV JE ŠE VELIKO

Pogovora s predstavniki obeh krajevnih skupnosti so se v Polhovem Gradcu poleg naše sodelavke Andreje Berlan in glavne ter odgovorne urednice Janje Domitrovič udeležili tudi (z leve proti desni), Vlado Sotler — predsednik KK SZDL Polhov Gradec, Franc Nagode — sekretar OO ZKS Polhov Gradec, Jernej Nartnik — direktor TOZD Pohišvo Polhov Gradec, Marija Rus — tajnik ZZB Polhov Gradec, Jože Setnikar — predsednik KK SZDL Črni vrh, Milan Košir — predsednik zbora delegatov Črni vrh, Alojz Perhaj — predsednik zbora delegatov Polhov Gradec, Pavle Setničar — tajnik obeh krajevnih skupnosti in Janez Odar — predsednik sveta krajevnih skupnosti Polhov Gradec.

pojavlja vprašanje, ali bomo sploh lahko določili delegata za skupščino. Delegati so po večini kmetje, tu pa so še tehnične ovire in razdrobljenost terena. Zaostriti bo potrebno odgovornost. Delno pa je temu vzrok, da problematika v samem materialu toliko ne zadeva nas samih. Zato bi morali večkrat in bolj koordinirati glede problematike, ki se pojavlja na celotnem področju naše občine. — Informiranje iz centra v bazo pa naj bi bilo kratko in jedrnatno ter predvsem jasno."

VLADO SOTLER — „Lahko povemo nekaj tudi o našem KUD, ki izredno aktivno deluje. Tako je tudi letos sodeloval pri vseh proslavah, prireja razne igre in tudi precej gostuje."

Aktiven je tudi RK — precej krvodajalcev in podpornih članov imamo. Tudi strelska družina je pravkar zaživela. Polhov Gradec, Dvor in Zalag pa imajo skupno gasilsko društvo, ki je uspešno."

FRANC NAGODE — „Imamo tudi turistično društvo, ki pa je trenutno v težavah (vključuje Črni vrh). Organizira pa vsakoletno akcijo ocenjevanja urejenosti okolja, čistoče ipd. Pri očiščevanju okolja nismo tako uspešni kot drugod, toda zavest je že prišla med ljudi. Vse prepočasi pa urejujemo naš krajinski park, isto pa je tudi z zaščitenimi kmetijami. Načrti za gradnjo vikendov na dovoljenih in za to primernih krajih so določeni, samo jih žal ne upoštevajo. OO ZK ima 12 članov in se zelo trudi, da bi družbeno politično življenje v celotnem kraju pa tudi v podjetju čimbolj

zaživelo, še posebno pa sedaj, vendar pa le delno uspevamo. V zadnjem času se stvari le spreminjajo. Tako smo dobili 5 novih članov, 2 pa smo ponovno aktivirali. Isto velja za svet ZK. Ta je bolj aktiven kot pa celotna osnovna organizacija. V zadnjem času sta se obe začeli zanimati za probleme v KS in tako ni ta organizacija več sama sebi namen.

V bodoče pa moramo aktivirati ljudi v Hoji in šoli". MARIJA RUS — „Članov ZZB iz obeh KS je 92 skupaj z vojnimi in družinskimi invalidi, od tega je 19 aktivnih članov, 8 osebnih in 23 družinskih invalidov. Imamo probleme pri dodelitvi posojil za adaptacijo stanovanj borcev — predvsem zaradi zapletenih uradniških predpisov. Nadalje rešujemo prošnje za priznanje delovne dobe, kar pa se tudi zelo vleče. Koristimo razna zdravilišča in toplice. Mogoče bi bilo dobro ustanoviti klub borcev ali upokojencev. Udeležujemo se pri proslavah in sodelujemo s šolami".

FRANC NAGODE — Še to: TOZD Posestva Ljubljanske mlekarne bi zaradi svojih potreb in koriščenja prostora na našem območju moralo imeti več posluha za te stvari in tudi več kontakta s samo KS — npr. pri hlevih in na Babni gori.

MILAN KOŠIR — Vse kulturno rekreacijsko življenje na Črnem vrhu se je odvijalo v OŠ, sedaj pa nimamo niti tega, vendar pa imamo glede tega področja v načrtu nekaj stvari.

Zapisa
ANDREJA BERLAN

Ti dve dolomitski krajevni skupnosti, ki sta tudi mejaša, imata niz skupnih ali pa vsaj podobnih značilnosti, tarejo ju pa tudi nekateri skupni in podobni problemi. Zanimivo je, da si pri vsakodnevem razreševanju le-teh pomagata in zato je njuno sodelovanje tudi navdve uspešno in plodno.

Zapuščanje kmetij, komunalne težave

JOŽE SETNIKAR — KS Črni vrh ima 547 prebivalcev, obsega 2059 ha, v 106 hišah je 118 gospodinjstev oziroma 113 volivcev. Pred 40 leti se je odselilo 223 prebivalcev. Danes se večina ukvarja s kmetijstvom — živinorejo, zaposleni so tudi v delovnih organizacijah, delno kot obrtniki. V KS je podružnična šola za 4 razrede, dosedaj so se vozili samo šolarji, zdaj pa so dobili redno avtobusno progo tudi krajani.

JANEZ ODAR — KS Polhov Gradec ima 1761 prebivalcev, obsega 16 naselij na skupno 4860 ha. Velika razbitost konfiguracije terena, problem elektrifikacije, stanovanjska stiska so glavne značilnosti. Uslužbenec in delavec je v KS 650, učencev je manj, imamo eno delovno organizacijo-Hoja. Tu se postavlja dve vprašanji: ali naj bi se razširila sedanja Hoja ali pa bi našli še katero drugo dejavnost, v kateri bi se lahko zaposlovali predvsem ženske. Še precej je kmečkega prebivalstva, ki je po večini ostarelo, zato se pojavlja problem zapuščanja kmetij in pa problem, kako te ljudi zadržati. Verjetno bo ena od možnosti razvijanje kmečkega turizma, strokovno usmerjanje in vodnje ter pospeševanje kmetijstva. Pojavlja se še vedno tudi vprašanje preskrbe ljudi. Imamo dve trgovini za vso to množico ljudi, ki se doseljujejo od vsespovsod. Pojavlja se problem prevoza in ureditve poti. Tudi vprašanje kulturnega življenja in rekreacije ni še dokončno urejeno. Precejšen problem pa je z mladino, ki ni dovolj povezana, zlasti tista, ki se nahaja na obrobni predelih. Prisotna pa je tudi problematika zazidalnih otokov, saj jih tare zlasti vprašanje elektrifikacije in vodovoda.

Ustanavljamo vaške skupnosti: 1. Dvor, Dolenja Vas, 2. Babna gora, Belca, 3. Log, Hrastenica, Belo. To bo omogočilo večje povezovanje v reševanju problemov za celotno območje Dolomitov. Imamo sodobno šolo, vendar pa bo nastopil problem, ko bodo zaradi novih naselij te kapacitete hitro izkoriščene in tudi premajhne. Drugo leto naj bi prešli tudi na celodnevni pouk. Zagotovljeno imamo tudi varstvo in to tudi v vseh podružničnih šolah. V jeseni pa bomo morali razmišljati o novem oddelku za varstvo.

Ureditev krajinskega parka, problem gradu — iščemo investitorja, ki bi ga uredil. Na tem kompleksu pa imajo TOZD Posestva od Ljubljanskih mlekar zapuščene hleve, obstaja pa tudi problem sadovnjakov na Babni gori — sedaj pa je vprašanje, kako se bo vse to uredilo?

MILAN KOŠIR — „Veliko smo storili za vzpostavitev redne avtobusne proge in končno smo uspeli. To pa nam pomeni zelo veliko, saj bo omogočil avtobus vsehstransko in večjo povezanost obeh KS in tudi povezavo s samim mestom. Imamo pa problem elektrike, saj imamo že 20 let star daljnovod, ki ga bo potrebno obnoviti, vzporedno s tem pa se pojavlja vprašanje telefona, saj imamo samo dva naročnika. Potrebno bo tudi asfaltiranje celotne vaške ceste. Glede krajinskega parka pa nas tare problem črnih vikendov in se sprašujemo, kdo bo to lahko preprečil? "

JOŽE SETNIKAR — (Je prvi, ki je začel s kmečkim turizmom na Črnem vrhu. op.p.) „Pojavlja se problem

delovne sile, predvsem so prevelike dajatve, tu mislim predvsem na zdravstveno zavarovanje. Potrebno bi bilo upoštevati, da smo v hribih in daleč od mesta, da ne moremo uporabljati mehanizacije. Zato bi morale biti tudi večje razlike v plačevanju zavarovanja, pač glede na pogoje življenja. Za razširitev ceste iz Zaloga na Črni vrh smo porabili 3500 ur prostovoljnega dela. In tako je danes brez ceste samo še ena hiša. Pa tudi drugače precej prostovoljnega dela vložimo v naše delovne akcije. Tako družbenopolitično kot tudi kulturno življenje res ni preveč razgibano, to pa predvsem zaradi prešabe povezanosti in razdrobljenosti terena. To se zlasti nanaša na mladino, ki ni dovolj povezana in aktivna v družbenopolitičnem smislu. Drugače pa vse probleme rešujejo vse organizacije skupno. Sedaj ko imamo avtobus, upamo, da bo več mladine ostalo v teh hribih in da se bo ta situacija izboljšala. Delegacije za občinsko skupščino pa se redno sestajajo in nas po svojih možnostih zastopajo".

JANEZ ODAR — „Poleg problemov pa imamo v Polhovem Gradcu še dosti želja. Tako npr. ureditev kanalizacije in drugih komunalnih vprašanj. Potem je tu avtobusna postaja. Tam, kjer sedaj ustavlja avtobus, ni dovolj prostora in je pot neprehodna. V skladu s tem pa bi potrebovali tudi avtobusne čakalnice ob cesti vse do Ljubljane. Zaradi novih stanovanjskih naselij bo potrebna nova razširitev vodovoda. Imamo tudi premajhno pokopališče. Tudi slab TV sprejem. Kulturno udeleževanje naj bi že postala redna dejavnost, mladina naj bi se organizirala in spontano, skupno nastopala".

JERNEJ NARTNIK — „Doseči bi morali legalizacijo črnih gradenj, katerih je okoli 70 do 80, kajti deloma so ljudje že vseljeni, so pa npr. brez elektrike. Tudi cesta do Ljubljane je zelo dotrajana in bi jo morali obnoviti. Grozi nam tudi Gradaščica, zato bi se morali lotiti preventivnih ukrepov za urejanje struje. Ta reka je hudourniškega značaja in je potrebno deformacije sprotno reševati.

Morali bi imeti tudi stalnega zdravnika, kajti ljudi je tu vedno več, med njimi veliko otrok in tako mora biti zdravnik vedno dosegljiv. Potem je tu vprašanje gradnje družbenih stanovanj npr. za delavce Hoje. TOZD Pohišvo ima zaposlenih 110 delavcev, realni produkt je 4 milijarde starih dinarjev od tega mora ostati 2 in pol za domače tržišče. Sodelovanje podjetja s KS je pozitivno, vendar pa še ni takšno, kakršno bi moralo biti. Naša temeljna organizacija je prispevala po 150 din na vsakega delavca, poleg tega bi bili pripravljene sodelovati pri raznih akcijah, npr. pri rekonstrukciji vodovoda, kajti vodovod potrebuje tudi naš TOZD, ali npr. pri izgradnji kanalizacije — čistilne naprave. Podjetje samo je še v izgradnji in je zaenkrat še samo v finančnih težavah. Potem pa lahko pričakujete, da bomo pomagali pri vsestranskem urejanju KS. Naš TOZD je tudi izdelal razvojni program do leta 1978. Po realizaciji le-tega naj bi zaposloval 240 delavcev in ustvarjal produkt v vrednosti 8 milijard starih dinarjev".

Več krajanov se mora vključiti v delovanje KS

ALOJZ PERHAJ — „Delo zbora delegatov sloni še na svetu KS, od koder se stvari izvajajo naprej. Imeli pa smo tri seje v enem letu".

VLADO SOTLER — „Aktivirati bi morali čim več subjektivnih sil v kraju samem, tako, da ne bi samo eni in isti delovali, hkrati pa bomo morali tudi poskrbeti, da bodo ti resnično dobro delovali. Zaostriti je potrebno odgovornost tistih, ki nosijo določene funkcije v delegatskem sistemu. Zdi se mi, da bi bilo potrebno nadaljnje ustanavljanje vaških skupnosti".

PAVLE SETNIČAR — „Pri naši 7-članski delegaciji se pojavlja problem sklepčnosti in vedno znova se

Predsednik izvršnega sveta občinske skupščine France Martinec je pred dnevi slovesno odprl novo avtobusno progo, ki bo povezovala krajanje Črnega vrha s polhograjsko dolino in Ljubljano.

Osrednjo prireditev ob 30-letnici osvoboditve so v KS Polhov Gradec združili tudi s praznovanjem krajevnega praznika — 12. maja. Na ta dan so namreč pred 33 leti ustrelili 14 pripadnikov vaške zaščite.

Slavnostne seje krajevnih družbenopolitičnih organizacij in sveta krajevnih skupnosti, ki so jo popestrili s kulturnim programom, so se poleg številnih prebivalcev tega območja udeležili tudi Franc Malovrh, predsednik OK SZDL, France Martinec, predsednik občinskega IS in Janez Vrhovec, podpredsednik IS občine Ljubljana Vič-Rudnik. S posebnim navdušenjem pa so udeleženci slavnosti pozdravili šestčlansko delegacijo krajevnih skupnosti Gradac iz Bele krajine, ki so ob tej priložnosti

podpisali listino o pobratenu s to dolomitsko krajevno skupnostjo. Polhograjčani so se za pobratenje z Gradacem odločili zato, ker obe krajevni skupnosti delujeta v podobnih okoliščinah in imata vrsto sorodnih problemov, o katerih bosta lahko izmenjavali izkušnje. Hkrati je treba omeniti tudi razstavo gradiva in dokumentov iz NOB, ki so ga zbrali in uredili člani zgodovinarskega krožka iz osnovne šole Polhov Gradec. Bogata razstava je dokaz, da bo treba z začetim delom nadaljevati ob podpori krajevnih komisije za zbiranje zgodovinskega in etnografskega gradiva, ki je bila sicer že ustanovljena, vendar še ni začela delati.

J.O.

SPLET PRAZNOVANJ IN SVEČANOSTI

Letos praznujemo 30-letnico osvoboditve in zmage nad fašizmom, še več, slavimo tudi 30-letnico naše nove družbe, ki temelji na socialističnem humanizmu in samoupravnem dograjevanju našega sistema, kar v veliki meri vpliva na rušenje neenakopravnih odnosov med ljudmi in to ne samo v naši bližnji okolici, marveč tudi po celem svetu. Prav zato smo tudi nenehna žrtev imperialističnega in totalnega apetita različnih držav in center napadov sovražne propagande, poizkusov in izigravanj ter neupravičenih obtožb in podobnega. Toda vsem našim sovražnikom sproti dokazujemo, da se nikogar ne bojimo in da smo danes še toliko bolj pripravljeni štiriti dosežke naše revolucije, ki so bili poplačani s težkimi žrtvami.

Številne proslave in svečanosti, ki se še vedno vrstijo v znamenju te obletnice, odražajo občuten premik v krepitevi narodne zavesti ljudi in splošnem družbenopolitičnem prepričanju, kar se je in se še kaže v dobri organiziranosti in zelo številčni udeležbi na proslavah pa tudi sami volji do dela in pravočasni izpolnitvi konkretnih zadožitev za posamezne akcije.

Otvoritev spomenika revoluciji in proslava obletnice osvoboditve je bila osrednja manifestacija, ki so se v tem času zvrstile, ponovno in odločno poudarili vrednote svobode in ogorčenje zatiranjem nekaterih narodov.

Jugoslovanska, slovenska in partijska zastave so vihrale na čelu poveljstva, ki se je od Tobačne ulice pa vse do Trga revolucije vila po cestah. Blizu 20.000 občanov in delovnih ljudi, ter mladince naše občine se je udeležilo te osrednje slovenske manifestacije.

Zvoki in spremljava godbe iz Logatca pa so v teh slavnostnih trenutkih „pripomogli“ k resnično slovesnemu vzdušju.

Istega dne so na Dobrovi ob praznovanju krajevnega praznika 7. maja — odkrili spominsko ploščo narodnemu heroju Ivanu Bizjaku, ki je leta 1941 padel na Šujici.

11. maja so se v Podsmreki zbrali občani te krajevske skupnosti na proslavi 30-letnice osvoboditve in krajevnega praznika. Zbranim je spregovoril predsednik OK SZDL Franc Malovrh.

Številne proslave so bile ob 30-letnici osvoboditve tudi po mnogih šolah in delovnih organizacijah. Posnetek je iz kemijskega inštituta Boris Kidrič, kjer je na svečani proslavi spregovoril narodni heroj Stane Bobnar.

V krajevni skupnosti „Milan Cesnik“ pa so na osrednji slovesnosti, ki je bila 17. maja, podelili tudi več priznanj zaslužnim občanom. V kulturnem programu so se občanom med drugimi predstavili tudi gojenci Zavoda za slepo in slabovidno mladino.

V počastitev krajevnega praznika na Igu so tamkajšnji krajanji pripravili zares enkratno slovesnost. Blizu tisoč krajanov pa se je udeležilo te svečanosti. Predsednik občinskega odbora ZB Stane Vrhovec je ob tej priložnosti izročil tudi priznanja borcev NOV, ki že več kot 15 let aktivno delujejo v organizacijah ZB in drugih družbenopolitičnih organizacijah.

30 let osvoboditve. Radost prepletena s številnimi spomini na težke dni naše revolucije se iskrla v očeh preživelih borcev Krimskega odreda. Za spomin so se na Igu fotografirali skupaj predsednikom ZB NOV Slovenije Jankom Rudolfom.

18. maja je bila v Preserju proslava ob krajevem prazniku. Tu so se v kulturnem programu predstavili pevci združenega pevskega zbora iz Podpeči.

Prav tako so jubilejno obletnico osvoboditve ob svojem krajevem prazniku proslavili krajanji Krim-Rudnika. Po slavnostni seji zbora delegatov KS Krim-Rudnik in družbenopolitičnih organizacij je bil bogat kulturni program.

KAJ JE, KAJ PREDSTAVLJA IN KAJ NAJ POMENI KOMUNALNO GOSPODARSTVO

V dveh nadaljevanjih vam bomo, dragi bralci, skušali na zgoraj navedena vprašanja odgovoriti. Oba sestavka sta sicer vsebinsko bolj splošno orientirana, vendar menimo, da bosta kot takšna lahko tudi koristna za boljše poznavanje razmer in problematike na tem področju.

Komunalno gospodarstvo je posebno področje gospodarstva, ki s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe tako imenovane komunalne potrošnje. V komunalno potrošnje spadajo tiste storitve in proizvodi, ki ustvarjajo osnovne pogoje življenja in dela v urbanem naselju. Porast potrošnje pa ni odvisen samo od števila prebivalcev v naselju, temveč je tudi posledica višjega osebnega in družbenega standarda ter razvoja gospodarstva na območju mesta.

Komunalno gospodarstvo v Ljubljani zaostaja za potrebami. Zaostajanje za splošnim razvojem je problem vseh jugoslovanskih mest in mestnih naselij. Zato se vse bolj povdarja potreba, da se komunalno gospodarstvo v pogojih poslovanja izenači z ostalimi panogami gospodarstva.

Splošno zaostajanje komunalnega gospodarstva je posledica nezadostnih vlaganj na tem področju v preteklem obdobju, kar kažejo podatki po vloženih sredstvih, kakor tudi nezadostne kapacitete, iztrošenost in nesodobnost komunalnih naprav, zastareli tehnološki postopki ter nereseni problemi organizacijske, pravne in ekonomske narave. Izgradnja infrastrukture v preteklih letih je potekala dokaj stihijno ter je sledila sunkoviti izgradnji stanovanjskih sosesk na področjih, ki še niso bila komunalno vnaprej opremljena. Stihijnemu opremljanju zemljišča s komunalnim omrežjem je botroval tudi neobdelan sistem financiranja ter nezadovoljiva materialna osnova komunalnih delovnih organizacij kot nosilcev komunalne izgradnje.

To ugotavlja tudi resolucija skupščine SR Slovenije o okvirih ekonomske politike in politiki zbiranja ter uporabe sredstev splošne potrošnje v letu 1970. Resolucija ugotavlja, da se na področju komunalnega gospodarstva ekonomski odnosi, sprejeti z republičkimi zakonskimi določili, prepočasno uveljavljajo, kar ima za posledico znatno zaostajanje in dezinvestiranje komunalnih fondov. Zato naj politika na tem področju omogoči postopno uveljavljanje ekonomskih odnosov

celoti ali pretežno vršijo kolektivne komunalne storitve. Plačnik teh sredstev so v glavnem občine. Vsakoletni obseg teh uslug je nestabilen, ker jih občine ne naročajo v skladu z dejanskimi potrebami, temveč po svojih proračunskih možnostih. Komunalne delovne organizacije oziroma komunalna podjetja imajo vse tiste pravice in dolžnosti, ki jih določa temeljni zakon o OZD s tem, da za te organizacije veljajo tista določila, ki se nanašajo na organizacije posebnega družbenega pomena. Za določene zadeve, ki so javnega interesa in so določene z zakonom in statutom, mora družbena skupnost dati soglasje k sklepom organov delavskega samoupravljanja v teh organizacijah.

Odnosi med komunalnimi organizacijami kot izvrševalci komunalnih storitev ter potrošnikom se urejajo preko celotnega sistema družbenega samoupravljanja ter preko normativnih aktov, ki jih sprejemajo organi občinske skupščine oziroma mestne skupščine. Zadeve s področja komunalnega gospodarstva rešuje občina preko samoupravnega sistema, (zbori volivcev, krajevne skupnosti, pristojni sveti občinske skupščine) in preko svoje upravne službe ter zastopa svoje interese in koristi v okviru mesta kot celote. V kateri meri občine rešujejo zadeve s področja komunalnega gospodarstva v okviru mesta je stvar zakonskih predpisov, statuta ter smotnosti konkretne komunalne politike v okviru mesta.

Urejanje normalnih ekonomskih odnosov na področju komunalnega gospodarstva ni samo cilj ampak tudi nujnost komunalne politike in pogoj za normalen in hitrejši razvoj na tem področju. Za razvoj v tej smeri mora skrbeti tako družbenopolitična skupnost, ki je odgovorna za pravičen in skladen razvoj komunalnega gospodarstva na svojem območju, kakor tudi sama komunalna podjetja, ki so odgovorna za redno izvrševanje in kvaliteto komunalnih storitev ter skrbno gospodarjenje s sredstvi na tem področju. V sklopu položaja komunalnega gospodarstva se pojavlja vrsta zapletenih odnosov, ki se odražajo v politiki cen komunalnih storitev, v programiranju in planiranju komunalne opremljenosti, v financiranju kolektivnih komunalnih storitev, v politiki formiranja in uporabe sredstev amortizacije in sredstev za investicijsko vzdrževanje, v politiki financiranja in kreditiranja enostavne in razširjene reprodukcije ter v politiki družbenih dajatev komunalnih podjetij.

DOLENJKA NI ŠIRŠA, TEMVEČ LEPŠA

Okoli prometne ureditve Dolenjske ceste je po prenovitvi le te veliko hude krvi in razburjenja. Novi asfaltni trak in nove črte so prinesle nekatere novosti, ki se zdijo prebivalcem KS Krim-Rudnik nemogoče in nesprejemljive. Prebivalci menijo, da so sedaj ogroženi, ker naj ne bi bilo več pločnikov, ker so avtobusna postajališča na cestišču, ker ni mogoče zavijati iz vseh ulic na levo itn. Zaradi tega so sklicali že več sestankov, na katerih so se hudo jezili, posebej še, ker jim menda nihče ni nič vprašal pred preurejanjem. O tem smo tudi že pisali v Naši komuni.

Očitno pa prebivalci nimajo povsem prav, kjer pa imajo, pa so krivi njihovi sosedje, da zadeve niso urejene kot bi morale biti. Kaj se je dogajalo ob rekonstrukciji Dolenjske ceste? O tem smo se razgovarjali s predstavnikom izvajalca del Cestnega podjetja Ljubljana, direktorjem Jernejem Ravnikarjem.

„Prebivalci nam očitajo, da smo cesto razširili. To ni res! Cesta ni širša niti za milimeter. Morda vizualno tako učinkuje, ker je sedaj enotna površina in ni več razdeljena na kocke in asfalt. Vse to smo počeli v okviru rednih vzdrževalnih del. Res smo pobrali ven robnike pločnikov, vendar jih nismo nikamor premaknili, temveč le dvignili, ker smo nanesli na cestišče debelo plast asfalta in bi robniki izginili, če jih ne bi dvignili.

Črte so na cesti resnično novost, vendar to urejeno cestišče zahteva. Črte, kot so zarisane sedaj, je potrdil urad za promet in tudi predstavnik občinske skupščine Ljubljana Vič-Rudnik se je s tem strinjal. Prej pa so tudi prebivalci in še posebej vozniki zahtevali, da se cestna signalizacija uredi, saj ni bilo jasno ali je cesta dvopasovna ali enopasovna, široka pa je bila za dva pasu.

Z avtobusnimi postajališči je resnično nerodno, ker so na cestišču. Toda druge rešitve ni bilo. Rešitev, da bi bila avtobusna postajališča izven cestišča so onemogočili posamezni prebivalci KS Krim-Rudnik. Lastniki zemljišč so odklonili odkup zemljišč, kjer bi lahko izven cestišča uredili avtobusna postajališča. Vsi so bili pozvani, pa so vsi odklonili. To je nesolidarno in sedaj to vsi trpijo. Občini smo predlagali razlastitev zemljišč, vendar tega niso izvedli. Tako so morala postajališča obstati na cestišču. Rešitve ni bilo, saj koliko časa trajajo razlastitveni in postopki, je splošno znano.

Zaradi razlastitvenih in postopkih in odkupov tudi ne moremo še naprej obnoviti ceste oziroma jo od avtobusnega obračališča resnično razširiti, kar bi bilo nujno in je le še vprašanje časa. Za avtobusna postajališča izven cestišča je dala soglasje krajevna skupnost in tudi sicer so bili seznanjeni z vsemi našimi vzdrževalnimi deli,“ poudarja direktor Cestnega podjetja Ljubljana Jernej Ravnikar.

Ob vprašanju vzdrževanja Dolenjske ceste so se sedaj odprli nekateri problemi, ki se pojavljajo večkrat. Tu gre očitno za težave pri solidarnosti, saj nihče ni prosil, da naj kateri lastnikovi podarj zemljo, temveč gre za odkup, pa tega niso bili pripravljeni storiti za skupnost, v kateri živijo. Obenem pa se isti ljudje jezijo nad postajališči na cestišču!

Jasno je, da zahteva sodobna prometna ureditev tudi nekatere „žrtve“, med drugim tudi to, da ni mogoče iz vsakega dvozišča zavijati na levo prek štiripasovne ceste, temveč da je treba voziti do najbližjega izvoza ali križišča. V začetku so bile zaradi tega težave tudi na Celovski cesti, vendar se drugače ne da sodobno rešiti prometa. Na to se bodo morali prebivalci ob Dolenjski cesti navaditi, saj je jasno, da bo le ta v bodočnosti

štiripasovnica. Res je tudi, da je sedaj obnovljena cesta mnogo boljša tudi glede hrupa, ker sedaj težki vlačilci ne stresejo vsake hiše, ker je sedaj cestišče boljše. Resnica pa je tudi, da na sodobno štiripasovnico ni urejenih izvozov oziroma vzporednih pomožnih cest do križišč. Cesta sicer obstaja, vendar je makadamska in za promet neprimerna. To bi morala občina Ljubljana Vič-Rudnik asfaltirati, vendar za to ni denarja, saj je infrastruktura hudi problem v tej občini. Vzporedne ceste pa je nujno urediti, če hočemo sodoben in nemoten promet.

Na križišču z Orlovo bi bilo treba urediti signalizacijo na cesti, tako da se črte ne bi nenadoma končale sredi cestišča, temveč bi jih kazalo zarisati dalje do Karlovskega mostu in tako omogočiti vsaj povsem zakonito zavijanje in torej nadaljevanje vožnje po štirih pasovih.

Ker so bili z obnovitvenimi deli seznanjeni tudi predstavniki KS Krim-Rudnik, prebivalci pa se očitno niso zanimali za zadevo, dokler ni prišlo do sedanega stanja, ki jim ni povšeči, kaže tudi na to, da se premalo zmenimo za zadeve dokler so še na papirjih, ko pa jih občutimo na koži, se jazimo. Tedaj pa je običajno že prepozno. Zato je nujna večja zainteresiranost občanov pri takih delih, pa tudi boljša informiranost občanov.

MILOVAN DIMITRIČ

VARNOST OTROK IN MLADINE V PROMETU

Kot ostali sveti in komisije za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v SR Sloveniji se tudi naš svet vključuje v letošnje osrednje prometno preventivo in vzgojno akcijo „Varnost otrok in mladine v prometu“. Osnovni smoter te prometne vzgojne akcije je zmanjšati

LANSKO LETO JE BILO ZA VIŠKE MILIČNIKE ZELO USPEŠNO

VEČ ZLIKOVCEV IN HITREJE ZA ZAPAH

Prometna varnost se je začela izboljševati v letošnjem letu – Poudarek družbeni samozastiti – Bloki idealni prostori za krajo, ker ni hišnikov.

Uspešnost dela delavcev postaje milice v občini Ljubljana Vič-Rudnik se je očitno izboljšala v lanskem letu, če primerjamo z letom poprej. Če bi to ocenjevali v odstotkih bi lahko rekli, da je boljše kar za 10 odstotkov. Vzroke za to pozitivno gibanje je treba poiskati v načrtnejšem in bolj organiziranem delu, ter boljši strokovni usposobljenosti vodij varnostnih okolišev. Lani so priredili tudi varnostne okoliše tako, da se pokrivajo z mejami krajevnih skupnosti. Delavci milice so se lani izredno izkazali in uspehi tudi niso izostali, saj so odkrili skoraj tri četrtine storilcev kaznivih dejanj, oddelek milice v Velikih Laščah pa ni do konca leta odkril le enega storilca in je imel tako skoraj stoodstotno uspešnost delovanja. Statistika sicer kaže, da kriminaliteta v lanskem letu upada v primerjavi z letom 1973, vendar je to le navidezna. Leto 1973 so miličniki odkrili skupno storilcev, ki je oškodovala lgo za 180 tisočakov in storila 150 kaznivih dejanj, kar je povzročilo ogromen skok. Take skupine lani ni bilo in je zato številčno kriminaliteta padla, čeprav je dejansko rasla, saj je bila skupina v lgu izjem primer.

V lanskem letu so imeli miličniki opravka s 1301 kaznivim dejanjem, v prvih štirih mesecih pa s 410. Letos je to število v prvih štirih mesecih poraslo na 421. Število prometnih prekrškov je bilo v tem obdobju lani 266, letos pa 238, torej upada. Znatno zvišanje opažajo delavci milice pri kršitvah javnega reda in miru. Lani jih je bilo do maja 144, letos pa že 185. Porast tega pa ne pomeni le, da očitno nekateri več razgrajajo, temveč, da so miličniki postali še budnejši in bolj samoiniciativni in večkrat zasledijo prekrške, ki jih brez iznajdljivosti ne bi našli, ker ne bi bilo prijav zaradi takšnih ali drugačnih vzrokov.

Pri uspešnosti dela miličnikov je treba še posebej poudariti, da so v lanskem letu zabeležili boljše rezultate pri odkrivanju storilcev kaznivih dejanj na škodo družbenega premoženja.

Kje najbolj raste število kaznivih dejanj? Porast je izrazitejši na mestnem območju, saj se večja predvsem število navadnih tatvin, vlovov in odvzemov motornih vozil (beri kraja vozil le za vožnjo). Lani je bilo na območju občine največ navadnih tatvin (273) in velikih tatvin (242). Ostalih kaznivih dejanj je bila cela vrsta, med njimi pa celo dva uboja, pet posilstev in 44 drugih krivnih deliktov, 23 primerov gospodarskega kriminala itn. Vse to je storilo 607 zlikovcev, ki so s temi svojimi dejanji povzročili za preko 3,1 milijona škode na zasebnem in družbenem premoženju.

Kaj menijo o kriminalu v občini na postaji milice? Komandir postaje milice občine Vič-Rudnik ANTON SOVDAT: „Kazniva dejanja so v celoti Ljubljani v naraščanju. V štirih letih so se številke dvignile skoraj za polovico. Med vzroke za to moramo na vsak način pristihi pomanjkljivo hišniško službo v večjih stanovanjskih blokih. Tam se dogaja največ tatvin. Ker ni hišnikov, lahko pride v takšne bloke kdorkoli hoča. Potepuhi prespijo v kletah ali prostorih za centralno kurjavo in potem nemoteno vlamljajo. Tu bi morali stanovalci skupaj s podjetjem Dom organizirati ustrezno samozastito. Problem pa so tudi nočni čuvaji, ki so večkrat starejši ali pa se vozijo od tako daleč, da za delo niso sposobni kot bi morali biti. Problem pa so tudi javne telefonske govornice, saj nam občani kaznivih dejanj niti ne morejo ustrezno hitro prijaviti, ker morajo včasih po več kilometrov peš, da pridejo do postaje milice.

Povečanju števila prekrškov zoper javni red in mir botruje predvsem alkohol. Huda nadloga je to, da je tudi vedno več kršiteljev prepovedi o točenju alkoholnih pijač mladoletnikom. Lani smo prijaviili zaradi tega kar precej gostincev,“ pravi Anton Sovdat.

Miličniki so znatno okrepili tudi preventivo službo, kar se je že pozitivno odrazilo. Miličnice pa večkrat kličejo na pomoč prebivalci tudi v primerih, ko so za reševanje pristojni drugi organi ali strokovne službe v

število žrtev med otroki in mladino v cestnem prometu. Za ta namen je potrebno predvsem:

– v vseh predšolskih in šolskih zavodih na območju občine posvetiti še večjo skrb redni prometni vzgoji in izobraževanju.

– zaradi varnejšega ravnanja otrok in mladine v cestnem prometu je treba v vzgojno-varstvenih zavodih in šolah organizirati še dodatne oblike prometne vzgoje (izvenšolske aktivnosti),

– pospešiti organiziranje družin pionirjev prometnikov in pionirske prometne službe v osnovnih šolah, kjer pa te že obstajajo, jih organizacijsko utrditi,

– čimbolj aktivno vključiti v zunajšolske prometno-vzgojne aktivnosti tudi druge dejavnike, še posebej starše otrok in mladine,

– takoj z novim šolskim letom pričeti z manifestacijo otrok in mladine „Kaj veš o prometu“,

– nenehno opozarjati voznike motornih vozil na večjo previdnost, posebno do otrok in mladine v prometu.

Da bi bilo delo sveta pri izvedbi akcije čimbolj učinkovito, bo treba največ pozornosti posvetiti sledečim vprašanjem oziroma nalogam:

– vseskozi proučevati lokalno cestno problematiko, ki se tiče varnosti udeležencev v cestnem prometu ter s svojimi predlogi prispevati k večji varnosti,

– že pri vpisu otrok v šolo je treba tudi starše poučiti o pravilnem ravnanju njihovih otrok na poti v šolo in domov,

– avto moto društva, ŽSAM in voznike motornih vozil v delovnih organizacijah opozarjati na previdno vožnjo v bližini šol in vzgojno-varstvenih zavodov,

– organizirati pionirsko prometno službo, ki bo s pomočjo delavcev milice skrbela za varno prečkanje prometnejših cest. Dejavnost delavcev milice je posebno dobrodošla ob pričetku šole in v prvih tednih pouka,

– organizirati in izvesti vsakoletno manifestacijo otrok in mladine „Kaj veš o prometu“ v vseh kolih od šolskega do republiškega,

– skupno z Zvezo prijateljev mladine organizirati in izvesti občinsko in republiško „srečanje pionirjev prometnikov“,

– in končno izvajati vse akcije, ki jih načrtuje Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SR Slovenije.

Uspešnost vseh akcij in nalog bo zagotovljena z aktivnim sodelovanjem vseh dejavnikov v občini, krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela, vseh udeležencev v cestnem prometu in drugih, ki lahko s svojimi močmi prispevajo, da bo naš cestni vsakdan lepši in manj „krvav“, skratka z manj udeleženci cestno-prometnih nesreč.

VIKTOR RUS

Urejanje cest in poti je ena izmed pomembnejših dejavnosti komunalnega gospodarstva.

ter s tem zagotovo materialno osnovo. Za realizacijo tega pa so nujno potrebni večji napori pri usmerjanju in usklajevanju celotnega komunalnega gospodarstva, kar je mogoče uspešno doseči le s kvalitetnim programiranjem.

Komunalne naprave, ki služijo za izvrševanje komunalnih storitev, ne opravljajo svoje dejavnosti že samo s tem, da obstajajo. Z njimi se mora upravljati, jih vzdrževati in skrbeti za njihovo reprodukcijo. Zato so komunalne naprave predmet ustrezne družbene dejavnosti, katere rezultat so komunalne storitve. Ker so potrebe po komunalnih storitvah vsakodnevne in neprekinjene, mora biti opravljanje komunalnih dejavnosti redno, praviloma kontinuiran delovni proces. Vsak zastoj v preskrbi mesta z električno energijo, vodo ali zastoj v mestnem potniškem prometu neposredno vpliva na življenje in delo v mestu. Komunalna dejavnost je torej dejavnost javnega interesa in pomena. Sestav, obseg in organizacija komunalnih dejavnosti, pogoji njihovega poslovanja, kakor tudi ustvarjanje ekonomskih pogojev komunalnega gospodarstva s cenami komunalnih storitev in z zagotavljanjem drugih virov finančnih sredstev, je predmet komunalne politike, ožje ali širše družbene skupnosti.

Pojem vrste komunalnih dejavnosti pa ni opredeljen samo z njihovo nomenklaturo, temveč se mora dopolniti z definicijo pojma komunalnih dejavnosti na individualne storitve in kolektivne komunalne storitve.

Individualne komunalne storitve so tiste, pri katerih je potrošnik znan in je količina potrošnje merljiva. Potrošnik je lahko posamezni državljan, gospodinjstvo, ustanova ali delovna organizacija. Pomembne individualne komunalne storitve so: preskrba z vodo, odvajanje odpadnih vod, preskrba s plinom, električno energijo, toplotno energijo, prevoz potnikov v mestnem potniškem prometu, odvoz smeti in odpadkov ter pogrebna služba.

V kolektivni komunalni potrošnji se obseg potrošnje posameznega potrošnika ne da določiti, ker je individualni potrošnik neznan. Zato ima ta dejavnost še poseben značaj javne službe. Med kolektivno komunalno potrošnjo se šteje: javna razsvetljava, javne zelene površine, snega javnih površin, odvod atmosferskih voda ter ulično omrežje.

Za izvrševanje posameznih vrst komunalnih storitev so ustanovljene komunalne delovne organizacije, ki imajo ustrezno organizacijsko obliko, s katero urejajo odnose s potrošnikom, ter z družbeno skupnostjo. V pogojih poslovanja komunalnih delovnih organizacij obstajajo znatne razlike med komunalnimi podjetji, ki opravljajo v pretežni meri kolektivne komunalne storitve. Pri prvih je dohodek stabilen podjetja imajo stabilno ekonomsko osnovo. V znatno slabšem ekonomskem položaju so komunalne delovne organizacije, ki v

Kazniva dejanja naraščajo...! pravi Anton Sovdat.

TRETJA SEJA OK ZSMS ČAKA NAS AKCIJSKO DELO

Pred dnevi so se na svoji 3. redni seji sestali delegati občinske konference ZSMS. Na tej seji, ki so se je delegati polnoštevilno udeležili, je podal poročilo njen predsednik Stojan Gomezelj. Poudaril je, da je bilo delo v preteklih treh mesecih izrazito manifestativno in organizacijsko, kar sicer tudi sovпада s 30. obletnico organizacije. Posamezne specializirane konference so se v tem času organizacijsko okrepile in tako skoraj v celoti izpolnile zastavljene naloge. V tem času so člani predsedstva obiskali precej osnovnih organizacij. Število novo ustanovljenih osnovnih organizacij se je povečalo za 20 (6 v krajevnih skupnostih in 14 v delovnih organizacijah). Ob dobro izpeljani akciji je bilo sprejetih v ZSMS več kot 600 novih članov.

Uspešna je bila enotedenska politična šola, ki jo je v začetku marca organizirala občinska konferenca, prav tako pa tudi dva celodnevna posveta za vodstva osnovnih organizacij ter seminar na Rakitni. Ustanovljen je bil občinski center marksističnih krožkov. Mladinci so bili uspešni na delovnih akcijah na Pijavi gorici, na Brkinih in Kozari. Udeležba mladih na tradicionalnem pohodu MPF Ljubo Šercer in občinski proslavi je bila zelo zadovoljiva. Mladi so na predvečer občinskega praznika in praznika osvoboditve skoraj v vseh krajevnih skupnostih prižgali kresove in se prav tako množično udeležili osrednjih proslav ob 30. obletnici zmage. Ugotavljamo, da smo mladi organizirano in zavestno sodelovali na teh proslavah in na vseh akcijah, ki so z njimi sovpadale in bili ob pomoči družbenopolitičnih organizacij uspešni.

Kljub velikim pohvalam nas čaka še kup nerešenih nalog. Konferenca mladih še vedno predstavlja nekoordinirano delo med družbenim delom. Mladi še ne nosimo tiste vloge, ki nam pripada. Konferenca mladih v KS ima podobne težave, marsikdaj je odgovornost SZDL in ZK premajhna. Problemi glede financiranja in prostora ne bi smeli biti več aktualni.

Po podelitvi priznanj je imel referat z naslovom: Mednarodni položaj Jugoslavije in naloge mladih pri krepitevi družbene samozaščite, sekretar za družbeno samozaščito in ljudski odpor pri mestni konferenci iztok Trček. Orisal je strateški položaj Jugoslavije in naloge mladih pri ohranitvi neodvisnosti in enotnosti.

„Akcijski program za drugo polovico leta temelji predvsem na resoluciji in akcijskem programu kongresa, zato smo se pri sestavi posluževali osnovnih dokumentov“, je dejal tovariš Gomezelj v naslednji točki konference. Tako je izobraževanje na prvem mestu, imeli bomo štiri enotedenske politične šole. Sledijo lokalne, republiške in zvezne delovne akcije. Sprejeti bo potrebno dokončno družbeni program o štipendiranju, nadaljevali bomo z akcijo Aleja spominov in tovarštva, analizirati bomo morali odgovornost osnovnih organizacij. Vsekakor nas čaka do jeseni veliko dela, ki ne bo več tako manifestativno temveč že bolj akcijsko.

Konferenco so pozdravili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik. Ob tej priložnosti so izrazili zadovoljstvo, da je mladina tako organizirana in pripravljena aktivno se vključevati v reševanje družbenih in svojih problemov. Vsekakor pa bo potrebno odpraviti še nekatere pomanjkljivosti oziroma „Vpliv mladine bo tako močan, kolikor močan bo vpliv mladine v posameznih družbenopolitičnih in družbenih organizacijah“.

MINKA SKUBIC

V zadnjih dneh maja je občinska konferenca ZSMS pripravila slovesen sprejem za vse novosprejete člane ZSMS. Zbrali so se pred osnovno šolo Vrhovci, kjer so ob tej priložnosti priredili tudi kulturni program in srečanje mladih.

RAZŠIRJENA SEJA OBČINSKEGA ODBORA RK ZBIRALNE AKCIJE USPEŠNE

Prejšnji mesec, točneje 16. maja je bila razširjena seja občinskega odbora RK Vič-Rudnik. Na njej so razpravljali predvsem o zbiralni akciji papirja in rabljenih oblačil. V prvi akciji, ki je bila v mesecu marcu, so zbrali 41160 kg papirja, v drugi akciji, ki pa je bila meseca maja pa 26010 kg. Ob tem se občinski odbor RK zahvaljuje vsem osnovnim šolam in krajevnim skupnostim ter aktivistom RK za njihovo veliko pripravljenost in razumevanje.

V letošnjem letu pa bodo še tri akcije zbiranja papirja in sicer od 18. do 31. julija, 17. – 28. oktobra in od 17. do 23. decembra.

V zbiralni akciji rabljenih oblačil so zbrali 12 ton, pokrili pa bodo tri občine: Kočevje, Vrhniko in Laško,

katerim odpade 8 ton, 2 tona bodo dali v skladišče, ostali dve tona pa bodo porabili za svoje potrebe.

Na tej akciji je sodelovalo 274 odraslih oseb, 512 mladincev in mladih članov RK ter 87 avtomobilov. Tudi tokrat so zelo požrtvovalno pomagale družbenopolitične organizacije, KS, mladina, osnovne šole in drugi.

18. aprila je bilo tekmovanje prve pomoči, ki ga je organiziral svet za narodno obrambo in občinski odbor RK, pokrovitelj pa so bile ljubljanske opekarne. Tekmovalo je 19 ekip. Prvo mesto je zasedla ekipa Tobačne tovarne Ljubljana, drugo mesto občinski odbor RK (gimnazija Vič), tretje mesto pa je zasedla KS Velike Lašče (civilna zaščita).

Občinski odbor RK je sodeloval tudi na pohodu 10. maja in to s 56 bolničarji, od tega 31 mladih in 25 odraslih.

8. maja je mestni odbor RK priredil razstavo v klubu poslancev, na njej pa so sodelovali tudi predstavniki našega odbora RK. Rudi Likar pa je prejel odličje RK v svetovnem merilu.

V okviru 9. maja so imeli svoj kulturni program na Bokalcih in sicer v sklopu mestnega odbora RK. Vsi oskrbovanci pa so bili obdarovani.

Kot vedno bo občinski odbor RK tudi letos poslal na letovanje 28 socialno ogroženih otrok.

Ob tej priložnosti lahko ponovno omenimo krvodajalske akcije, na katere so se najbolj odzvale delovne organizacije, katerim gre vsa pohvala, medtem ko precej slabše pri tem sodelujejo šole in pa manjša podjetja predvsem obrtniki.

Na koncu ponovno pozivamo na okrepitev podporno članstvo, kajti za tovrstne humanitarne akcije je prav tako potreben denar, konec koncev pa gre za dobro nas vseh.

ANDREJA BERLAN

KUD F. PREŠEREN IZ TRNOVEGA NAS JE OBISKALO

V soboto, 19. aprila ob 10. uri so nas v kinodvorani pri Dolgem mostu obiskali mladi amaterji iz KUD „France Prešeren“ – Trnovo. Zaigrali so nam dve igrici. Enodejanko „Pravljica o repi“ in igro v treh slikah z naslovom „Kralj Matjaž in Alenčica“.

Učenci Osnovne šole Vlado Miklavc – Vrhovci smo v velikem številu obiskali predstavo. Uvodno besedo je imel predsednik kulturnega društva Trnovo. Povedal je, da so nam priredili igrici v okviru 30. obletnice osvoboditve Jugoslavije. Obenem bodo igrici predstavili na 14. festivalu amaterskih gledaliških skupin.

Mladi igralci so doživeto pokazali svoje igralske sposobnosti, ki so navdušile vrhovske pionirje. V razgovoru s pionirji nam je bil posebno všeč Drago Glušec, ki je v igrici „Kralj Matjaž in Alenčica“ nastopal v vlogi Pavliha. V tem dejanju je prepričljivo prevaral sultana in rešil Alenčico.

Takih predstav si pionirji še želimo, da se ob prostih sobotah razveselimo.

ALENKA BATIČ
OŠ Vlado Miklavc

DELOVNI TUDI V JESENI

Viški mladinci se bodo poleg rednih delovnih akcij kot so: Suha Krajina 75 in Kozara 75 v septembru in oktobru udeležili tudi več lokalnih delovnih akcij. Ena izmed njih bo na Dobrovi, kjer bodo uredili okolico in dostop k osnovni šoli. Prav tako bodo v tem času nadaljevali tudi z akcijo „Aleja spominov in tovarštva“.

M.S.

PRIZNANJA ZSMS

Na 3. seji občinske konference ZSMS je bilo podeljenih 15 priznanj družbenopolitičnim organizacijam in posameznikom, ki sodelujejo z mladino in ji pomagajo pri ureditvi njihovih nalog.

Priznanja so prejeli: Kasarna Maršala Tita, Občinski odbor zveze vojaških starešin, Uprava javne varnosti, Franc Šmidt (podpolkovnik kasarne Maršala Tita), Boža Zorn (predsednica OO Mercator), Vida Smrekar (predsednica OO Angora), Ivan Prebil (mentor OO Hoja), Mirna Pavličič (mentorica OO na o.š. Oskar Kovačič), Lojze Pretnar (mentor OO na KMLRP), Branko Golobič (mentor OO na Kovinarski šoli), Ida Intihar (mentorica na o.š. Horjul), Maks Močnik (mentor OO Krim-Rudnik), Jože Resnik (mentor OO o.š. Ig), Iva Dobovišek (mentorica na Srednji tehnični šoli), Vili Belič (predsednik skupščine občine).

V počastitev 30. obletnice osvoboditve so člani Partizana iz Viča pripravili slavnostno akademijo, na kateri so se številnim občanom predstavili tudi najmlajši.

SEMINAR NA RAKITNI

OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik ima ustanovljenih dvajset osnovnih organizacij v krajevnih skupnostih, od tega imajo lška vas, Brdo-Vrhovci in Pijava gorica status aktiva.

Da bi bile te organizacije čimbolj seznanjene z našo družbo, njenimi problemi, da bi se mladi spoznali in si izmenjali izkušnje je organizirala OK v aprilu dvodnevni seminar na Rakitni. Enaintrideset udeležencev se je lahko izobraževalo ob predavanjih: Družbenopolitične organizacije v KS, Kako organizirati klub kot obliko dela OO ZSMS, Mladinska pohodna enota, Mednarodni položaj Jugoslavije in Povezava KS-TOZD. Po vsakem predavanju je sledila zanimiva razprava, ki je dala možnost udeležencem, da so povedali svoja mnenja in spoznanja. Predlagali so, da bi se moralo vključiti v delo OO tudi štipendiste, in da bi bilo potrebno že učencem v osnovni šoli razložiti pomen OO in ZSMS. Začuden pa so bili ob seznamu krajev: Črni Vrh, Ig, Kolezija, Kozarje, Notranje Gorice, Podpeč, Preserje, Rob, Škofljica, kjer še ni ustanovljenih osnovnih organizacij.

Ob koncu seminarja so bili mladi zadovoljni s tako obliko izobraževanja in si jih želijo več kot enega na leto.

MINKA SKUBIC

Udeleženci seminarja so se za spomin tudi slikali

JULIJA IN AVGUSTA BRIGADIRSKÉ AKCIJE

Občinska konferenca ZSMS je nosilec dveh brigadirskih delovnih akcij in sicer v Suhi krajini od 29.6. do 20.7. (tretja izmena) in na Kozari od 4.8. do 31.8. (tretja izmena). Za Kozaro je že bila brigadna konferenca, na kateri so ugotovili, da je prijavljenih 48 brigadirjev, od teh jih je 8 preveč. Za akcijo v Suhi krajini pa je prijavljenih 68 kandidatov, od tega jih je prav tako 8 preveč. Brigadirska konferenca za to akcijo pa je bila 17. junija. Odvečne kandidate bodo razporedili na druga področja, kjer brigadirjev primanjkuje.

Mestna konferenca zbira brigadirje za tovrstne akcije, občinska pa je njihov nosilec, hkrati pa ustanavlja tudi brigadirske štabe.

Predsednik brigadirske konference za Kozaro je Vesna Jovanovič, komandirja čet pa sta Darko Štukelj in Dušan Kočever. Brigadirska konferenca Kozare je določila tudi že štab – njegov komandant je Tine Rušt, za Suho krajino pa je Marjan Kranj.

Brigadirji se še vedno lahko prijavljajo, kajti 5. izmena za Savo in Suho krajino je še problematična.

Traserje brigad določi gradbena tehnična šola. V teku so priprave za ustanovitve komisije za mladinske delovne brigade, ker se je v tem času pokazalo, da je to stalna oblika dela, in da je zato potrebna stalna komisija pri občinski konferenci ZSMS. Vključevala pa bo konferenco mladih delavcev, mlade s področja izobraževanja ter mlade iz krajevnih skupnosti.

ANDREJA BERLAN

Posnetek je z delovne akcije na Pijavi Gorici.

NOV GASILSKI AVTO

Ob letošnji 30-letnici osvoboditve je bila na Butajnovi, ki spada pod KS Horjul gasilska prireditve, na kateri je najprej spregovoril predsednik zbora delegatov KS Horjul Štefan Vrhovc in podal kroniko samega kraja. V njej je poudaril izredno naprednost in požrtvo-

Ob praznovanju krajevnega praznika v Preserju je tamkajšnje gasilsko društvo (ki je slavilo 45-letnico obstoja) dobilo nov gasilski avto.

valnost tamkajšnjih ljudi med NOB pa tudi njihovo vsestransko pripravljenost za ureditev in razvoj svojega kraja.

Tako bodo vaščani Planine in Butajnovce s skupnimi močmi zgradili gasilski dom, v katerem pa naj bi bil tudi prostor za razne sestanke in kulturne prireditve. To podpirata tudi KS in SZDL Horjul. K realizaciji letošnjega delovnega načrta spada še dograditev ceste Kurja vas-Butajnova, cesta Kucelj-Reka ter Zameja-Lamovec in napeljava telefona. Prav tako sta Butajnova in Planina zelo zavzeti za izgraditev industrijskega objekta, ki bi dajal kruh številnim ljudem iz najoddaljenejših hiš Planine in Butajnovce, Šentjošta in Lavrovca in še komu.

Po tem govoru je predsednik občinske konference SZDL Vič-Rudnik, Franc Malovrh slovesno izročil gasilskemu društvu Butajnova-Planina novi gasilski avtomobil, ki pomeni za ta kraj veliko pridobitev.

Po tem uradnem delu prireditve je sledil pester kulturni program.

ANDREJA BERLAN

11. maja je bilo v Velikih Laščah tekmovanje pionirjev – gasilcev. Udeležili so se ga tudi številni predstavniki občinske gasilske zveze.

LETOŠNJI MAKOV TEDEN

Letošnji MAKOV teden – teden aktivnosti in športnih tekmovanj, ki ga pripravlja osnovna organizacija ZSMS Krim-Rudnik se je pričel 17. maja. Slovesne otvoritve, ki je bila v osnovni šoli Oskar Kovačič in na kateri je sodeloval tudi pevski zbor te šole ter tamkajšnji mladinski recitatorji, so se poleg številnih predstavnikov te krajevne skupnosti udeležili tudi podpredsednik občinske skupščine Peter Durjava, predsednik občinskega odbora ZRVS Ivo Starin, predsednik mestne konference MK ZSMS Marko Morel ter predsednik OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik Stojan Gomezelj. Potem, ko je predsednica te organizacije Metka Brglez izročila priznanja za pomoč in sodelovanje Maksu Močniku in Stojanu Gomezelju, je vse zbrane pozdravil pokrovitelj – predsednik OK SZDL Franc Malovrh. Zaželel jim je veliko uspehov in da bi podobna tekmovanja in prireditve postali del aktivnosti mladinskih organizacij tudi v drugih KS.

Ob zaključku MAKOVEGA tedna so se nekateri mladinci iskreno veselili svojih uspehov, ki so jih dosegli na športnih tekmovanjih.

PROBLEMI OTROŠKEGA VARSTVA SE NADALJUJEJO

Starši so spregovorili o njih

O problemu otroškega varstva v naši občini se je že mnogo govorilo in veliko pisalo, toda vse premalo storilo. Starši so vedno bolj ogorčeni in to čisto opravičeno, saj uživajo družbeno varstvo le otroci nekaterih staršev, ne pa vseh. Znano je, da je ta problem v Ljubljani najbolj pereč prav na področju naše občine, saj pride na 100 zaposlenih mater le 20 otrok v varstvo — v drugih ljubljanskih občinah pa okrog 50 otrok. Precej pa je temu vzrok tudi veliko doseljencev iz drugih občin, to pa so seveda večinoma mlade družine z majhnimi otroki.

V ta namen je bila 22. maja tretja razširjena seja sveta staršev v VVZ „Malči Beličeva“. Že podatek, da so te dni v zavodu reševali okoli 500 prošelj za 76 prostih mest, nam zgovorno priča, kako velik pomen je imela ta seja in kako nujni so takšni razgovori v vseh vzgojno varstvenih zavodih. Na seji je bilo govora predvsem o gradnji vrtca v Tomažičevi ulici in o možnosti pridobitve novih prostorov in lokacij za varstvene namene. Gradnja tega vrtca delno ovira adaptacija vrtca v Mostah, ki se je po 12 letih starosti enostavno podrl. Tako bodo vsa sredstva iz samopriskpeva dodeljena temu vrtcu v Mostah. Našemu pa so priskočile na pomoč nekatere delovne organizacije v naši občini, da bi končno lahko pričeli z gradnjo in zagotovili 160 otrokom najbolj ustrezno družbeno varstvo. Toda pojavile so se težave. Prva je bila ta, da je podjetje Rast nasprotovalo, da bi ob gradnji vrtca podrl dve drevesi in sicer dovolj zelenem okolišču, zato pa so morali zmanjšati načrte za dva oddelka. Nato pa je preprečil gradnjo nov zakon o zakloniščih, ki terja še nadaljnja dva milijona dinarjev, katerih pa zaenkrat še ni. Verjetno pa bo kreditiralo gradbeno podjetje Marles, z gradnjo vrtca pa bodo pričeli julija oziroma avgusta letos.

Glede vsega tega se je na seji pojavila nujna po hitrem ukrepanju vseh občanov tega področja v svojih delovnih organizacijah pa tudi zahteva, da te organizacije, ki na našem področju grade stanovanja, prispevajo določen delež pri reševanju varstvene problematike — tu bi bil upoštevanja vreden predlog, da bi spodnje etaže v blokih namenili in uredili za varstvo otrok njihovih delavcev. Zelo pa bi bilo koristno, da bi se v to akcijo vključili tudi starši tistih otrok, ki že uživajo družbeno varstvo.

Prav gotovo pa bo ena od razbremenitev prenatrpanih vrtcev in rešitev še ne ugodenih prošelj uvedba tako imenovanega družinskega varstva — to je varstvo otrok na domu in sicer do 5 otrok do tretjega leta starosti. Izglasovati pa bi morali v Ljubljani tudi višjo stopnjo za otroško varstvo, tako da bi bila vsaj 1%, saj kot je znano je ta stopnja v naši občini najnižja (0,17%), kar so potrdili tudi starši na tem sestanku.

Brezskrbno varstvo malčkov na žalost ostaja še vedno le želja mnogih mater.

Zelo veliko kritike pa je bilo izrečene tudi na račun lokacijskih dovoljenj, ki pogostokrat še otežkočajo že tako težke situacije. Te postopke izdajanja lokacijskih dovoljenj bi morali pospešiti in biti pri tem natančni in predvsem odgovorni.

V tem izredno razburljivem razgovoru pa so spregovorili tudi o možnostih pridobitve novih prostorov. Dosedanje zgradbo so že nekoliko adaptirali, manjka pa jim za otroke tako potrebno igrišče zadaj za zgradbo, ki je sedaj privatna last. Zato se mora ponovno opozoriti našo občino, da jim ga čimprej zagotovi, kajti zavedati se moramo, da lokacij vedno bolj primanjkuje. V ta namen pa bi morale vzgojnovarstvenim zavodom priskočiti na pomoč pri iskanju lokacijskih možnosti tudi same krajevne skupnosti.

ANDREJA BERLAN

Še en seminar

Svet za delo s starši pri občinski zvezi prijateljev mladine je v sredini meseca maja pripravil že drugi seminar za učitelje šol in vzgojitelje vzgojnovarstvenih zavodov z namenom, da bi se usposobili za delo na področju izobraževanja staršev. Seminar je bil namenjen učiteljem tistih šol, ki nimajo šolskih svetovalnih delavcev. Tako so se seminarja udeležili učitelji iz centralnih šol: Ig, Brezovica, Horjul, Preserje, Vič, Velike Lašče, in njihovih podružnic ter iz VVZ: Malči Belič, Krim—Rudnik, Bičevje in lg.

Organizator je pritegnil k sodelovanju predavateljico prof. Danico Marion, ki je obravnavala skupinsko delo pri izobraževanju odraslih. Udeleženci so bili zadovoljni z obliko in z vsebino seminarja in se česa podobnega še želijo udeležiti

MARIJA VOLAVŠEK

V VARSTVO ZAJETI ŠE VSAJ 1000 OTROK

V viški občini je v organizirano dnevno varstvo vključenih že okoli 2000 otrok, vendar bi potrebovali prostora še najmanj za 1000 naših otrok. V zadnjem letu smo sicer s pomočjo delovnih kolektivov precej storili na področju reševanja prostorske stiske za dnevno varstvo otrok, vendar čedalje bolj opažamo, da potrebe daleč presegajo dejanske možnosti za varstvo in vzgojo otrok v vzgojnovarstvenih zavodih. Zaposlene matere so doslej precej razbremenili v Tobačni tovarni in v Iliriji, pri izgradnji novih prostorov za varstvo so sodelovali poleg Komunalnega podjetja Vič še Utensilia, Ljubljanske opekarnice in nekatere druge delovne organizacije, toda s tem v občini še zdaleč nismo rešili enega najbolj žgočih problemov na področju otroškega varstva. Tolažimo se lahko zgolj s spoznanjem, da so ob vrstah naših malčkov, ki še vedno zamažajo vrata vrtcev, zgledi nekaterih podjetij vredni posnemanja. In v trenutni situaciji prav gotovo nič več, saj vemo, da ne bo mogoče tako kmalu pridobiti prostor za armado čakajočih otrok, za več kot 1000 vseh, ki še niso deležni organiziranega varstva.

Sicer pa so uspehi zadnjih let pri pridobivanju prostorov za varstvo otrok na dlani: še leta 1972 smo imeli na Viču v varstvu nekaj več kot 1350 otrok, pred dvema letoma 1450, lani pa že 1580 otrok. Uspehi so očitni, vendar nas obremenjuje, spričo čedalje večjih potreb obvezujejo, da pospešimo akcijo za pridobitev novih prostorov. Dosedanji način združevanja sredstev delovnih skupnosti je pokazal brzkone najboljšo pot pri reševanju tega problema. Zlasti, če se pri tem zavedamo, da bo verjetno tudi v prihodnjih letih zavoljo omejene splošne in skupne porabe nemogoče ustreči vsem željam in potrebam. Na sredstva družbenopolitičnih skupnosti ne bo več moč računati, obetamo si jih lahko le na osnovi konkretnih dogovorov med prizadetimi in delovnimi organizacijami, pri čemer največ pričakujemo od skupnosti otroškega varstva, ki bo morala akcijo za pridobivanje novih prostorov za organizirano varstvo predšolskih otrok načrtovati dolgoročneje, toda tako, da pri tem ne bo pozabljala tudi ostalih potreb na področju otroškega varstva v občini.

(iv)

Ko bom velik, bom zdravnik! To željo je narisal mali ciciban iz vrtca Kolečija.

KURIRČKOVA POŠTA 75

Vsakoletna najbolj množična akcija slovenskih pionirjev, Kurirčkova pošta, je imela ob letošnji 30-letnici osvoboditve in zmage nad fašizmom, še posebno svetočeno obeležje. V naši občini so v njej sodelovali vsi pionirski odredi, torej je bila resnična manifestacija najmlajših, prireditve, na kateri so se pionirji ponovno po letu dni srečali z ljudmi, borci NOB, s katerimi so obujali spomine na slavne dni naše revolucije.

V viški občini je letos potekala Kurirčkova pošta na dveh progah, in sicer na dolenski in pionirski. Pošto z dolenske proge so naši pionirji prejeli od ribniških vrstnikov 12. maja popoldne pri mostu v Ortneku in jo še isti dan izročili na Turjaku grosupeljskim pionirjem. Čez dva dni so pri spomeniku v Škofljici pošto spet dobili pionirji iz naše občine. Potem je potovala mimo treh osnovnih šol do šole „Oskar Kovačič“, kjer so jo dobili pionirji občine Center. Pošto, z druge smeri, s primorske proge, so naši pionirji prejeli od vrhniških pionirjev na Drenovem griču, nakar je potovala in obiskala, kot vsako leto na tej progi, vse osnovne šole.

Zaključna slovesnost letošnje Kurirčkove pošte je bila 19. maja v Muzeju ljudske revolucije v Ljubljani, kjer je zadnje nosilce sprejel predsednik zveznega odbora ZZB NOV Jugoslavije, armadni general Kosta Nadj. Potem ko je podpisal pionirske dnevnike s poročili o poteku akcije, je v krajšem pozdravnem nagovoru izrazil prepričanje, da so naši pionirji nalogo vestno opravili, tako kot so to storili pionirji-kurirji v najtežjih časih NOB.

(iv)

Učence O.Š. Bičevje je naš fotoreporter ujel v trenutku, ko so sprejeli kurirčkovo pošto.

LETOVANJA V PACUGU

Letošnja letovanja naših otrok v Pacugu se bodo začela 1. julija. Otroci bodo letovali v štirih izmenah, sicer od 1. do 15. julija, od 15. do 29. julija, od 29. julija do 12. avgusta in od 12. do 26. avgusta. Poleg otrok iz naše občine, bodo v Pacugu letos letovali tudi otroci naših delavcev, začasno zaposlenih v ZRN in na Švedskem. Letovanja njihovih otrok bo občinska ZPM organizirala v sodelovanju z jugoslovanskimi diplomatskimi predstavništvi v teh deželah in s Slovensko izseljenškimatico. Od začetka julija do konca avgusta se bo potam takem v mladinskem letovišču v Pacugu zvrstilo več kot 1000 otrok, ki bodo podobno kot prejšnja leta tudi vsi krat deležni posebne skrbi. Bivali bodo v lično urejeni vikend hišah po skupinah, ki jih bodo vodili strokovno usposobljeni vzgojitelji in učitelji. Med letovanji bodo imeli otroci na razpolago tudi plavalnega učitelja, tako da ni bojznih, da tudi neplavalajoči otroci ne bodo v skrbnih in varnih rokah. Za zdravje otrok bo skrbel medicinska sestra, ki bo v stalni povezavi s terenskim zdravnikom, kuharsko osebje pa bo skrbelo za zdravo, kalorično in količinsko zadostno in zdravo prehrano, s katero bodo otroci dobivali vsak dan 5 obrokov hrane.

Najvišja cena, ki je bodo letos plačali starši za letovanje svojega otroka, je 840 din za izmeno. Ta znesek bodo odšteli za letovanje svojih otrok starši z dobrimi mesečnimi dohodki, socialno šibkejši otroci pa bodo vsako leto deležni posebnega popusta, sorazmerno skupnimi dohodki staršev oziroma na enega družinskega člana.

Med letovanji bodo posvetili posebno pozornost vzgojnemu delu z otroki in njihovu razvedrilu. Tako bo občinska ZPM uredila bogato pionirsko knjižnico okoli 200 knjigami in slikanicami. Seveda pa to ni vse. Pacug bo letos bogatejši še za dve mizi za igranje razmiznega tenisa, opremo za košarko, otrokom bodo na razpolago najrazličnejša plezala, igralni elementi, igrače in razni drugi pripomočki za razvijanje interesnih dejavnosti. Ob izvajanju dejavnosti, predvidenih v okviru nem programu vzgojnega dela z otroci med letovanji, treba posebej opozoriti, da otroke vzgajamo s tem, da jim bogatimo čustva, vcepjamo ljubezen do narave, ljudi in do živali, da v njih budimo ljubezen do domačine, nkrat pa jih vzgajamo k zavestni disciplini, medbojnimi človeškim odnosom, oblikujemo v njih kulturne navade, navajamo jih na lepo vedenje ter jih usmerjamo k vrednotenju dela, dojemanja in doživljanja življenjske lepote, ne nazadnje pa s temi oblikami pospešujemo njihovo vključevanje v otroško samoupravo. Torej imajo letovanja poleg krepitve otrokovega organizma in zdravlja, razvoja njegovih telesnih spretnosti in smisla za ustvarjalnost, z širjenjem in bogatenjem njegovega obzora tudi izjemno vzgojni pomen, saj je moč tudi med letovanji s skrbno pripravljanim vzgojnim programom v največji meri vplivati na oblikovanje otrokove osebnosti.

PODELITEV NAGRAD ZB UČENCEM VIŠKIH OSNOVNIH ŠOL

Občinski odbor ZZB NOV Ljubljana Vič—Rudnik je razpisal natečaj za učence 7. in 8. razredov vseh 13 osnovnih šol na našem področju za pisanje šolskih nalog in sicer na tri teme:

- O čem razmišljam ob 30-letnici osvoboditve Jugoslavije?
- Kaj vse bi napravil, če bi sovražnik zasedel naš domači kraj?
- Katere partizanske vrednote bi bile tudi za današnji čas?

PRISPEVKI VIŠKIH ŠOLARJEV • PRISPEVKI VIŠKIH ŠOLARJEV • PRISPEVKI SPOMINI NA VOJNE DNI

Spomini na vojno

Kako žalost naj preženo, se sprašujejo ljudje, ki sred vojnih viher za svobodo se bore.

Rekla jim bi: „Pojte, ljudje, žalost iz srca preženitel!“

A kako naj pojo, ko otroci lačni jokajo?

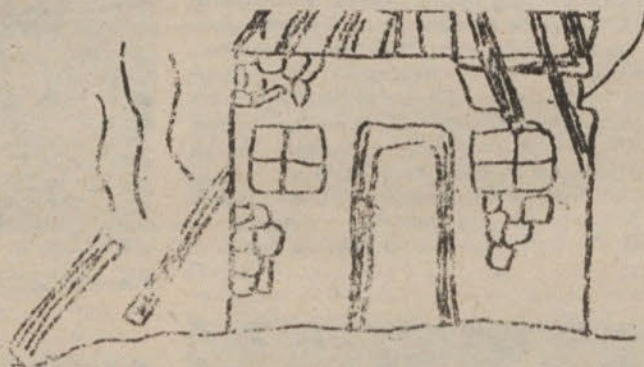
Kako naj pojo, ko oče mrtev v jami leži?

Kako naj pojo, ko mati v jetništvu hira? Poslednjič dvigne glavo proti nebu a strel iz puške zadoni in mati se s prestreljenim srcem zgrudi.

Kako storiti ste mogli to, brezsrčni fašisti, gestapovci? Ustrelili ste mater šestih otrok! Kdo hranil jih bo, kdo jim nauke delil?

Mar vi, ubijalci mater, otrok, očetov in drugih ljudi, vi črni vojaki nimate vesti?

IRENA PEČAN, 5. a, OŠ OSKAR KOVAČIČ

P.A.

S tovarišem Okijem na pohodu

Okoli devete ure smo se ustavili v vasi Golo na Igom, obliči s srebrnim pajčolanom megle, skozi katero so prodrali prvi žarki pomladnega sonca. Na lističih košatih dreves so se iskrile kapljice jutranje rose, ptice pa so ščebetale pozdravljale sončno luč.

Pod vodstvom bivšega borca Hinka Bratuža — Okija smo odkorakali proti hiši, kjer je bila 14. septembra 1943 ustanovljena X. SNOUB ljubljanska brigada. To variš Oki nam je povedal nekaj zanimivosti, ki so se devale ta zgodovinski dogodek, potem pa nas je povabil v osnovno šolo na Golem.

Šola — lepo negovano, rumeno popleskano s slopje. Nekaj časa smo stali pred njo, potem pa nas je premagala radovednost. Navdušene pristaše telesne vzgoje je zanesla pot najprej v lepo opremljeno telovadnico, nato pa po hodniku, okrašenem z veselimi risbami in ročnimi izdelki do razreda. V učilnici se je štirinajst učencev kot Lotova žena spremenilo v solne stebre. Z zanimanjem smo prisluhnili besedam tovariša Okija, ko nam je predstavil mladega učitelja, ki se vsak dan in v vsakem vremenu vozi iz Ljubljane na Golo, kjer pripravlja mlade ukaželjne učence za življenje. Priznati srčno smo se poslovili ter nadaljevali pot proti hiši, kjer živi v samotni mlada gozdarjeva družina.

Komisija za povezave s šolami pri občinskem odboru ZBZ NOV je določila žirijo v sestavi Milan Vrtačnik, Drago Vončina in Niko Barle, ki je izbrala 13 najboljših nagol. Svečana podelitev nagrad in priznanj učencem viških osnovnih šol pa je bila 10. maja v TVD Partizanu Vič, saj je prvo nagrado prejela učenka OŠ Vič.

To prireditev je otvoril predsednik občinskega odbora ZBZ NOV Stane Vrhovec z uvodnim govorom, v katerem je predvsem poudaril pomembnost in nujnost takšnih natečajev in podobnega na osnovnih šolah, ker se je že sedaj pokazalo, da so dosegli svoj namen, to je razgibati in razširiti obujanje revolucionarnih tradicij naše domovine že od OŠ dalje. Potem je sledila svečana podelitev knjižnih nagrad s partizansko tematiko:

1. nagrada Alenka Berčina — OŠ Vič,
2. nagrada Andreja Adamlje — OŠ Škofljica,
3. nagrada Azra Ruch — OŠ Bičevje,

Knjižne nagrade pa so prejeli še: Bernard Bradeško — OŠ Polhov Gradec, Darinka Furlan — OŠ Lado Miklavc Vrhovci, Meta Purkart — OŠ Primož Trubar Vel. Lašče, Fanika Dolenc — OŠ Horjul, Šuklje—Vadnov — OŠ Trnovo, Ana Velkavrh — OŠ Brezovica, Sabina Kazič — OŠ Oskar Kovačič, Bojan Nagode — OŠ Podpeč—Prešerje, Ana Plestenjak — OŠ Dobrova

Skromnejše knjižne nagrade prav tako s partizansko tematiko pa so prejeli tudi ostali učenci, katerih spise je občinski odbor ZBZ NOV prejel v oceno — po dva učenca iz vseh 13 osnovnih šol.

Po končani podelitvi nagrad in priznanj pa je sledil drugi, kulturno športni del prireditve, ki ga je pripravila OŠ Vič, katera učenka 8. razreda je dobila tudi prvo nagrado.

Kot je znano se ta šola odlikuje po izredni in vsestranski aktivnosti učencev, zato smo si tudi lahko ogledali zelo pester, izredno dobro pripravljen in nad vse prirečen program. Nastopili so člani folklorne, baletne in ritmične skupine, za še večjo popestritev programa so poskrbeli recitatorji in pevci, na koncu prireditve pa so vse obiskujoče prijetno presenetili tudi člani telovadnega krožka s težkimi in drznimi poizkusi.

ANDREJA BERLAN

UČENCI OSNOVNE ŠOLE VIČ OBISKALI KOROŠKO

Prejšnji mesec, točneje 24. maja so učenci osnovne šole Vič obiskali Koroško in to v organizaciji Slovenske prosvetne zveze v Celovcu in Zveze prosveto kulturnih organizacij Slovenije. Najprej so obiskali rojstno vas Miklova Zlate, kjer so si ogledali tudi Miklovo domačijo. Zatem so se napotili proti Celovcu, kjer jih je pričakal tajnik Slovenske prosvetne zveze in pesnik Andrej Kokot. Gostje so si ogledali tudi vojvodski prestol na Gosposvetskem polju. Nato pa so se učenci osnovne šole Vič srečali z dijaki slovenske gimnazije v Celovcu na skupni prireditvi v Domu glasbe. Naši učenci so svojim gostiteljem pripravili pester in prijeten program, predvsem pa so jih navdušili folkloristi. Kljub temu, da so se ti otroci prvič videli, je bilo njihovo srečanje nekaj enkratnega in nepozabnega. Svojim sonarodnjakom onstran naše meje so dokazali, da niso osamljeni in so z njimi navezali tudi prijateljske stike, ki jih bodo lahko vedno spominjali na to, da so Slovenci in da so na to lahko ponosni!

Da bi vam bralcem lahko slikoviteje prikazali občutke tega srečanja smo se odločili, da vam v celoti posredujemo sestavek, ki ga je napisala učenka 7. b razreda, potem ko se je vrnila domov in spominsko fotografirala s tega izleta.

SREČANJE

Po končani predstavi smo pohiteli v garderobo, se hitro preoblekli in pospravili obleke, nato pa stekli ven, kjer so nas že vsi nestrpni čakali mladi Korošci. Hitro smo vzpostavili stike in že smo bili zatopljeni v prijeten pogovor.

Deklica, s katero sem se pogovarjala, mi je zaupala, kako so Avstrijci krivični do njih ter jim hočejo za vsako ceno vsiliti nemški jezik. Zgodilo se je že, da nekateri med njimi ne znajo niti besedice slovensko, čeprav sta oče in mati Slovenca, vendar le zato, ker so zapostavljeni in manj vredni ter se morajo ponemčiti, če hočejo biti enakovredni Avstrijcem.

Šolarji na Koroškem, ki se hočejo učiti slovenski jezik, morajo podpisati posebno listino, v njihove osnovne šole in gimnazije ne sme prihajati nihče. Ti šolarji se morajo res zelo, zelo potruditi, da dobijo oceno, pa morda še za dve oceni nižje, kot si jo zaslužijo, ker so zavedni Slovenci, ki se nočejo ponemčiti. Na koncu razgovora je moja Koroška prijateljica izrekla željo, da bi prišla v Ljubljano ter bi vsaj za nekaj časa zadihala svobodno jugoslovansko življenje.

Obljubila sem ji, da se bomo potrudili in to željo izpolnili ne samo njej, temveč vsem dijakom celovske gimnazije, s katerimi smo se srečali, kajti v njihovih zavednih srcih tli želja po svobodnem življenju, ki bi ga radi uživali, vendar jim tega Avstrijci ne dovoljujejo.

Še posebno zato se bomo potrudili, da se bodo stiki med nami poglobljali, ker si zelo želimo, da bi občutili, da niso sami v boju za svoje pravice, temveč smo z njimi tudi mi, njihovi bratje, od katerih jih loči le državna meja.

JASMINA MARJANOVIČ, 7.b
O. Š. VIČ

OB ZAKLJUČKU SEZONE ZBOROVSKA DEJAVNOST

V pretekli sezoni je razvila občinska Zveza kulturnoprosvetnih organizacij pomembno dejavnost na področju amaterske pevke kulture. Ta ni zrasla v viški občini (kot nikjer ne) čez noč, ampak si je ustvarila s prizadevanji organizacijskimi in sposobnimi glasbeno ljubiteljskimi in strokovnimi kadri upoštevanja vredno mesto v okviru mesta Ljubljane in mestne ZKPO.

Najpodprej to trditev z nekaterimi dokazi. In glede na to, da sta začasno prenehala s delom moški pevski zbor iz Viča ter moški in mešani zbor iz Šentjošta, se številčno stanje zborov ni spremenilo, saj sta se na njuno mesto uvrstila moški zbor v Podpeči s 38 pevci, ki je že nastopil pod vodstvom prof. Srđana Ribaroviča na krajevnem prazniku v Prešerju in moški zbor iz Iške vasi, ki je imel že tri samostojne koncerte (v Iški vasi, na Igu in v Soteski pri Novem mestu), poleg tega, da je nastopil na občinski reviji v Podpeči in v Horjulu.

Pravo koncertno dejavnost pa so razvili po delovnem stažu nekoliko „starejši“ zbori. Po aktivnosti, predvsem pa po neprestanem kvalitetnem vzponu naj na prvem mestu imenujem komorni moški zbor iz Brezovice, ki je pod vodstvom prof. Milana Trčka nastopil na koncertu izbranih pevskih zborov za 30. obletnico zmage revolucije v Slovenski filharmoniji, na Trgu osvoboditve, na občinskem prazniku v Notranjih gorah, nastopal pa je tudi v Trnovem, v Križevniški vasi, snemal je na radijski oddaji „Amaterski zbori pred mikrofonom“ in še posebej na samostojnem koncertu v RTV. V sodelovanju z ljubljanskim profesionalnim pihalnim kvintetom je ob priliki likovne razstave amaterjev — slikarjev domačinov — Ivana Japlja, Borisa Selana in Janka Mravleta — priredil koncert v osnovni šoli na Brezovici. Sodeloval je tudi ob drugih priložnostih v počastitev 30. obletnice osvoboditve.

Podobno je oktet iz Podpeči nastopil med izbranimi okteti v Narodnem domu, na reviji v Šentjurju, snemal in nastopal je na RTV, za občinski praznik v Notranjih gorah ter na krajevnih praznikih in prireditvah, med njimi v Podpeči, z mešanim pevskim zborom iz Šentjakoba v Rožu. V občini po stažu najstarejši komorno vokalni sestav vodi prof. Srđan Ribarovič.

Mešani zbor iz Horjula je nastopil na centralni proslavi mesta Ljubljane za 9. maj na Trgu osvoboditve, na samostojnem koncertu v Horjulu in ob tej priložnosti povabil v goste mešani pevski zbor iz Šentjakoba v Rožu iz Koroške, sodeloval pa je na centralni proslavi za 30. obletnico osvoboditve v Horjulu, koncertiral na Men-

geški koči in na Iskriadi v Celju. Mešani zbor in samostojni ženski zbor iz Horjula vodi prof. Albin Weingerl. Moški in mešani pevski zbor iz Škofljice sta izmenoma ali skupaj nastopala za dan republike, za Prešernov kulturni praznik, na proslavi za dan žena, ob 30. obletnici osvoboditve in na proslavi na pokopališču Campova na Rabu. Oba zbora vodi prof. Srđan Ribarovič.

Oktet iz Iga je pod vodstvom Ileana De Fabrizio nastopal na praznikih za krajevni praznik, za dan žena, v osnovni šoli na Igu, za 30. obletnico osvoboditve in na reviji okteto v Šentjernejju.

Moški zbor KUD slepih Karel Jeraj je nastopal na praznikih v Ljubljani in po Sloveniji. Že vrsto let ga vodi zborovodja Mavricij Slatnar.

Razen ženskega zbora iz Horjula in moškega zbora iz Škofljice so vsi imenovani zbori in okteta nastopili na reviji pevskih zborov občine Vič—Rudnik pod geslom: „Zdaj zaori pesem o svobodi!“ v Podpeči in v Horjulu.

Iz poročila je razvidno, da se ZKPO, zborovodje in pevci zavedajo pomembnosti kulturnega poslanstva, ki ga opravljajo z zborovsko dejavnostjo bodisi v okviru kraja, občine, ali v širšem kulturnem prostoru.

CVETKO BUDKOVIČ

TEDEN ŠPORTA ZA UČENCE OSNOVNIH ŠOL USPEŠEN IN DOBRO ORGANIZIRAN

Letošnje leto, ko praznujemo 30. obletnico osvoboditve, 30 let življenja in razvoja samoupravne socialistične družbe in ob proslavi občinskega praznika, je komisija za šolsko in predšolsko telesno vzgojo pri TTKS Ljubljana Vič—Rudnik organizirala TEDEN ŠPORTA, v okviru katerega se je srečala na občinskem prvenstvu večina osnovnih šol.

Množična udeležba in discipliniranost učencev osnovnih šol sta doprinesli, da je bil to svojevrstni športni dogodek tega meseca. Posebno so se pri svojem delu odrezali marljivi organizatorji: osnovne šole Bičevje, Trnovo, Polhov Gradec, Vič, Brezovica, Škofljica ter KS Notranje Gorice, ki so s pomočjo vodij športnih ekip omogočili izvedbo tekmovanj in dobro počutje vseh udeležencev na njihovi šoli.

Tekmovanja v krosu se je udeležilo 11 osnovnih šol s 110 tekmovalci. Tekmovanje je bilo v Notranjih Gorah. Dosežene so bile naslednje uvrstitve: mlajše pionirke: 1. Malovrh, 2. Bajde, 3. Petek, med ekipami pa je bila najboljša OŠ Brezovica. Mlajši pionirji: 1. Prebil, 2. Kocjančič, 3. Skodlar, ekipno Brezovica. Starejše pionirke: 1. Modic, 2. Šebenik, 3. Istenič, ekipno Brezovica. Starejši pionirji: 1. Lenarčič, 2. Černič, 3. Sajer, ekipno Brezovica.

Tekmovanje v namiznem tenisu je bilo odigrano 21. aprila v dvorani osnovne šole Bičevje in sicer za pionirke (4 osnovne šole) in v dvorani osnovne šole Polhov Gradec za pionirje (9 ekip). Rezultati: pionirke: 1. Marjanovič, 2. Arko, 3. Milavc, ekipno OŠ Vič. Pionirji: 1. Košir, 2. Kavčič, 3. Podlogar, ekipno OŠ Polhov Gradec I.

Občinsko prvenstvo pionirjev v košarki je bilo 22. aprila na osnovni šoli Polhov Gradec. Prijavilo se je 9 ekip. Vrstni red po končanem tekmovanju je bil sledeč: 1. OŠ Dobrova, 2. OŠ Brezovica, 3. OŠ Bičevje.

Pionirji so se za naslov najboljšje ekipe v občini pomerili tudi v malem nogometu. Tekme so bile 23. aprila na igriščih OŠ Vič, kamor je prišlo 9 ekip osnovnih šol. Rezultati: 1. OŠ Ig, 2. OŠ Bičevje, 3. OŠ Trnovo.

Prvenstvo v rokometu pa je bilo 23. aprila in sicer za pionirke na igriščih osnovne šole Trnovo ter za pionirje na igriščih osnovne šole Škofljica. Med dekletje je bil vrstni red naslednji: 1. OŠ Škofljica, 2. OŠ Oskar Kovačič, 3. OŠ Trnovo. Med fanti pa je končni vrstni red sledeč: 1. OŠ Trnovo, 2. OŠ Vrhovci, 3. OŠ Oskar Kovačič.

Občinskega prvenstva osnovnih šol v igri med dvema ognjema, ki je bilo na osnovni šoli Brezovica za pionirje, pa se je udeležilo 11 ekip, na osnovni šoli Pohlov Gradec (za pionirke) tudi 11 ekip. Rezultati: pionirke: 1. OŠ Prešerje, 2. OŠ Vrhovci, 3. OŠ Horjul. Pionirji: 1. OŠ Trnovo, 2. OŠ Brezovica, 3. OŠ Oskar Kovačič.

M.P.

Razstavo likovnih umetnikov iz Trnovega si je ogledalo več sto krajanov.

RAZSTAVA IN SVEČANOST V TRNOVEM

V počastitev 30. obletnice osvoboditve je bila 7. maja v domu TVD Partizan v Trnovem svečana otvoritev razstave. S svojimi deli so se predstavili akademski slikarji in kiparji iz te viške krajevne skupnosti.

Na otvoritvi so bili med drugimi tudi predsednik skupščine SRS dr. Marjan Breclj, general Jaka Avšič, Franc Kimovec—Žiga, predstavniki ZBZ občine Vič—Rudnik, krajevne skupnosti Prule, Kolezije ter drugih družbenopolitičnih organizacij. V uvodnem delu se je navzočim z bogatim kulturnim sporedom predstavil zbor osnovne šole Trnovo, člani KUD France Prešeren in mladi harmonikarji glasbene šole Vič. Sodelovali so tudi člani Partizana Trnovo. Po uvodnem nagovoru in pozdravu, ki ga je imel sekretar OO ZK Trnovo Peter Kastelic, so vsi prisotni z minuto molka počastili spomin na žrtve fašizma. Nato so odprli razstavo, ki si jo je v mesecu maju ogledalo več sto krajanov te viške krajevne skupnosti.

A. BARAGA

LIKOVNA RAZSTAVA V KS KRIM — RUDNIK

Pred samim krajevnim praznikom so v KS Krim—Rudnik odprli likovno razstavo dveh slikarjev amaterjev, dr. Danice Bem in Jožeta Jeroma in s tem prebili kulturni led na tem področju. Pred samim ogledom razstavljenih slik je bil krajši toda zelo prijeten nastop dveh znanih opernih pevcev, Rajka Koritnika in Marcela Ostaševskega, spremljal pa ju je Milan Stante. Nato je umetnostni kritik Peter Krečič podal nadalje pohvalno kritiko obeh ustvarjalcev, ki sta s svojimi sicer različnimi slikarskimi tehnikami navdušila vse obiskujoče.

Dr. Bemova se je predstavila z moderno izpovedjo na slikarskem platnu, kateri je dala različne naslove kot: Afrika, Poklic gospodinje, Obup, Talec, Maki, Sam v vesolju, Metulj, Sanje narkomanke ipd. Pri Jeromu pa so prevladovali pokrajinski motivi: Vršič, Sava, Kamniške planine, Iški Vintgar; med vsemi njegovimi slikami pa je prav gotovo izstopala po obsegu izredno velika slika, ki je prikazovala mostiščarje.

ANDREJA BERLAN

VIŠKIH ŠOLARJEV • PRISPEVKI VIŠKIH ŠOLARJEV • PRISPEVKI VIŠKIH ŠOLARJEV • PRISPEVKI VIŠKIH ŠOLARJEV

Končno smo prispeli do kraja, kjer se odlično vidijo nevarne, strme Kozlove pečine, v daljavi, na Krimu, pa smo zagledali rdečo streho osamljene kmetije. Tu že trideset let, posebno pozimi popolnoma odrezana od sveta, živi Tavželj Micka. Zgodba samotarke nas je globoko presunila, saj smo izvedeli, da je okupator med vojno pred njenimi očmi pomoril domače.

Blatna od dežja razmočena pot nas je pripeljala do groba mladega partizana, ki je petnajstleten dal življenje za domovino. V visoki travi, med mračnimi, mo-gočnimi debli, kipi proti nebu lesen križ, gomilo pre-zgodaj padlega junaka in borca za svobodo pa krasijo božje dreve. Tovariš Oki, ki je kurirja poznal, nam je povedal, da je fant — doma iz Maribora — pribežal v Ljubljano pred Nemci, kjer je nadaljeval ilegalno delo. Kmalu nato je šel v partizane, tu pa je tudi padel.

Še dolgo potem smo pod vtisom Okijevih besed stopali proti Iškemu Vintgarju.

TANJA MARKIČ 8. a
OŠ TRNOVO

Partizanski komandant Franc Rozman-Stane

Na dan zmage 9. maja smo odkrili v Ljubljani spomenik partizanskemu komandantu Francu Rozmanu

Stanetu. Stane je njegovo partizansko ime. Spomenik stoji na vogalu Titove in Šubičeve ceste. Je delo kiparjev Janeza Pirnata in Braca Mušiča.

Komandant Stane se je rodil v Medvodah. V mladih letih se je izučil za peka. Po srcu je bil rojen vojak. Peš se je šel boriti v Španijo proti fašizmu. Ko se je vračal, so ga ujeli Nemci. Odpeljali so ga na prisilno delo. Stane jim je pobegnil. Ko je okupator napadel Jugoslavijo, se je Stane znašel med partizani. Pokazal je velik smisel in talent za vojskovanje. Dosegel je najvišje priznanje: leta 1943 je bil imenovan za komandanta slovenske NOV (narodnoosvobodilne vojske).

Komandant Stane se je smrtno ponesrečil pri preizkušanju novega minometalca, ki so nam ga poslali zavezniki. Ena od min je v cevi nenadoma eksplodirala. Stane je bil smrtno zadet v trebuh. Odpeljali so ga v bolnico Kanižarico pri Črnomlju. Operacija je trajala dan in noč. Operirala sta ga dva zdravnika. Zbudil se je ob 9. uri zjutraj. Njegove zadnje besede so bile: „Morala, morala!“ Zadnje trenutke je preživela ob njem partizanska bolničarka Marija Panjič — Mateja.

Po smrti so ga proglasili za narodnega heroja. Počiva v grobnici narodnih herojev v Ljubljani.

Komandanta Staneta so poznali vsi partizani. Bil je odločen, strog in neustrašen pa tudi preprost, tovariški in srčno dober. Vsi so ga imeli radi. O njem poje pesem:

Brigade s hribov so se vsule kakor plaz, na čelu vseh je v boj hitel tovariš Stane.

.....
Od zmag do zmag nas vodil je tovariš Stane.

SLAVA LEGENDARNEMU KOMANDANTU FRANCU ROZMANU—STANETU!
SLAVA VSEM PADLIM BORCEM ZA NAŠO SVOBODO!

Opomba: Podatke smo zbrali iz knjige Spoznavanja družbe za 4. r., časopisa Delo in iz glasbenega pouka. UČENCI 4. RAZREDA ZAVODA ZA SLEPO IN SLABOVIDNO MLADINO

V partizanski bolnišnici Krvavice

Letošnja pomlad je še posebno lepa. V cvetočem in dehtečem maju so pred tridesetimi leti Titovi partizani osvobodili našo domovino.

Širom naše domovine so ljudje praznovali 9. maj — dan osvoboditve. Povsod so v pomladnem vetru vihrale zastave, iz mnogih grl pa je donela borbeno partizanska

pesem. Ljudje so sneli svoje krinke, ki so jih dotlej delale resnobne, z obrazov jim je sijala vedrina in krepki stiski rok so pričali o iskrenosti njihovih src.

Tudi mi, učenci Zavoda za slepo in slabovidno mladino smo ta dan praznovali. Tam v Iškem Vintgarju se je naša pesem dvignila visoko pod nebo. Ob slikovitem pripovedovanju bivšega partizana smo se, kot že tolikokrat poprej, spet čudili drzni vztrajnosti in nepremagljivi volji jugoslovanskih partizanov.

Nekateri smo obiskali tudi partizansko bolnišnico Krvavice na pobočju Krima. Pot do bolnišnice je skrita med skalnimi stenami in ni lahka. Ob preskakovanju korenin, debel in skal ter ob strmih vzponih in klancih, so se iz naših prsi utrinjali glasni vzkliki občudovanja. Nismo mogli razumeti, kako so nekoč partizani zmogli tolike napore, ki so potrebni za prenos ranjenca v bolnišnico. Skoraj neverjetno se nam je zdelo, da so nekoč partizani do pasu gazili v mrzlem snegu, medtem ko so na ramah prenašali težka bremena. Na poti do partizanske bolnišnice Krvavice smo postali bogatejši za mnogo spoznanj. Mislim, da smo ravno na tej poti spoznali tisto, kar mora vedeti vsak Slovenec in Jugoslovian. Vem, da bomo zdaj mnogo bolje znali ceniti pridobitve našega boja za svobodo. Prav je, da je na dan osvoboditve toliko prireditev, kajti na boj naših narodov, ki je zahteval toliko žrtev, bi morali vedno opozarjati vse naše ljudi v domovini in zunaj nje.

!VICA REPATEC, 7. razred
Zavod za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani

TUDI LETOS Srečanje mladih delavcev

Konferenca mladih delavcev Ljubljana-Vič-Rudnik je skupaj z OO ZSMS Ilirija organizirala „Srečanje mladih delavcev“, ki je potekalo 16. in 17. maja. Pokrovitelj srečanja je bil občinski sindikalni svet.

Na zbornem mestu v tovarni Ilirija je uvodne besede podal predsednik konference Marjan Rogel, takoj zatem pa je vse prisotne pozdravil Jože Drenovšek, sekretar občinskega sindikalnega sveta.

Na srečanju je sodelovalo 25 osnovnih organizacij ZSMS, to je približno 400 mladih delavcev in delavk. Tekmovanje je bilo vključeno v Vičadio.

Z zbornega mesta so tekmovalci odšli na igrišča. Tekmovali so v 6 športnih disciplinah: malem nogometu, streljanju, kegljanju, namiznem tenisu, šahu in plavanju. Omenimo naj le prvo zasedena mesta v vseh disciplinah:

- mali nogomet-ekipo: prvo mesto ekipa Plutal
- streljanje je bilo v prostorih strelske družine Rajko Skapin: prvo mesto ekipa TOVILA
- kegljanje: prvo mesto — moški: ekipa IGO prvo mesto — ženske: ekipa Utensilia
- namizni tenis na osnovni šoli Tronovo: prvo mesto ekipa Tobačne tovarne
- šah v tovarni Ilirija: prvo mesto ekipa Komunalnega podjetja Vič
- plavanje v kopalnišču Štern: prvo mesto ekipa Ilirije

Skupni zmagovalac je bila tovarna vijakov TOVIL. Zaključna prireditev je bila zopet na zbornem mestu v tovarni Ilirija.

Mladi delavci — športniki odhajajo na športna tekmovanja

Prvouvrščeni v posameznih športnih panogah so dobili pokale v trajno last.

Skupni zmagovalac pa je dobil prehodni pokal občinskega sindikalnega sveta in konference mladih delavcev Vič-Rudnik.

Pokale in priznanja je podelil predsednik občinskega sindikalnega sveta Janez Čebulj.

Po objavi rezultatov in podelitvi priznanj so mladi delavci in delavke izrazili željo, da bi takšna ali podobna srečanja organizirali še v prihodnje.

Ob koncu so mladi poslali tudi pozdravno pismo s čestitko tovarišu Titu za njegov 83. rojstni dan.

IGOR KREVL

Tekmovanje na osnovni šoli Brezovica

24. aprila smo na Brezovici tekmovali v igri „med dvema ognjema“. Sodelovalo je enajst ekip iz enajstih šol. Razdelili smo se v tri skupine. Prva skupina je igrala na asfaltu, druga na travnatem igrišču, tretja pa v telovadnici. V telovadnici smo igrali tudi mi. V naši skupini so igrala še ekipe iz osnovne šole Vrhovci, Iga in Brezovice. V prvih dveh tekmah smo premagali Iga in Vrhovce, v zadnji tekmi pa izgubili z Brezovico. Občinski prvak je osnovna šola Trnovo, druga osnovna šola Brezovica, tretja pa osnovna šola Oskar Kovačič. Mi smo zasedli drugo mesto v svoji skupini, v skupni uvrstitvi pa si z drugimi delimo četrto, peto in šesto mesto.

Po končanem tekmovanju so zmagovalcem podelili priznanja, vsem tekmovalcem pa so dali dobro malico. Po končanem tekmovanju sta nas ravnatelj osnovne šole Brezovica Edi Velkavrh in tovariš Rudi Ziernicky pripeljala prav v Horjul. Za to uslugo se jima vsi tekmovalci iz osnovne šole Horjul zelo zahvaljujemo.

JURE KAVČIČ, 6.b
OŠ Horjul

Balinarski turnir na Brdu

V počastitev 30-letnice osvoboditve in dneva mladosti je Balinarski klub Brdo priredil svoj tradicionalni balinarski turnir, na katerem je sodelovalo 8 ekip iz Ljubljane, ki so bile razdeljene v 2 skupini. Ekipe so igrale po pokalnem sistemu. V zaključni del tekmovanja so se uvrstile prva in druga ekipa domačinov Svoboda Vič in Jadran iz Trnovega.

Ekipe Svobode je osvojila prvo mesto. Druga je bila ekipa Brdo II, tretja Brdo I, četrta Jadran, štiri najboljše moštva so dobila pokale v trajno last.

Balinarski klub Brdo deluje uspešno že skoraj 10 let in ima blizu 100 članov, od tega precej mladih, ki se zbirajo v balinarskem klubu „Dolomiti“.

SREČO KAVČIČ
Balinarski klub Brdo
Ljubljana

Balinarji iz Brda na tekmovanju.

Slovenski taborniško- partizanski mnogoboj — Novo mesto 75

V počastitev rojstnega dne maršala Tita, dneva mladosti, je komisija za delo s taborniki in tabornicami pri Zvezi tabornikov Slovenije organizirala tradicionalno republiško orientacijsko tekmovanje (slovenski taborniško partizanski mnogoboj). Tekmovanje se je odvijalo v okolici Novega mesta v dneh 23., 24., in 25. maja 1975, katerega smo se udeležili tudi taborniki MOČ-VIRSKI TULIPANI iz osnovne šole Bičevje.

Kljub optimistični napovedi se je vreme poslabšalo in na dan tekmovanja obrnilo hrbet organizatorju in tekmovalcem. Tabor je bil na športnem igrišču v Kandiji, kjer smo šotor postavili skoraj dobesedno v vodo. Vodje tekmovalnih ekip so za tem izžrebali startne številke. Tekmovanje je bilo razdeljeno v dva dela. V petek zvečer je bil pregled osebne opreme in preizkus znanja v obliki testov na vprašanja iz topografije in zgodovine taborništva ter prve pomoči teoretično in praktično. Drugi del tekmovanja se je odvijal v soboto in nedeljo na progi, ki je bila postavljena v Gorjancih.

V soboto zgodaj zjutraj smo dobili opis proge, ki je vseboval azimut in dolžine ter koordinate, ki smo jih morali vnesti na karto ter tako zarisati traso poti. Kmalu po uspešnem risanju smo štartali, prvo partizansko borbo (PB) smo hitro našli. Tudi druge niso dolgo iskali, ker smo risali skico terena, na poti med 2. PB in 5. PB pa skico prehojene poti. 4. PB pa nam tako kot ostalim ekipam, kljub vztrajnemu iskanju ni uspelo odkriti, ker je bila skrita sredi gozda na dnu ene od mnogih vrtač. Na 5. PB smo poskušali prehoditi minsko polje, a nam ni uspelo. K 6. PB pa smo zašli, a smo kmalu našli novo pot, ki nas je pripeljala do kontrole, kjer smo opravili naloge in signalizacije. Na 7. PB smo prišli pod določenim kotom, kot so zahtevala navodila.

Morali smo poiskati še 8. in 9. partizansko borbo in bili smo na cilju prvega dne. Moram še pristaviti, da smo bili po 30 km dolgem pohodu pošteno utrujeni in do kože mokri.

Na tekmovalnem delu programa je bilo predvideno tudi postavljanje bivaka in partizanski objekt ter kuhanje večerje. Vendar se je organizator zaradi izredno slabega vremena odločil, da zgoraj navedene naloge odpadejo.

V nedeljo zjutraj po skromnem zajtrku smo zopet dobili naloge z vrisavanjem PB in specialko, katerih pa je bilo manj kot prejšnji dan. Med potjo smo opravljali naloge kot so: risanje krokija, prenos sporočila partizanskega kurirja, risanje profila terena, streljanje in druge podobne taborniške veščine.

Po prihodu na cilj smo počakali na razglasitev rezultatov, kjer smo izvedeli, da smo izmed 55. ekip dosegli odlično 2. mesto.

Kljub izredno dolgi in težavni progi pa smo sklenili, da se tega tekmovanja naslednje leto zagotovo zopet udeležimo.

DAOR

Mladi taborniki preverjajo svoje znanje. Delo v ekipi je bilo skrbno razdeljeno.

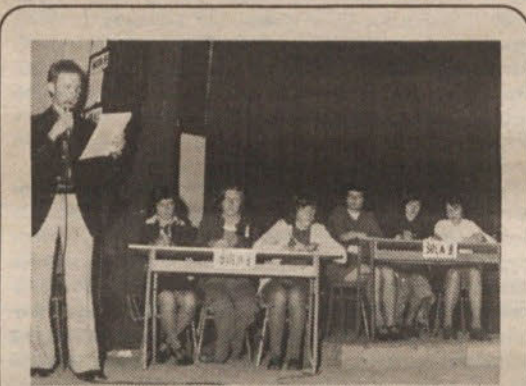
Naši pionirji na republiških tekmovanjih Vrsta lepih uspehov

Konec aprila in maja so se v Sloveniji zvrstila številna republiška pionirska tekmovanja v okviru prireditve letošnjih 9. JPI pod geslom „Naša domovina pod svobodnim soncem“ in v počastitev 30-letnice osvoboditve. Udeležili so se jih tudi pionirji iz naše občine, ki so na vseh srečanjih v elitni pionirski republiški konkurenci dosegli vrsto izrednih uspehov, kar še posebej velja za pionirje osnovnih šol Polhov Gradec, Vrhovci in Bičevje. Poglejmo, najprej, kaj so dosegli pionirji iz Polhovnega Gradca in z Vrhovcev.

Postojna je bila 26. in 27. aprila domala vsa v znamenju srečanja pionirjev iz vse Slovenije. Na temo „Zaključni boji in osvoboditev domovine“, so se predstavili z zbranim gradivom mladi zgodovinarji iz 36 šol,

na to temo je slikalo 36 pionirjev, 5 pionirskih ekip pa se je pomerilo še v kvizu. V nedeljo, 27. aprila so v osnovni šoli Postojna pripravili razstavo zgodovinskega gradiva, ki so ga zasnovali člani krožka mladih zgodovinarjev OŠ „Dolomitski odred“ iz Polhovnega Gradca, zmagovalci letošnjega republiškega tekmovanja mladih zgodovinarjev in likovnikov. Za izbrano in predstavljeno zgodovinsko gradivo je namreč žirija postojnskega tekmovanja zaslužno prisodila prvo mesto pionirskemu odredu iz Polhovnega Gradca. Pod mentorskim vodstvom Jožice Kavčičeve so se mladi Polhograjčani med svojim vrstniki iz vse Slovenije, udeleženci letošnjega republiškega tekmovanja, najbolje pripravili na tekmovalno nalogo, ki je imela dva dela, in sicer zbiranje muzejskega gradiva domačega ali sovražnikovega izvora ter pripravo pionirskega glasila po zahtevah elaborata na temo „Zaključni boji in osvoboditev domovine“. Drugo mesto so osvojili pionirji osnovnih šol Cerklje, Idrija, Košana, Pivka, Postojna in Žužemberk, tretje pa pionirji z Vrhovcev, Kočevja, Litije in Prestranka. Pionirji odreda „Vlada Miklavca“ z Vrhovcev pa so medtem za svoja likovna dela, ki so jih vsi pionirji pripravili v Postojni na osnovi že doma izdelanih skic, osvojili prvo mesto in zlato značko republiškega tekmovanja mladih likovnikov — zgodovinarjev, pionirji iz Polhovnega Gradca pa tretje mesto in bronasto značko. Svojih uspehov so bili veseli oboji, morda še bolj kot mladi Polhograjčani njihovi vrstniki z Vrhovcev, ki so se letos pod mentorstvom Vesne Čečeve, ki vodi na šoli zgodovinski krožek, prvič udeležili republiškega tekmovanja mladih zgodovinarjev.

Ob uspehih v Postojni ne kaže prezreti tudi dosežkov naših pionirjev v letošnji „Veseli šoli“, v kateri je na šolskih, občinskih, področnih in končno na republiškem tekmovanju v Ljubljani sodelovalo kar 54.000 učencev iz vse Slovenije. Pionirski list je letos že šesto leto zapored organiziral tekmovanje v znanju iz „Vesele šole“, ki so se ga udeležili tisoči osnovnošolcev od 3. do 8. razreda. „Vesela šola“ je vsebinsko vezana na učni program, deloma ga tudi razširja, predvsem pa prek „Vesele šole“ posreduje učencem učno snov na svojevtrsten, zanimiv in šaljiv način. V letošnje tekmovanje je bilo vključenih 410 šol, razdeljeno pa je bilo na 4 stopnje, tako da so pionirji tekmovali najprej na svojih srečanjih, potem so se vsi šolski prvaki pomerili med seboj in končno so se vsi prvaki srečali še na republiškem tekmovanju, v ljubljanskem tivoljski dvorani, 17. maja. Najboljši v ljubljanskem finalu, kjer so najboljši znova potrdili, obenem pa na „tihem“ po zmagovalstvu tudi priznali, da so se s pomočjo „Vesele šole“ na neposreden, lahkoten in nevsiljiv način naučili misliti, sklepati in kombinirati (kajpak, logično), kar je zasluga prizadevnih vsakoletnih organizatorjev iz uredništva Pionirskega lista. Priznanja in darila za „najboljše med dobrimi“ so z najvišjimi republiški naslovi dobili

Na osnovni šoli v Horjulu pa so se na temo „Dolomiti v NOB“ pomerili mladinci in pionirji iz osnovne šole Horjul in Iskra Horjul. Tega quiza sta se udeležila tudi narodni heroj Rudolf Hribnik — Svarun in Stane Vrhovec — predsednik občinskega odbora ZZB Ljubljana Vič — Rudnik.

pionirji iz Žalca, Bučkovcev, Ptuja, Tržiča in Kopa, med osmošolci pa je zmagala Vlasta Novak iz osnovne šole Bičevje. Na zaključni prireditvi v Ljubljani je iz 58 slovenskih občin sodelovalo 350 najboljših, zmagovalci — republiški prvaki, med katerimi je bila tudi naša Vlasta, pa so za svoj uspeh v finalu letošnje „Vesele šole“ dobili diplomu, značko in gramofon.

Slednjič so se na jubilejnim, 25. ekipnem šahovskem prvenstvu Slovenije, 18. maja v Ptujju zbrali še najboljši mladi šahisti. Po osvojitvi 1. mesta na področnem tekmovanju, so pionirji osnovne šole Bičevje v moštevni konkurenci med mlajšimi pionirji zasedli osmo mesto. Za sedmouvrščeno ekipo Višnje gore so zaostali za pol, za pionirji iz Murske Sobote, ki so s 15,5 točke zasedli šesto mesto, pa za eno točko, Torej bi lahko ob malo več športne sreče osvojili še kako mesto više, vendar je tudi osmo mesto med najboljšimi pionirji — šahisti iz vse Slovenije prvo lep uspeh, ki kaže, da na Bičevju načrtno delajo z mladimi šahisti. To potrjuje tudi odlično drugo mesto pionirk v skupini starejših pionirk na področnem tekmovanju, omeniti pa velja tudi četrto mesto učenek osnovne šole Barje na istem tekmovanju v kategoriji mlajših pionirk.

(iv)

Sodelovanje mladine in ZRVS v KS Malči Belič

7. in 8. junija ter 14. in 15. junija 1975 je občinski odbor ZRVS Ljubljana Vič-Rudnik, tako kot vsako leto, priredil orientacijsko-taktični pohod za svoje člane. Letos so povabili k sodelovanju tudi mladino. Sodelovala je le osnovna organizacija ZSMS iz krajevne skupnosti Malči Belič. Pohoda sta se udeležili dve ekipi nekaterih najkvalitetnejših mladincev. Vsaka ekipa je imela

Ilegalna Ljubljana, iz X. SNOUB — Ljubljanske, Osvobodjena Bela krajina, so bile teme, iz katerih so preverjali svoje znanje pionirji in mladinci na dobro pripravljenem quizu na osnovni šoli Trnovo. Od tam je tudi gornji posnetek

tudi svojega mentorja iz vrst rezervnih vojaških starešin. Prvo ekipo so sestavljali: Polonca Cesar, Edo Bizjak, Miloš Prošek, Boris Škeri, Ivo Brečić in starešina Rajko Filipič. V drugi ekipi pa so bili: Danica Škantar, Mojca Lenč, Igor Furlan, Jože Piano, Rok Cerar in starešina Milan Železnik. Obe ekipi sta reševali taktične naloge, naloge iz topografije in streljali s polavtomatsko puško. Po opravljenih nalogah sta odšli na orientacijski pohod na rajonu Iga, ki je bil dolg približno 10 km. Starešine so nam med potjo praktično pokazali orientacijo na terenu in nas seznanjali z delom ZRVS. Nekaj po 13. uri smo se vrnili v Dom obrambne vzgoje na Igu, kjer smo si potešili veliko lakoto in žejno z odličnim pasuljem in pivom ali radensko. Zadovoljni smo se poslovili od prijaznih gostiteljev in se s kolesi vrnili v Ljubljano. Vsekakor je bila to lepa manifestacija sodelovanja med mladino in Zvezo rezervnih vojaških starešin, ki daje dober primer tudi vsem drugim. V bodoče si takega sodelovanja lahko samo še želimo.

PRESEDNIK OO ZSMS
MALČI BELIČ
Brečić Ivo

V KS Krim — Rudnik

V okviru proslav 30-letnice osvoboditve sta osnovna šola „Oskar Kovačič“ in Združenje rezervnih vojaških starešin Krim-Rudnik v Ljubljani organizirala v soboto 17. maja 1975 „ORIENTACIJSKO-TAKTIČNI POHOD“ za učence osmih razredov te šole.

Zbirališče, startno mesto in cilj je bil na strelišču ob Dolenjski cesti. Petnajst petčlanskih ekip je startalo na pohod ob 07,30 uri s po petminutnim predsedkom. Vsaka ekipa, ki je bila sestavljena iz mladink in mladincev, imela je tudi svojega vodjo, je krenila s taktično nalogo s strelišča proti Karlovškemu mosu, nato je zavila po Poti na Golovec proti Astronomsko — geofizikalnemu observatoriju, kjer je bila v neposredni bližini kontrolna točka št. 1. Nato je vodila pot po Golovcu do kontrolne točke št. 2. pri Koteks-Tobusu in dalje po grebenu mimo športnega igrišča do objekta družbeno-političnih organizacij Krim-Rudnik, kjer je bila kontrolna točka št. 3. Zadnji del proge pa je vodil po Poti k ribniku, ob Dolenjski cesti nazaj do strelišča, kjer je bil cilj. Ekipa se je morala na vsej progi orientirati na topografski karti s kompasom, na vsaki kontrolni točki pa je morala v taktično nalogo vpisati določeno geslo. Čas za rešitev nalog na orientacijskem pohodu je bil 1 uro in 40 minut. Pravilno rešena gesla pa so bila: „30 LET ZMAGE“. Vse tri kontrolne točke so bile povezane z radijskimi postajami med sabo in s štabom na strelišču.

Po prihodu na cilj je vsaka ekipa, kot drugo nalogo iz teorije, odgovarjala na tri vprašanja in sicer na eno vprašanje iz topografije in na dve vprašanji iz zgodovine NOV.

Nato pa je še sledila zadnja, za večino udeležencev najbolj atraktivna naloga, streljanje z vojaško puško. Vsak član ekipe je streljal s po 5 naboji v skupno tračico.

Vse tri naloge, to je taktična naloga z orientacijskega pohoda, vprašanja iz topografije in zgodovine NOV ter streljanje, so bile točkovane. Prva ekipa, ki je zbrala največ točk, je prejela od predsednika krajevnega združenja RVS Krim-Rudnik Miloša Celarja pokal, vsak član ekipe pa še kot spominsko nagrado Topografski priručnik s posvetilom. Topografske priručnike so prejeli še tudi člani drugo in tretjevrščne ekipe.

Vsem sodelujočim učencem je predstavnik osnovne šole „Oskar Kovačič“ čestital za njihovo pripravljenost in res dobro poznavanje gradiva, ki ga je zahtevala ta naloga. Izrekel je tudi zahvalo Združenju RVS Krim-Rudnik za sodelovanje in vzorno pripravljen celotni potek akcije.

Na koncu lahko ugotovimo, da se s takšnimi in podobnimi prireditvami šolska mladina dostojno vključuje v proslavo 30-letnice osvoboditve, kar pa zavezuje organizacijo ZRVS in šole, da morajo s takšnim sodelovanjem in tako vsebino nadaljevati tudi v prihodnje.

KARLO KOSEM

Ekipa mladink na orientacijskem pohodu

Trim najprimernejša oblika rekreacije

Športna rekreacija kot sestavni del telesne kulture postaja vedno bolj tudi sestavni del vsakdanjega življenja. Ta proces se bo v prihodnje še pospešil. Značilnosti današnjega utripa življenja, ki ga označuje vedno večja industrializacija in tehnizacija delovnega procesa, so ustvarile „klimo“, ki se ji človek še vedno ni uspel povsem prilagoditi. Znanost in tehnika sta sicer olajšali človeku delovni vsakdan, ga napravili bolj udobnega, toda istočasno sta resno pričeli ogrožati človekovo prirodno ravnotežje.

Telesna kultura kot pomembni sestavni del družbene življenja lahko s svojimi oblikami značilno in pozitivno vpliva in prispeva k ohranitvi biopsihosocialne celovitosti, k počasnejšemu odvijanju procesa staranja ter k izpolnitvi prostega časa. Športna rekreacija nudi človeku ravno tisto, kar mu mehaniziran delovni proces in celoten utrip današnjega časa jemljeta. Glede na vse to ni slučaj, da so v svetu in pri nas vzklile številne akcije, ki v posameznih deželah nosijo različna imena, delno tudi različne cilje, vendar so usmerjene k reše-

vanju prej omenjenih problemov. Pri nas ti cilji izhajajo iz potreb človeka kot celovite osebnosti. Tako športna rekreacija pri nas in v okviru nje akcija TRIM išče sebi svojstven model, ki izhaja iz skladnosti potreb in interesov posameznika in celotne družbe. Akcija TRIM pri nas teče že četrto leto. V tem času so ponekod dosegli zavidljive rezultate, ki se lahko uspešno merijo s tistimi v razvitih deželah. Iz dosedanjih lastnih izkušenj in s pomočjo tujih dognanj skušamo telesno kulturo čim bolj približati delovnemu človeku.

Študija inštituta za kineziologijo VŠTK kaže nekatere zanimive statistične podatke o udeležencih dosedanjih TRIM akcij. Številke kažejo, da je število moških udeležencev štirikrat večje od števila žensk. Za to je treba iskati vzroke predvsem pri pomanjkanju časa in preutrujenosti žensk zaradi dvojne zaposlitve na delovnem mestu in doma ter v nerazumevanju okolja, v katerem živi. Največje število sodelujočih je v starostni skupini od 31 do 40 let. Pregled podatkov o poklicni strukturi nam pove, da je v dosedanjih akcijah sodelovalo največje število uslužbencev (45,6%), tem sledijo delavci (21,5%), v zelo majhnem številu pa so zastopani študentje, gospodinjice, obrtniki in kmetje.

Vse to kaže, da je na področju TRIM akcij že veliko storjenega, vendar se nekatere stvari mora v bodoče izboljšati. S tem namenom so tudi pri TTKS občine Vič-Rudnik okrepili število zaposlenih in število stalnih zunanjih sodelavcev. Rezultati se že kažejo, saj je bilo letos že veliko sindikalnih občinskih prvenstev, kjer so delavci različnih podjetij pomerili svoje moči tudi na športnem polju. Končuje se tudi akcija, v kateri so svoje plavalne sposobnosti ocenili vsi udeleženci rekreativnega plavanja, ki so lahko redno hodili zadnje tri mesece na vadbo v pokrita bazena na Ježici in v Tivoli. Po določenih kriterijih je vsak prijavljeni lahko plaval za srebrno ali zlato značko „delfinčka“. Poleg značke je vsak prejel tudi diplomo in knjižico „Plavaj“, ki naj bi v bodoče teoretično pomagala pri vadbi v vodi. Tudi v bodoče pripravljata občinska TTKS niz TRIM akcij, s katerimi skuša pritegniti občane k redni vadbi, s katero si izboljšujejo ali ohranjajo svojo telesno pripravljenost in kondicijo.

M.P.

Matjaž Kralj — strokovni sodelavec TTKS Ljubljana Vič-Rudnik deluje s otrokom iz VVZ Krim-Rudnik bronaste značke — delfinčke.

OBČINSKA STRELSKA ZVEZA JE USPEŠNO ORGANIZIRALA

TEKMOVANJE Z VOJAŠKO PUŠKO MK PUŠKO IN ZRAČNO PUŠKO V POČASTITEV 30-LETNICE OSVOBODITVE

A.) ZRAČNA PUŠKA

V času 25. in 28. aprila je bilo v organizaciji ObsZ Vič-Rudnik tekmovanje z zračno puško. Za vsako ekipo ObsZ je nastopilo 12 tekmovalcev torej skupaj za občine Center, Šiška, Bežigrad, Moste in Vič-Rudnik 60 tekmovalcev vseh starosti in spolov. Doseženi ekipni rezultati so bili sledeči: ObsZ Vič-Rudnik 3009 krogov, Center 2983, Bežigrad 2859, Moste 2689 in Šiška 2595. Za osvojevo 1. mesto je prejela ekipa ObsZ Vič-Rudnik pokal.

B.) MK PUŠKA

Dne 6. in 7. maja 1975 je bilo tekmovanje z MK puško na strelišču SZS, kjer so nastopile kompletne ekipe ObsZ mesta Ljubljane kot reprezentance svoje občine. Za vsako ekipo je nastopilo po 18 tekmovalcev torej skupaj 90 tekmovalcev s področja mesta Ljubljane. Vsaka ekipa je bila sestavljena s po tremi tekmovalci iz vsake kategorije. Pri tem je nastopilo skupaj 45 tekmovalcev moškega spola in prav toliko tekmovalk ženskega spola. Tekmovalci so streljali trostav 3 x 10 + 15 strelav, pionirji in pionirke pa 30 + 10 strelav leže. Doseženi ekipni rezultati so bili:

ObsZ Vič-Rudnik 3683 krogov, Center 3514, Bežigrad 2991, Šiška 2642, Moste 2582. Za osvojevo 1. mesto je ekipa ObsZ Vič-Rudnik prejela pokal organizacijskega odbora.

C.) VOJAŠKA PUŠKA

Dne 9. maja na dan osvoboditve mesta Ljubljane je bilo ekipno tekmovanje občinskih ekip z vojaško puško. Za vsako ekipo je nastopilo po 9 tekmovalcev, torej skupaj 45 tekmovalcev, od tega je bila ekipa sestavljena s 4 tekmovalci — člani, dvema članicama ter tremi mladinci. Tekmovalci so streljali z 20 + 5 strelav leže na razdaljo 300 m. Doseženi ekipni rezultati so bili sledeči: ObsZ Vič-Rudnik 1346 krogov, Center 1290, Bežigrad 895, Šiška 893 in Moste 415. Za osvojevo 1. mesto je prejela ekipa ObsZ Vič-Rudnik pokal prireditvenega odbora.

D.) ZRAČNA PUŠKA — MK PUŠKA — VOJAŠKA PUŠKA

Za skupni najboljši seštevek doseženih krogov pri tekmovanju z zračno puško, MK puško in vojaško puško podeli prehodni pokal zmagovalni ekipi pokrovitelj tega vsakoletnega tekmovanja v počastitev obletnice osvoboditve Jugoslavije predsednik skupščine mesta Ljubljane. Tako je bil letos pokrovitelj dipl. ing. Tone Kovič. Poleg prehodnega pokala prejme zmagovalna ekipa še spominski pokal, ki ji ostane v trajno last. Na tem tekmovanju je nastopilo skupaj 195 tekmovalcev ali pa 39 tekmovalcev iz vsake občinske strelske zveze. Doseženi pa so bili sledeči rezultati:

1 Vič-Rudnik	8038 krogov
2 Center	7787 krogov
3 Bežigrad	6745 krogov
4 Šiška	6130 krogov
5 Moste	5686 krogov

Najuspešnejši posamezniki na posameznih orožjih pa so bili:

A.) ZRAČNA PUŠKA

Jani Mrkun	Vič	278 krogov
Gabriel Dovč	Bežigrad	276 krogov
Dimitar Anastasov	Center	275 krogov
Andrej Kraljič	Vič	273 krogov
Dušan Paravinja	Vič	268 krogov

b.) MK PUŠKA (člani — članice, mladinci — mladinke)		
Sergej Černič	Center	255 krogov
Vlado Krošelj	Moste	250 krogov
Vlado Kejžar	Vič	245 krogov

C.) MK PUŠKA (pionirji — pionirke)

Nada Pokoren	Vič	221 krogov
Majda Podržaj	Vič	216 krogov
Bartha Imre	Center	215 krogov
Andrej Jakopič	Bežigrad	213 krogov
Franc Debeljak	Vič	209 krogov

D.) VOJAŠKA PUŠKA

Aleksander Kleindienst	Vič	182 krogov
Milovan Mihorko	Vič	171 krogov
Franc Planinc	Center	170 krogov
Jani Mrkun	Vič	166 krogov
Lojze Mikolič	Center	165 krogov

VLADO KEJŽAR, vodja tekmovanja, tehnični sekretar ObsZ Vič-Rudnik

Pet pokalov, med njimi tudi pokal zmagovalni ekipi — potrjujejo uspešnost in borbenost naših strelcev. Čestitamo!

Tudi na lgu strelesko tekmovanje

V počastitev krajevnega praznika Ig — 17. maja je strelska sekcija športnega društva „Mokerc“ (Ig) izvedla tekmovanje ekip v streljanju z zračno puško in MK puško. Z zračno puško so streljali po 5 metkov, z malokalibrsko puško pa po 10 metkov. Sodelovalo je 8 ekip in sicer: Mizarstvo in tapetništvo Ig, ekipa ZRVS, KPD, ZB, Strelska sekcija „Mokerc“ — člani, SS „Mokerc“ — mladinci, SS „Mokerc“ — pionirji, KIG. Doseženi so bili naslednji rezultati in uvrstitve:

1. Ekipa SS „Mokerc“ Ig — člani, ki je dosegla 466 krogov
 2. ekipa SS „Mokerc“ Ig — mladinci s 458 krogov
 3. ekipa KIG s 390 krogov
 4. ekipa KPD s 340 krogov
 5. ekipa ZRVS s 329 krogov
 6. ekipa Mizarstvo in tapetništvo Ig s 308 krogov
 7. ekipa ZB Ig z 256 krogov
 8. ekipa SS Mokerc“ Ig — pionirji z 225 krogov
- Tekmovanje je potekalo v prijetnem vzdušju, zaključili pa smo ga na tovariškem srečanju ob obujanju spominov iz NOB.

FRANC CANKAR

Občinsko tekmovanje sindikatov in krajevnih skupnosti v namiznem tenisu in odbojki

Komisija za rekreacijo pri TTKS Ljubljana Vič-Rudnik in OS ZSS Ljubljana Vič-Rudnik, sta organizirala tekmovanje OOS in KS v občini, v namiznem tenisu in odbojki.

Tekmovanja v odbojki se je udeležilo 13 OZD z 18 moškimi in 8 ženskimi ekipami. Na tekmovanju je sodelovalo 208 tekmovalcev. V namiznem tenisu je sodelovalo 18 OZD s 23 ekipami.

Ekipa v odbojki so zasedle naslednja mesta:

MOŠKI:

1. mesto	TVD PARTIZAN VIČ
2. mesto	SGP GROSUPLJE
3. mesto	O. Š. BREZOVICA
4. mesto	O. Š. POLHOV GRADEC
5-6. mesto	O. Š. BIČEVJE
5-6. mesto	TVD Partizan Vič III.
7. mesto	ŠD VETERINAR II.
8-9. mesto	INŠTITUT JOŽEF ŠTEFAN
8-9. mesto	IB ELEKTROPROJEKT
10. mesto	PM MILICA VIČ
11-12. mesto	KS KOZARJE
11-12. mesto	TVD PARTIZAN VIČ II.
13-14. mesto	O. Š. POLHOV GRADEC II.
13-14. mesto	FAKULTETA ZA ELEKTRONIKO

ŽENSKE:

1. mesto	O.Š. BREZOVICA
2. mesto	TVD PARTIZAN VIČ
3. mesto	IB ELEKTROPROJEKT
4. mesto	INŠTITUT JOŽEF ŠTEFAN
5. mesto	O. Š. BIČEVJE
6. mesto	FNT KEMIJA
7-8. mesto	O.Š. BIČEVJE II.
7-8. mesto	FNT KEMIJA II.

Ekipa v namiznem tenisu so se uvrstile takole:

MOŠKI:

1. mesto	KEMIJSKI INŠTITUT
2. mesto	AŠD VETERINAR II.
3. mesto	HP KOLINSKA ŽIKA
4. mesto	TVD PARTIZAN VIČ II.
5. mesto	TVD PARTIZAN VIČ I.

ŽENSKE:

1. mesto	INŠT. ZA ELEKTRONIKO IN VAKUM TEHNIKO
2-3. mesto	O.Š. BIČEVJE I.
2-3. mesto	O.Š. BIČEVJE II.
4. mesto	O.Š. POLHOV GRADEC

Uspela športna prireditev v Horjulu

V okviru prireditev v počastitev 30-letnice osvoboditve, je OŠ Horjul skupno z mladinskim aktivom ISKRE — Horjul priredila košarkarski turnir.

Sodelovalo je šest ekip, ki so jih sestavljali: tri pionirske ekipe OŠ Horjul, ekipa Elektronike, Šentjošta in mladinska ekipa Horjul. Srečanje je potekalo na novo urejenem športnem igrišču za osnovno šolo (Horjul), udeležilo pa se ga je preko sto ljubiteljev tega priljubljenejšega športa.

Zmagala je mladinska ekipa Horjul, ki je v razburljivi tekmi (z rezultatom 16:11) zaslužno premagala moštvo Elektronike.

Tretje in četrto mesto pa sta si delili moštvi Šentjošta in OŠ Horjul.

Srečanje je bila prva tovrstna športna prireditev v Horjulu, vendar so udeleženci sklenili, da jo bodo odslej pripravili vsako leto.

Učenci OŠ Horjul

III. ZASEDANJE SKUPŠČINE TTKS LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Tretje zasedanje skupščine Telesno-kulturne skupnosti Ljubljana Vič-Rudnik je bilo 5. maja. Dnevni red skupščine, ki je vseboval program telesne kulture z finančno kvantifikacijo v občini, v Ljubljani in v Sloveniji, je vzbudil živo razpravo prisotnih delegatov zbora uporabnikov in zbora izvajalcev skupščine te skupnosti.

Kljub temu, da je naša občina glede telesno-kulturnih objektov dokaj nerazvita v primerjavi z drugimi občinami v Ljubljani, ie dejavnost naših telesnokulturnih organizacij precej razgibana. Želje in predlogi vseh pa se bodo uresničili šele takrat, ko se bodo sredstva za taka območja solidarnostno združevala v Ljubljani.

Poudarjena je bila tudi pomembnost srednjeročnega programa razvoja telesne kulture v občini Ljubljana Vič-Rudnik, (od 1976 do 1980), ki bi vključeval razvoj telesno-kulturne aktivnosti prebivalstva, izgradnje in izkoriščanje objektov, povečanje množičnosti in povečanje števila strokovnih kadrov.

Finančno poročilo o dotoku in porabi sredstev v letu 1974 je bilo soglasno sprejeto, prav tako pa je bil sprejet tudi program telesne kulture s finančno kvantifikacijo v občini Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1975.

Posebno pozornost morajo klubi posvetiti vključevanju mladine in odraslih v sekcije rekreacije. Telesno-kulturne organizacije se morajo vključiti v akcijo pocenitve tekmovalnih sistemov.

Sredstva za telesno kulturo se združujejo v občinah, po stopnji 106,3, zato so delegati poudarili, da se za TKS Ljubljano lahko združujejo sredstva samo po isti stopnji.

Prav tako bi bilo potrebno združevati sredstva v Ljubljani, glede na razvitost športnega področja, po diferencirani prispevni stopnji. Sredstva športne stave, ki se združujejo v občinah namensko za investicije, naj bodo združevana v TKS Ljubljani.

Tudi specifični obračuni športnih prireditev ob praznovanju 30-letnice osvoboditve v Ljubljani so potrebni, na osnovi katerih bo moč ugotoviti, koliko so prispevali športniki za te prireditve in kako občani.

Predsednik skupščine Dušan Dobrovoljc je razložil celotno shemo organiziranosti, ki vključuje tudi predlog za dodatno povezavo telesnokulturnih organizacij v ustrezno asociacijo.

KOŠARKA

Le štiri točke za Trnovo

Po osmih odigranih tekmah v 1.A republiški košarkarski ligi so igralci Trnovega zmagali le dvakrat in sicer v prvem (Fructal) in šestem kolu (Ježica), osvojili štiri točke ter trenutno zavzemajo predzadnja, 11. mesto na prvenstveni lestvici.

Bilo je sicer pričakovati, da bodo igralci trenerja Mihe Lokarja imeli po šestih kolid le štiri točke, vendar pa bi jih z malo več sreče lahko imeli tudi osem, saj so povsem po svoji krivdi izgubili srečanje 2. kola doma z Branikom, zelo blizu pa so bili senzacionalni zmagi v Trbovljah proti domačemu Rudarju. Še nekaj sekund pred koncem tekme so vodili s štirimi koši prednosti, vendar zaradi nepazljivosti srečanje kljub temu izgubili. Velja pa omeniti, da je športna sreča bila na strani Trnovčanov v srečanju z Ježico, saj so takorekoč že izgubljeno tekmo v zadnjih sekundah dobili...

Lahko, da bodo izgubljene točke, povsem nepričakovani porazi igralcev Trnovega v 7. kolu s Prulami in v 8. kolu z Novotoksom usodne, v borbi z neposrednimi kandidati za izpad iz lige so Trnovčani zaigrali slabo kot že dolgo ne in prav lahko se zgodi, da bodo prav zaradi teh dveh porazov morali zapustiti ligo...

Za njih je prvi del prvenstva takorekoč končan. Težko je verjeti, da bi v preostalih treh kolid (Kovino-tehna in Vrhnika v gosteh ter Beti doma) osvojili točke. Zato pa je že sedaj treba misliti na jesen, ko se bo odločalo o usodi dna prvenstvene lestvice, med kandidati za izpad, kjer so se nepričakovano znašli tudi košarkarji Trnovega...

N.Š.

NOGOMET

Mercator prvak

Nogometiški Mercatorja z Viča so osvojili prvo mesto v Slovenski nogometni ligi in se po eni sezoni zopet vračajo v drugo zvezno ligo.

Že po prvem delu prvenstva so si Vičani priigrali pet točk prednosti, ki pa je po uvodnih spodrsrljajih (poraz z Vozilj in MURO) splahnela na le tri. Toda v finišu prvenstva so „trgovci“ zopet zaigrali odlično, tako da je osvojeitev prvega mesta več kot zaslužena.

N.Š.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV VIČ OBVEŠČA

Konec maja smo na podružnici ugotovili, da je članarino poravnalo 1301 članov. Pri skupnem številu 1635 članov jih je ostalo še 334, ki svojih obveznosti do društva še niso poravnali. Upamo, da bodo v začetku drugega polletja plačali članarino vsi člani in se bomo tako lahko izognili neprijetnemu opominjanju ter stroškom, ki bi v zvezi s tem za podružnico nastali.

Članstvo zaupa v delo podružnice. Pri tem je najbolj značilno to, da se je letos prijavilo 23 podpornih članov, ki jih doslej pri podružnici ni bilo. Tudi so posamezni člani darovali podružnici manjše ali večje zneske, da bi omogočili podporo najpotrebnejšim članom. Upamo, da bo tak odnos med člani in podružnico omogočil društvu pomembno aktivnost, še zlasti, ker letos denarja za tako imenovano zimsko pomoč najbrž ne bo. V tej aktivnosti računa podružnica na sodelovanje svojih članov tudi v prihodnje.

Obljubo glede izletov v maju smo izpolnili. Desetega maja smo se odpeljali v Ptuj. Obiskali smo muzej v Ptujskem gradu, Ptujsko goro in Celjsko kočjo na Tolstem vrhu. Malo nam je nagajala megla, še to je bilo kar zabavno. Domov grede smo v Begunjah obiskali grobove žrtev zločinskega nasilja okupatorjevih oblastnikov v zadnji vojni in počastili spomin žrtev. Oba izleta sta bila zanimiva in prijetna.

V času, ko bo Naša komuna izšla, pa bomo na izletu v Kumrovec, Podčetrtek in Brežice.

Še opozorilo glede izleta v Cortino D' Ampezzo 12. julija letos. Vsi tisti, ki voznine v celoti še niste poravnali, storite to še pred koncem tega meseca!

In za konec naše prijazno povabilo: „Prijatelje upokojence lepo vabimo v naše društvo. Letna članarina znaša 15 dinarjev. Člani se lahko vpišejo še za posmrtnino, za kar znaša letni prispevek 40 dinarjev, posmrtnina pa 850 dinarjev. Upamo, da to ne bi preveč obremenjevalo vaše denarnice“.

ČATAR LOJZE

BRALCI NASLEDNJA ŠTEVILKA »NAŠE KOMUNE« BO IZŠLA PREDVIDOMA V PRVIH DNEH SEPTEMBRA. UREDNIŠTVO

DOBILI SMO PISMO

Skrb za ostarele

Končno sem se odločila, da vam napišem pismo o tem, kar me že ves čas teži. Po televiziji in radiu, pa tudi sama vidim, kako se širi naša lepa domovina. Ceste, hoteli, šole, vrtci (teh je še premalo), razne ustanove, stanovanja itd. Ponosna in srečna sem zaradi vseh teh uspehov. Vendar pa čutim neko bol v srcu, zdi se mi, da je le premalo skrbi za ostarele. Tudi mi smo po svojih močeh nekaj doprinesli k temu. Dve vojni smo preživeli. Veliko nas je, ki smo že v prvi vojni izgubili svoje starše. Naša mladost je bila kruta in težka. Tudi drugo vojno smo močno občutili. Sedaj smo ostareli, veliko je že onemoglih. Za marsikatero je težko, ko obnemore, je povsod odveč. Tudi če ima svojce. Marsikje vidim, slišim in tudi po časopisih čitam, kakšni reveži so, ko so onemogli. Pa se kaj zveni zanje. Mislim, da bi lahko na prste prešteli, kateri otroci so dobri za onemogle starše. Po eni strani to tudi razumem. Mladi imajo tudi svoje probleme, službo, otroke, delo in zopet delo in še tesna stanovanja.

Nikogar ne obojam, če dajo svoje ostarele v kak sodoben dom, da jih ne pozabijo in jih obiskujejo. Samo na žalost je teh domov zelo malo in še ti niso vsem dostopni, saj so take cene, da mi stari upokojenci tega ne zmoremo. Marsikdo pravi: bo pa družba dodala. Grenko je človeku, če je celo življenje delal in bi na starost moral prositi za pomoč družbo. Takih je veliko. Zato bi dala predlog, da bi razpisali referendum, prispevek za sklad, iz katerega bi črpali za tiste, ki imajo majhne pokojnine. Gotovo bo imel vsak boljši občutek, da bo sam prispeval

v ta sklad. Vsi smo na tem, da bomo prej ko slej na tej poti, tudi tisti, ki si danes ne more predstavljati, da ga lahko kaj takega doleti. Čas beži in naenkrat se znajdeš pred tem problemom.

Domovi bi naj bili res sodobni in vsem dostopni. Naj bi ne bili preveč oddaljeni kot so Bokalce, da so svojcem pri roki. Tudi strešno osebje naj bi bili ljudje s srčno kulturo, da bi oskrbovanci čutili ljubezen in toplino. Mislim, da si je to naša generacija zaslužila.

FANI CIZELJ
Ljubljana, Glinška 17

Spoštovano uredništvo!

Po dolgem času se Vam spet oglašam. Tokrat bolj z nasvetom.

Od 27. aprila pa vse do sredine maja so visele zastave po vsej naši občini. Prepotovala sem jo po čez in po dolgem in z velikim občalovanjem ugotovila, da ljudje, ki obešajo zastave, sploh ne vedo, kakšna je slovenska in kakšna državna zastava in kako se mora obesiti, da predstavlja res to za kar je namenjena.

Mogoče sem res nekoliko črnogleda, toda če potuješ po naši lepi Sloveniji v času, ko vihrajto zastave iz vseh hiš in vidiš, da visi namesto slovenske zastave — srbska in namesto državne — hrvatska. Človek si to ne more predstavljati drugače kot veliko malomarnost ali nevednost. To, da je visela zastava republike Hrvatske namesto državne celo pri ISS, je pa res nedopustljivo. To me je tudi spodbudilo do tega dopisa. Vsa umetnost je v tem, da mora biti na vrhu droga za državno zastavo „modra barva, za slovensko pa bela“. Če pa se zastavo obesi iz

okna po zidu se morajo barve brati od leve proti desni in sicer za tistega, ki jih gleda s ceste. Če se tako obesi slovenska zastava, mora biti na levi bela, če pa obešaš državno, napake sem opazila tudi po Gorenjski in povsod po naši deželi. Nasprotno, pa sem pred nekaj leti potovala za 1. maj po republiki Hrvaški in sicer prav na področju Pounja in nikjer nisem zasledila, da bi visela kakšna zastava narobe.

MARIJA MANCINI

Uredništvu

Redno prejemam glasilo »Naša komuna« in vseh mi je, da se v tem glasilu seznanim s številnimi problemi tako s področja gospodarstva, kulture kot tudi družbeno politično dejavnostjo. Verjetno je prav zato to glasilo pri bralcih priljubljeno.

Imam več predlogov, ki zadevajo področje te občine in jih zato tudi posredujem za objavo v tem glasilu. Moj prvi predlog se nanaša na Turjak. V tem kraju je že lepo urejeno spominsko obeležje iz časa NOB in sicer spominska plošča na zadržnem domu in spominski kamen v vasi Smrečje. Obe obeležji zgovorno pričata tujcem in mladim generacijam, kaj se je tu dogajalo v času NOB. Nasprotno pa me moti, da Turjaški grad danes sameva in ni obeležja, ki bi pričalo o dogodkih iz leta 1943. Predlagam, da bi ena izmed družbenopolitičnih organizacij dala pobudo, da bi se pred vhodnimi vrati gradu vgradila plošča z napisom o poteku dogodkov iz leta 1943. Pri realizaciji te pobude bosta nedvomno po svoji moči priskočila na pomoč tudi odbor Prešernove brigade in Zavod za spomeniško varstvo. Ta plošča naj bi pričala o herojski borbi Prešernove brigade in njeni zmagi nad sovražnikom.

Moj drugi predlog pa se navezuje na željo, da bi se preživeli borci Tomšičevega bataljona srečali v vasi Zapotok pod Kureščkom. Na naših vsakoletnih srečanjih je močno prisotna želja, da bi se srečali v tem kraju posebno zato, ker je bilo največ borcev prav s tega območja. V ta namen bi bilo verjetno treba imenovati pripravljalni odbor. Svojo pripravljenost je izrazil za sodelovanje tudi prvi komandant te brigade Stane Semič-Daki. Naj bi bilo to srečanje hkrati tudi prenašanje in obujanje spominov iz NOB na mlajše generacije.

EDVARD PODLOGAR

Ceprav je od sprejetja ustave in statuta naše občine in od izvolitve delegacij in delegatov za skupščine družbenopolitičnih skupnosti do danes preteklo relativno malo časa, pristopamo na podlagi ocene uresničevanja delegatskega sistema s strani družbenopolitičnih organizacij h konkretizaciji že izoblikovanih stališč in oblikovanju dopolnitvenih predlogov za spremembo in dopolnitev statuta naše občine.

Statutarno-pravna komisija skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik

POZIVA

vse sodelujoče v procesu javne razprave, da na podlagi konkretne ocene svojega delovanja v preteklem razdobju v široki javni razpravi pristopijo k oblikovanju konkretnih predlogov — dograditvi našega statutarnege akta ter statutov krajevnih skupnosti na podlagi stališč republiške konference SZDL Slovenije o uresničevanju delegatskega sistema, 8. seje CK ZKS „ocena uresničevanja ustave“ in na podlagi „Analize občinskih statutov in statutov krajevnih skupnosti“. Predloge in pripombe posredujte statutarno-pravni komisiji skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB 7, Ljubljana, v mesecu juniju.

S pravočasnim oblikovanjem stališč in sklepov v zvezi z dodelavo poročil statuta občine in statutov krajevnih skupnosti bomo omogočili kvalitetno in poglobljeno razpravo.

Na območju Viča-Rožne doline kupim gradbeno parcelo ali starejšo hišo, lahko tudi delno zasledeno. Ponudbe na tel. št. 62-876 ali na uredništvo Naše komunne.

BRALCI, SODELUJTE S SVOJIMI PRISPEVKI V NAŠI KOMUNI!

ROMANTIČNA GRADAŠČICA — GROZEČI HUDOURNIK

Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik je pretekli teden povabila delegate vseh krajevnih skupnosti in občine Vrhnika ter gospodarskih organizacij, da se udeležijo obravnave „Srednjeročnega načrta razvoja vodnega gospodarstva za obdobje 1976-1980“, ki ga je v osnutku izdelala območna vodna skupnost Ljubljana-Sava.

Po uvodnih besedah načelnika za gospodarstvo v občini Janka Šolmajerja je podrobneje obrazložil načrt ing. Kokalj, direktor podjetja za Vodno gospodarstvo.

Srednjeročni načrt je sestavljen iz dveh delov in sicer: prvi zajema

vsa najnujnejša redna vzdrževalna dela vseh območnih hudournikov, vodotokov in objektov, skromna investicijska sredstva za nove regulacije in nove melioracije ter kanalizacije, investicije za varstvo vodnih količin, stroške za varstvo kvalitetne vode in za velike vodovodne napeljavne ter upravno službo.

Drugi načrt pa zajema poleg zgoraj naštetih del še dodatna sredstva za takojšnji začetek dokončne regulacije Malega grabna, za akumulacijo na Gradaščici in za vsaj zasilno in hitrejše reševanje Ljubljanskega barja.

V razgovoru so vsi delegati pod-

prli vse predloge in zamislili osnovnega srednjeročnega osnutka — dodajali lastne pripombe in dopolnilne predloge iz svojega področja in nakazali potrebo, da se odločno podpre dodatni predlog načrta, ki vsebuje in zahteva dodatna sredstva za takojšnje reševanje zelo težkih in že zatečenih problemov ob naših vodah.

Skupščina občine bo dala srednjeročni osnovni in dodatni načrt v razpravo širom naše občine in občine Vrhnika. Po dveh mesecih bo rezultate razprave posredovala izdelovalcem načrta v dokončno sestavo.

Pričakujemo, da se bo prebivalstvo odzvalo vabilu, da bo podprlo predloge za takojšnje dodatne investicije, ker le tako bomo v kratkem času prešli iz čistega vzdrževanja v nujne trajnejše in dolgoročneje objekte, ki jih zahteva čas in resnične potrebe na terenu.

Velike vodne poplave že sedaj ogrožajo okoli 1000 stanovanjskih objektov, uničujejo poljedelsko kulturo in podtalnico z rezervoarji pitne vode, odnašajo rodno zemljo, rušijo ceste in mostove ali pa so tako zasmrajene, da grozijo z okužbo celotne okolice, kjer se v poletnih mesecih komaj premikajo kot

črno vijoličasta gnojnica.

Poklicani smo, da vse to rešujemo z večjim poslušom, znatno večjo soodgovornostjo kot doslej, ker le tako bomo spravili naše vodne probleme v stanje, ki bo primerno našemu standardu.

V grafični prilogi sem prikazal naš največji hudournik „Gradaščica“, v njenem toku od Šujice in Dobrove do Kozarj oziroma do Vrhovcev. Slika dovolj kritično nakazuje, kakšne površine in kakšno škodo nam je ta skromni romantični potok povzročil v zadnjih desetletjih. Na hitro pogledano je območje vode in uničene zemlje široko že

celo do 100 m, povprečno pa kar 50 m.

Vzporedno tekoča Horjulščica — naravnost zahteva in pogojuje zdrav živitev obeh pritokov v en sam reguliran vodotok. Poleg teh voda je na terenu še vrsta slepih strug Gradaščice in Horjulščice, ki tudi zahtevajo rešitve pred poplavami.

Organi občine in vodnega gospodarstva so vzeli na znanje zahtevano delegatov, da se namenska sredstva v okviru družbenega proizvoda takoj povišajo, ker so dela v naši in vrhniški občini neodložljive narave.

CIRIL STANIČ

